

കൽകി

KALKI
29.1.1961

30

**பேதி மருந்துக்கு
அடிமையாக விடாதீர்**

பிள்ளைகள் இத்தொடரில்
பிரபலமாகியுள்ளனர்.

2. வேதிப்பதம் மட்டுமே செய்யும் வேதி மருத்துவிகள் போலானதி குறிப்பல் மிகக் குடிமக்களையே உட்கால் ஊடுதற்குத் திய விதமுண்ணிவேயே சமயப்படுத்தித் திரவணத்தையப் பரிசுமானமாகக் குறித்து. நீரண உறுப்புக்கள்களையான சை திப்பக்குக்கொண்டு வருகிறது. வாயு உபாததகளையும், வலுத்தித் தரிசெய்யும். அதிசிறித் அமிலத் தரல் வற்புறம் அந்நகரத்தையும் தியத்திக்கிறது.

பு லி ப் ஸ்

உ. மாணாண்டியார், 1987 மிகுந்த தூய மக்களிடையே

புதுவா ஸ்கூலில் படித்தவர் :

டேஸ் மெழுகல் ஸ்டோர்ஸ் பிறரவேட் லிமிடெட்

இப்பொழுது

உங்கள் அன்புக்குரிய
ஆரோக்கியத்தை அளிக்கும்
விட்டமின்கள்

அபங்கிய பாஸிக்
வாப்பர்பீஸ் காம்பவுண்டை
வாங்குங்கள் !

பிள்ளை-பிள்ளை
பாடுகின்றது. அந்த
பிள்ளை பாடுகின்றது
பிள்ளை பாடுகின்றது

[illegible]

சென்னை, 17 சூலை - தமிழக அரசு தயார் செய்திருக்கும் கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு உதவியாக மாநிலம் முழுவதும் உள்ள மருத்துவமனைகளில் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கும் டிரைவிங் லைசென்ஸ் தேர்வுகள் தொடங்கியுள்ளன.

வாட்டர்பாஸீஸ்
காம்பவுண்ட்

உயிரினங்களுக்கும் போஷாக்களாக அளிக்கின்றது.

இருமையையும், துயரேகைத்தனமும்
மேலேயுள்ளதற்கு நிரியோ மோடீ மற்றும் தவறாமல்
தேவதேவியிட சிவபு மோடுருகடய
வாட்டிசபீல காமவயனதும் மொட்கிறதே.

தந்திதன தெளிவாய் எழுதுக

தெளிவுற எழுதாத் தந்தியின் விளைவு குழப்பமாம்.
சுருக்கி, சிறுக்கி அகலவுறச் செய்வோர் தந்தியை?

உங்களுக்கு
சிறந்த முறையில் சேவை செய்ய
எங்களுக்கு உதவுங்கள்

தபால் தந்தி இலாகா

BA 1000

கல்கி பொருளடக்கம்

சார்வரி, தை 16

...

ஜனவரி 29,

1961

இந்தியாவும் சோவியத் செதி தெரிவுமா?	(தலைவர்க்கம்)	...	5
பெருந்த காணம்	சாமா	...	7
முன் அடி வைக்கும் சென்னை	சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்	...	13
பக்தி நெறி	18
அக்கிரஷர் சோமரீம் ஆறு மாதங்கள்	ராஜாஜி	...	24
குருதேவரின் குரல்	சோம	...	28
மதக்க முடிவாத மாட்ட	அ. சிவசுந்தராவர்	...	31
மணி பல்லவம்	குண்டேணி	...	35
தெடி வந்த கண்கள்	தா. பார்த்தசாரதி	...	38
மாதிரி சிவ	உதயன்	...	50
சந்திர அனல் கடம்பத்துறையார்	வினாயகநாமா	...	58
மனத்தி	பாலகரத்தோண்டமான்	...	61
தொண்டி பெரி புராணம்	வெங்கு சாராயன்	...	66
அப்பா இருந்தால்...	ச. து. நாராயணசாமி	...	71
எல்லாம் ஒன்றுதான்	ஸ்ரீரங்கம் நரசிம்மன்	...	74
சொர்க்கத்தின் திழ்	நாமசி	...	83
	ஜெகதீசியம்	...	87

"கல்கி"யில் வேலியாலும் கதைகளில் உயர் பெயர்கள் எல்லாம்
உயர்வாகப் பெயர்களை; உயர்வாகவும் உயர்வாகவும்

துயரில் ஆழ்ந்த நாடு

பல நூற்றாண்டுகளாக இந்தப் புராதன நாட்டின் மக்கள் சொல்லொந்து
துயரில் ஆழ்ந்திருந்தனர். சுதந்திரோதயத்திற்கு ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு
முன்னர் கூட நம் மக்களில் எட்சக்கணக்கானவர் ஒரு பிடி சோழக்கும்
வழியின்றி மாண்டனர். சுதந்திரத்திற்கும் பின் தனிமான் தொழில்
வளர்ச்சியில் நவபாரதம் மேலாகக் கருவாடு வருகிறது. சித்பட்ட நிலை
துள்ள பாரத சமுதாயம் உயர்வடைவதும் நம் நாட்டில் கடின சேகரத்தில்
தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டும்.

மீண்டும் வளம் கொழிக்கும்

இந்தியாவின் முதன்முதலாக எக்கு தெருவ குதாய்களையும், குதாய்களையும்
உற்பத்தி செய்து, வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்து கொடுப்பதான
அத்தியசெவ்வாய் உற்பாதித்த பெருமைகளில்காட்டியுள்ள சாரித்தது.
கம்பெனியின் விநியோகத் திட்டம் தனக்கு அறகாதி வருகிறது. 1960ல்
குதாய் தர்போதைய வநுதார்த்த உற்பத்தி அளவான 40,000
டன்கள் 1,00,000 டன்களுக்கும் அதிகமாகப் பெருகும்.
மீரதி வருஷமும் 3,00,000த்துக்கு மேற்பட்ட கம்பெனியை
உற்பத்தி செய்வதும் கம்பெனியை எதிர்பார்க்கிறது.

கல்கி காட்டியுள்ள விநியோகத்

33, சித்தாரஞ்சன் அலுவலகம், கல்கி-13

ஆதாரம்: கல்கி, கல்கி, கல்கி

கியூபா தீவின் புனாகரிலாவை வரலாறு
சாக்கை உபயோகித்ததாக, 1492-ல் கொ
லம்பஸின் மாலுமிய் படைவிகள் கண்டறி
ந்தனராம். பெரு போரும் வழக்கம் பூர்
விகம் குடிமகிட்டு இருந்ததைத் தவிர
இரண்டாவது கடற் பயணத்தின்போது
கண்டறிந்தார் கொலம்பஸ். தென்னமெரி
க்கக் கடலோரப் பிரதேசங்களிலே புனாக
ரில போரும் பழக்கம் இருந்ததை முதன்
முதலாக இப்போவியர்கள் 1552-ல் கண்
டதுண்டு.

புனாகரிலாவின் வரலாறு...1

பம்பாய்-57.

பனாமா
ஒரு நல்ல சிகரெட்—
இறுதிவரை சின்பமட்டுவது

பாத்தத்தில் இத்தகைய
தேசிய மந்தாபாஸ்களில்
மிகப் பெரியது.

GT.701 T.M

General Agents

இந்தியாவும் சீனாவும்

சீனாவிலுள்ள இந்தியத் தூதரின் காரியதரிசைவத் தெருவில் மக்கள் எதிரில் சோம் போலீஸர் அடித்துத் தூள்புறுத்தி அவமானப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைக் கேட்டு நெஞ்சம் துடிக்காதவர்கள் இருக்க முடியாது.

இந்தச் சம்பந்தி யிலில் பிரயாணம் செய்த கொண்டிருந்தார். சினத் தலைநகர் பீகிங்குக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஏதோ ஒரு சிறு ஸ்டேஷனில் வண்டி நின்றது. அப்போது சிலர் திடீரென்று துறாற்று அவரைப் பெட்டியை விட்டு வெளியில் இழுத்து வந்து, கண்டபடி திட்டி, பெரும்புயல் புளுகும் அவிர் மெல் கமத்த, போலீஸாரும் பொதுமக்களும் அடித்து அவமானப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

இந்தச் செவ்வி ஒன்று போகும், இந்தியாவையும் இந்திய மக்களையும், இந்திய அரசாங்கத்தையும் சீன அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் மதித்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதற்கு!

இந்த விபரமான போக்கு ஒரு தவிர் கம்பலம் அங்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இந்தியாவின் பலத்தை ஆழம் பார்த்து வந்தே இப்படி அவமானப்படுத்தி யிருக்கிறது.

வட எல்லையில் சீனா பல்லாயிரக்கணக்கான சதுர மைல்கள் ஆக்கிரமித்தது. அதன் பற்றி தேருவி பாரத மக்களுக்கு அறிவிக்காமல் தான் த ஆண்டிகள் மூடி மறைத்து வைத்திருக்க சீனா மாய்க்கத்த கூதரின் அளித்தது!

இது போதாது என்று து என் லாவை இந்தியத் தலைநகருக்கு அனுப்பி வந்து, 'ஆக்கிரமிப்பு' என்கிற வார்த்தை போனால் அறுபது வைத்தது சோம் பிரதமருக்கு இன்னும் கொஞ்சம் வதரின் அளித்தது.

திபெத் விவகாரத்தில் இந்தியா உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்காமல் சீனா, இப்பெத்தை விழுங்கியதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது நமது பிரதம நிர்ணய இன்னும் வெட்டவெளியாகவே விட்டது!

காடசியாக இந்திய தூதராவைச் சிவந்திகளையும் மற்ற இந்தியர்களையும் தூள்புறுத்தவும் அவமானப்படுத்தவும் துணிந்து விட்டது.

தூளுக்கு நான் சீனாவின் அதிகாரம் அதிகரித்து வகுக்கிறது இச்செவ்வி கேடும் பாரத மக்கள் நெஞ்சம் கொதிக்கிறார்கள்.

ஆனால் அதிகாரத்திலிருக்கும் பிரதமர் தேருவோ தாது கோபதாய்கள், மாண அவமான உணர்ச்சிகள் பெல்லாம் தூரக் கட்டி வைத்து விட்டுச் சாதாரண முறையை அனுசரித்து வருகிறார். இந்திய மக்கள் மீது காண்பிப்பதற்கு மட்டும் தம்முடைய ராஜதந்தை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

சென்ற வாரம் பத்திரிகை நிருபர்கள், சீன ஆக்கிரமிப்பு அபிப்பிராயத்தை வேண்டும் என்று பத்திரிகை கார்டுகள் திராணம் திறந்திருந்த பிறகு இந்திய வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர் திரு. பி. வி. நெல்லூர் அவர்கள், "இந்திய அரசாங்கம், திராணமிருந்து கோபவெளியுறவு காரியங்கள் செயல் முடியாது. முடிவொன்றை எவ்வளவு என்னவென்றும், நமது பிரதமர் என்ன, குறிக்கோள் என்ன வென்பதை நாம் முதலில் தெரிவிப்பதற்குக் கொள்ள வேண்டும். மற்ற துமக்குள்ள வாயி வகையின் வைத்துக் கொண்டு பிரச்சினைகள் பரிசாரம் தேடவேண்டும்!" என்று பதிலளித்திருக்கிறார்.

பிரதமரின் பதிலில் ஏதாவதும் சாரம் இருக்கிறதா? பொருளற்ற சொற்கொட்டு என்பதற்கு இவ்வளவு சிறந்த உதாரணம் இருக்க முடியாது!

இவர் இப்படி வெள்ளத்தில் இவருடைய தொழிற்சாலை கிடைக்காமல் போனதால் பற்றிக் குறிப்பிடும் முறை விவரமாக இருக்கிறது. இந்திய நாட்டு மந்திரிக் குழிய உணர்ச்சியை இவ்வாறும், சீன மந்திரியைப் போலவே பேசியிருக்கிறார்.

"இந்திய எம்ப்ளாக்குள் புகுந்து ஆக்கிர மிக்கும் சீனாவின் நடவடிக்கை முட்டாள்தனமானதாகும். இது பஞ்சுலைக் கொள் ளையில் சந்தேகம் கொள்ளச் செய்து விட்டது. முன்னேற்றச் சக்திக்கு எதிராக உள்ள கட்சிகளுக்கு ஆக்கம் கொடுப்பதாதி விட்டது!" என்று நியூ யீக் பேசியிருக்கிறார்.

உலகக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு ஆதரவு குறைந்து, மற்ற எதிர்க்கட்சி நாடுகளுக்கு பலம் பெருகிவிட்டதே என்று சீனாவின் நட்புத்தைக் கண்டு வருத்தப்படுகிறார்.

அண்ணன் தம்பியைக் கண்டிப்பது போலவும், தந்தை தங்குண்டி மகனைக் கண்டிப்பது போலவும், பரிவோடு கலந்த ஏச்சாக இருக்கிறதே தவிர, இந்திய மண்ணில் அந்நியன் புகுந்து விட்டதால் உண்டான தேசபக்தி கொண்டு போச்சாக இல்லை. இந்தியத் தூதராலாய்ச் சிப்பந்தி சீனாவில் மிருகத்தனமான நடத்தப்பட்டார் என்ற செய்தி வந்த பிறகு, இப்படி நேருவும், கிருஷ்ணமேனனும் பேசு கிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய உணர்ச்சியற்ற குணத்தைப் பற்றி என்ன நினைப்பது?

நேருஜியின் வெளி விவகார இலாக்கா லில் பிரதம காரியதரிசியாகப் பணி யாற்றி வந்த கிரிஜாஷங்கர் வாறுபோயர் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சீனாவை நம்பிக் கூடாது என்று பல முறை எச் சரிக்கை செய்து வந்திருக்கிறார். அது பவமிக்க ஓர் அதிகாரியின் எச்சரிக்கை யைத் தொடர்ந்து அவட்சியப்படுத்தி வந்திருக்கிறார் நேரு. இதைப்பற்றித் தான் என்ன நினைப்பது?

பிரதமர் நேருஜி சீன விஷயத்தில் கடைப்பிடிக்கும் வழியாகக் கொள்கை யின் காரணமாக, வெகு குறுகிய காலத் தில் இந்தியாவின் அந்தஸ்து அழிந்து விட்டது.

தேப்பாள மன்னர் நேருஜியைக் கவந் தாலோ சிக்காமலே தமது மந்திரி சபையை நீக்கிவிட்டு முழுப் பொறுப் பையும் தாமே ஏற்றுக் கொண்டார்.

பர்மாவில் சீனப் பிரதமர் பல நாட்கள் தங்கிவிட்டு வந்ததின் விளை வாக, பர்மாவிலும் தமது செல்வாக்கு கரைந்து போய் விட்டது.

இப்பொழுது சீனப் பிரதமர், பாகிஸ்தான் ஜனாதிபதியுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு விட்டார். இதன்

விளைவாக பாகிஸ்தானுக்கு அதிக வாய் மிக்கா விட்டாலும், இந்தியாவுடன் பாகிஸ்தான் நெருக்கி நேசப்பான்மை வளர்ந்துக் கொள்வதைத் தடுத்த விட்டது.

இப்படி நாலாபக்கமும் நண்பர்களே இல்லாத சூழ்நிலை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் வளர்ந்து விட்டது!

சீன ஆட்சிமதிப்பு ஏற்பட்டவுடனேயே ராஜாஜி, நல்ல யோசனையைக் கூறினார். பாகிஸ்தான் நீட்டிய உதவிக் கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு, கிழக்காசிய நாடு களுடன் நேசத்தை ராஜாவ ரீதியில் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று யோசனை கூறினார். இந்தியா இதுவரை கடைப்பிடித்து வந்த வெளிநாட்டுக் கொள்கையை மாற்றிக்கொண்டு, மேற் கத்திய வயல்வரகக் கொஷ்டியுடன் நேசம் கொண்டு நடந்து கொண்டிருந்தால் இந்தியா உலக நாடுகளிடையே பெரு மதிப்பு அடைந்திருக்கும். சீனாவு் வாலாட்டத் துணிந்திராது.

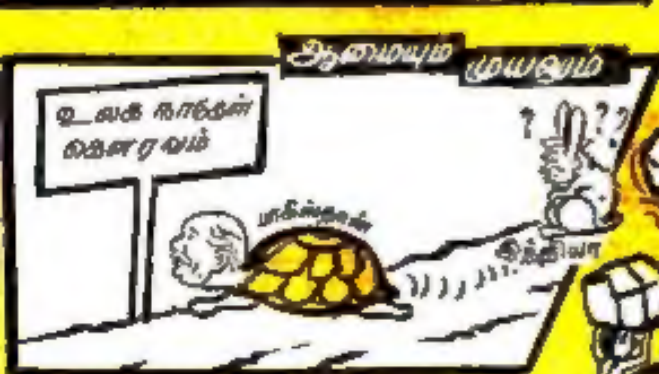
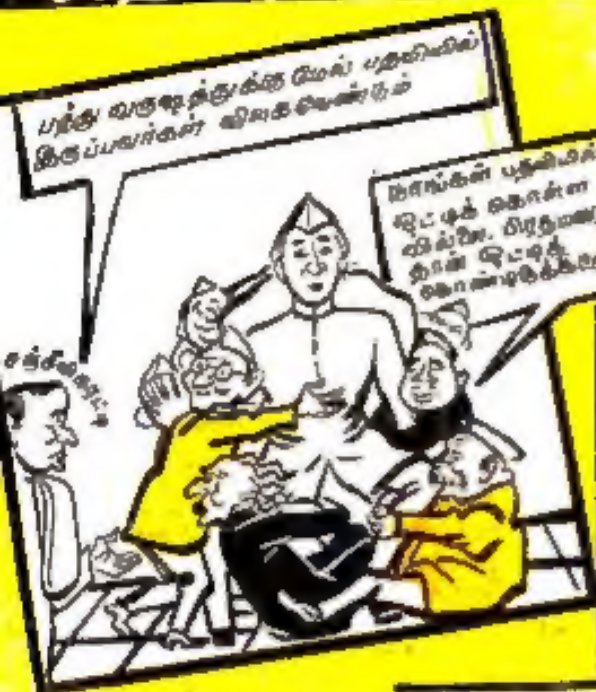
இந்த இதழ் காந்தி மகான் அமரராதிய நாகரிகப்போது வெளிவருகிறது. காந்தி மகானின் நினைவு நாளில், சில நித்தியங்கள் எழுவுது இயல்பே யல்லவா?

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில், இந்தியா அழங்கி அடிமைப்பட்டிருக் கிட்டுவது. எனினும், காந்திமகான் நிராபுக பாணிகளாய், வாயில்லாப் பூச்சிகளாக இருந்த மக்களை வீரர்களாய், தியாகவீரர்களாய் மாற்றி, உலக மக்களின் உள்ளத்தில் பாரத நாட் டுக்கு மிக உயர்ந்த கீதானத்தை ஏற்படுத்தினார்.

காந்திமகானின் இந்தச் சீரியபணியில் மிக முக்கியமான கட்டத்தில் ராஜாஜி துணை நின்று, காந்தி மகானின் அந்நிம் னைப் போராட்டத்தின் சிறப்பை எடுத்துரைத்தி வெற்றியை நிலைநாட்டினார்.

1921-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற கவர் காங்கிரஸில், சித்தரஞ்சன் தானே, மோதி லாய் நேரு போன்ற அந்தஸ்திலும் செல்வாக்கிலும் மிக உயர்ந்திருந்த தலைவர்கள் காந்திமகானின் ஒத்துழை யாமலைக் கொள்கையைக் கடைபிடிக்க டும் என்று துணிந்து நின்றனர். அந்தச் சமயத்தில் காந்திமகானைப் பின்பற்றிய கூட்டத்தினர் மாறுமி இழந்த நாலாய் போல் அலைபட்டு நின்றனர். அப் போது ராஜுகோபாலாச்சாரியார் காந்தி மகானின் ஒத்துழையாமலைக் கொள்ளை யின் சிறப்பை எடுத்துரைத்தார். பெருந் தலைவர்கள் பதில் சொல்வத் தெரியாமல் தோல்வி யை ஒப்புக்கொண்டனர். சிதைவிலிருந்த காந்தி மகானின் கொள்கை வெற்றி பெற்றது. அன்று பெற்ற வெற்றி இதுவாரும் பாரத

சேதி தெரியுமா? சாமா

- அங்குள் திடீரென என்ன சம்பவம்?
- திடீர் சம்பவம் அங்கு சம்பவம்...
- என்ன திடீர்?
- நாட்டுக் கிடீர்...

நாட்டை மிக உயரிய இன்தானத்தின் இருத்தி வந்தது.

புத்தத்துக்குப் பின் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கம் கைமாறிய நல்ல சமயத்தைக் கையிடாமல் பற்றி இத்தியாவிற்குச் சுதந்திரம் சம்பாதிக்கும் வழி குறித்து ராஜாஜியின் யோசனைகளை வல்லபாய் பட்டேலும், மௌலானா ஆஜாத் தும், காத்தி மலாலும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதன் பயனாக இப்போது 'இத்தியா

சுதந்திர நாடாக இருக்கிறது. இவ்வாறியும் இப்போதுக்கூட இத்தியா, பர்மா, இலங்கை எல்லா நாடுகளும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் அடிமை நிலை நாடுகளாக இருந்திருக்கும்.

இன்றும் ராஜாஜி விருக்கிறார் நம் மிடையே. அவர் நக்க சமயத்தில் யோசனைகளையும் கூறத்தான் செய்கிறார். அதனைப் புரிந்துகொள்ளும் நிறம்தான் நம்மை ஆள்வோரிடையே இல்லை.

'டிராக்டர்' ஊழல்

பிரதமர் தமது பாதுகாப்பு மத்திரியின் குணசெயல்களைப் போற்றப் போற்ற, அவரது நிர்வாகத் திறமையைப் பற்றியும், அவரைப் பற்றியும் புகார்களும், குற்றங்களுமைகளும் தான் அதிகமாக வெளியாகின்றன.

திவ்லியில் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக்காக ஒரு மத்திரியின்மீது ஓர் இவாக்கா செயல் படுகிறது. இந்த இவாக்கா, வங்க அகதிகளுக்காகக் காட்டைத் திருத்தி நாடாக்கும் திட்டம் மேற்கொண்டது. இதற்குத் தண்டகாரணவத் திட்டம் என்று பெயர். இந்தத் தண்டகாரணவத் திட்டத்தில், திவ்லையைப் பண்படுத்தி வயவாக்க, இந்த இவாக்காவுக்கு டிராக்டர்கள் தேவைப்பட்டன. 'இந்த டிராக்டர்களை இந்தாட்டியேவே ராஜ்யவத் தொழிற்கூடங்களில் செய்து தருகிறேன்' என்று மேனன் அவர்கள் முன் வந்தார். ராஜ்யவத் தொழிற்கூடங்கள் செய்து கொடுத்த டிராக்டர் ஒன்றுவது உபயோகத்துக்குத் தகுதி புள்ளதாக இல்லையாம்.

அகதிகள் புனர்வாழ்வு இவாக்காவுக்கு முதலில் 16 டிராக்டர்களைக் கொடுத்திருக்

கிறார்கள். இத்தப் பதிலுறும் பழுதுள்ளவாக இருத்தன. ஒன்றிலும் சரிவாக இலங்கவில்லை. இதைப் பற்றிப் புகார் எழுந்தபோது, ராஜ்யவப் பாதுகாப்பு மத்திரியை அலட்சியமாக, 'செய்ய குறைவைப் பெரிது படுத்தும் கட்டுக்களை' என்று சொல்லித் தள்ளிவிட்டார். புனர்வாழ்வு அளிக்கும் மத்திரியோ, பழுது பார்க்க அனுப்பிய 16 டிராக்டர்கள் திரும்பி வந்து சரிவாக வேலை செய்கின்றனவா என்றுகூடப் பார்க்காமல் மீண்டும் 125 டிராக்டர்கள் செய்து தரும் படி கோரினார். இந்த உத்தரவின்படி வந்த 42 டிராக்டர்களும் முதலில் வந்த 16 டிராக்டர்களும் சேர்த்து, 58 டிராக்டர்கள் உபயோகமற்றதுகூட இட்கிவற்றனவாம்! மூலையில் வெய்வினிலும் மறைவிலும்பெத்து துருப்பிபுத்துவருகின்றன.

ஒரு வெனிதாட்டு தொழிற்கூடத்தாருடன் ஒப்பத்தம் பேசி அவர்கள் இந்த டிராக்டர்களைச் செய்து தர ஒப்புக் கொண்டார்கள்ளாம். ஆனால் அந்தத் தொழிற்கூடத்தாருக்கு டிராக்டர் செய்து பழக்கமே இல்லையாம்! இப்படிப்பட்ட கம்பெனியாருடன் தான் பாதுகாப்பு

வேண்டுகோள்

பணக்காரர்களின் பணத்தைக் கொண்டு மறுபடியும் ஐந்து வருஷம் களுக்குப் பட்டா பெற்றுவிடலாம் என்று காங்கிரஸ் எண்ணுகிறது. இந்தப் பர்மிட் லைசென்ஸ் ராஜ்யத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறவர்கள் சுதந்திரப் போருக்கு உதவுங்கள். தாமதிக்க வேண்டாம்.

சுதந்திரக் கட்சிக்காக நிதி உதவி செய்வதிலும்புறவர்கள் தங்களின் நம்புபொடையை என் பெயருக்கு 50 கல்வி காசியாலயம், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை-10 என்ற விவாசத்துக்கு அனுப்பக் கோருகிறேன். பெயரிட்டோ, பெயர் சொல்லாமலோ அனுதாபிகள் விருப்பத்தின்படி கல்வியில் நன்கொடைகளில் வரவு பிரகடிக்கப்படும்.

சுதந்திரப் போர் 21 ஆவது வருஷம்

மத்திய நிகு கிருஷ்ணமேனன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த அழகில் இல்லறப் போன்ற மேதாவி கிடையாது என்ற சிரதமர் ஜகாந்நரீஸால் நேரு சொல்லுகிறார்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் இருஷண
மேனன் இங்கிலாந்தில் இந்திய தூதராக
இருந்த போது, முதலே இங்கிலாந்த கம்
பெனியீம் ஜீப்புகள் வாகக உத்தர
விட்டார் என்றும் அதன் காரணமாக
இந்தியாவுக்குப் பெரு நஷ்டம் ஏற்பட்ட
செய்தியும் வெளிப்பாடி தாரும் தகரரும்

நிதித் துறை. இப்பொழுது ஏற்கனவே டிராக்டர்கள் செய்து தங்கள் பெயர் எடுத்த கம்பெனிகளில் வேண்டிய டிராக்டர்கள் வராததால், டிராக்டர் செய்து அனுப்பவில்லாத ஒரு கம்பெனிபுடன் உறவு கொண்டு, அவர்களுக்கு டிராக்டர் செல்லப் பழக்கித் தருவதோர் மதிநிதி இரு கிளக்கப் பெணர்.

‘எம்மாய் சர்க்கார் செய்து விடும்’ என்ற சோஷலிஸ்ட் கொள்கை எந்த மட்டம்தான் வேலை செய்கிறது என்பதற்கு இதுவும் ஒர் எடுத்துக்காட்டு!

என்ன சேது?

and 655

இவாதுர்வாய் தெரு அலாக்கன் இந்த நாட்டையே ஒரு நாடக மேலடலாகக் கொண்டு நடத்து வந்திருக்கிறார் என்று சொல்ல வேண்டிய விஷயம் இது.

சனதாரித்தன்மமான செலவுகளாகும். வெளி நாடுகளிலிருந்து கன்ஸ்டிரக்ஷன் மாகக் கடன் வாங்குவதற்கும் காரண புருஷரான இவர் சிக்கன விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார் என்றும் இது நாய் லபத் தவிர வேறு என்ன? சென்ற காரம் பத்திரிகை திருபரகன் கூட்டத் திய நாட்டு தீர்வாகத்தின் சிக்கனம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அபிவிருத்த வர்ப்புத்திரை.

தேசத்தி இளைஞர் சொன்னவுடன் பத்
திரினைத் திருப்திகடன் வெளிநாட்டிலிருந்து
இருநூறு காரிகள் மத்திரிதனாகவாகவும்
கவரினார் வாகவாகவும் இந்நகரத்திலேயே
விற்ப்பதை ஏதென்றுரைத்தனர்.

இதற்கும் தேரூழி சிறத்த நடிகையர்ப் போல், "அப்படிதான் சமாளாரம்! வணக்கத் தெரியாதே!" என்று கூறியிட்டாராம்.

வாழ்த்துக்களும்

சென்னை தமிழ் ஸ்கூல்கள் கழகத்
தின் போர்டின்படி 60-61ஆம் பரி
க்ஷை துத்து தமிழ் நாட்களுக்கு வழங்க
இசைத்திருக்கிறது சென்னை அரசாங்கம்.

‘கேளாத காளம்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்புக்காக திரு சோ முஷும், ‘தேரோட்டி மகன்’ நாடகத்துக்காக திரு பி. எஸ். ராமமணலும், ‘கவிதை யும் வாழ்க்கையும்’ என்ற கட்டுரைக் காக திரு அ. மு. பரமசிவானந்தமும், ‘நாம் இருக்கும் நாடு’ என்ற வரகாந்திர நூலுக்காக டாக்டர் எம். ஆரோக்கிய சாமியும், ‘தென்னிந்தியப் பரிசுடன்’ என்ற அறிவு வளர்ச்சி நூலுக்காக திரு வி. இ. சுப்பையா முதலியனரும் பரிசு

பெறுகின்றனர். பரிசு பெறும் எழுத்தா
ளர்களுக்கு சும் மனமார்த்த வாழ்த்துக்
களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

மருத்துவத்து நன்மை

சீரடி செதம்பரனார் தமது அறுபத்
தோராவது வயதில் காலமாகிச் சென்ற
செய்தி கேட்டு கருத்தாதவர் மெட்
வாது. தமிழ்ப் பண்டிதராக வாழ்க்கை
வைத் தொடங்கிய செதம்பரனார், தற்
காலக் கருத்துக்களைப் பகுத்துரைத்து
வருத்தவர்க்கும் பார்ப்பும் பெற்றிருந்
தார். அவருடைய 'தொல்காப்பிய
தமிழர்' முதலிய நூல்கள், அவரது
தேய அழக்த தெரிந்தவர்க்கும் பகுத்தறி
வுக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உப தலைவராக இருந்து பணியாற்றிவந்தார். சென்னை மகாநகர சபைக்கும் தர்ம கர்த்தாவாக நீண்ட நாட்கள் இருந்து வந்திருக்கிறார்.

அடக்கத்துக்கும் நிர்ணய தெரிந்த
துக்கும் ஆற்றத் புலமைக்கும் தெரிந்த
உரைதடைக்கும் உரைவிடமாக இருந்த
சாமி தெம்பரனாகி மறைவு தமிழ்
உலகுக்கு, தமிழ் எழுத்துக்குப்
பெருந்த தட்டமாகும். அவர் மறை
விலும் உருத்தும் அவரது உறவுக்கும்
உறவினர்க்கும் நண்பர்களுக்கும் நமது
ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்
கொள்ளுகிறோம்.

சென்னை சூப்பர் க்யூட்டி

சிறத்த தேசபக்தரும் அஞ்சா நெஞ்
சும் படைத்தவருமான வேலூர் குப்பு
சாமி முதலியார் தமது 78வது வயதில்
காலமானார் என்ற செய்தி பழைய சத்தி
யாக்கிரக நாட்கள் நினைவிலிருப்பவர்க
ளுக்குக் கேட்கலாம் பெரும் துயரம் விளைந்
திருக்கும். அவர் சிறத்த பேச்சாளராக

சுதந்திர நிதி

●

கம்பியில் ராஜாஜி அவர்கள் விடுத்திருந்த வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிக் கீழ்க்கண்ட அன்பர்கள் சுதந்திர நிதிக்குப் பொருளுதவி செய்திருக்கிறார்கள்.

16-1-51 முதல் 21-1-51 முடிய

எம். கே. எம். முத்தப்பன்	
செட்டிவாரி ...	10 00
சி. ஆர். நடராஜன் ...	10 00
எம். வி. சக்ரபாணி ...	1 00
சத்தாப்பூர் ஜி. விவேநாதன்	5 00
தாராபண்ண சக்ரம் ...	3 00
எம். பி. ராமசாமி ...	1 00
திருவண்ணாமலை சிவா ...	3 00
மதுரை அங்கத்தினர் "அ" ...	5 00
ஸ்ரீமதி எம். ஜெயலக்ஷ்மி ...	2 00
ரவீஸ்வர ரஞ்சன் ...	10 00
ஸ்ரீமதி காமாட்சி ...	3 00
கே. கே. சுந்தரம் ...	5 00
எஸ். கிருஷ்ணசுவாமி ...	5 00
டி. எம். கே. ஸீமே.	
ராமானுஜம் ...	13 00
எம். ஆர். எம். தேவிகம் ...	10 00
கே. ஆர். வேங்கடசுந்தரம் ...	5 00
ஸ்ரீமதி ராஜம்மாள் ...	2 00
ஓர் அன்பர் ...	5 00
ஸ்ரீமதி ராஜேசுவரி அம்மாள்	10 00
சேதுராமன் ...	1 00
எம். விவேநாதன் ...	1 00
ஏ. சண்முகம் ...	3 00
ஆர். மகாதேவன் ...	2 00
டி. திருநாவுக்கரசு முதலியார்	3 00
எஸ். மோகிதராஜன் ...	2 00
ஸ்ரீமதி எம். ஜெயலக்ஷ்மி	2 00
ஆர். முத்துங்குமாரி ...	3 00
ஏ. ராமசாமி முதலியார் ...	1 00
ஜி. ராமசாமி நாயுடு ...	1 00
வி. தாராபண்ண சுவாமி ...	1 00
வி. நடராஜன் ...	3 00
டாக்டர் ஸ்ரீதாசி	115 00
16-1-51 முடிய வரவு	334 01
மொத்தம் வரவு	577 01

வினங்கியவையாகவே கோடைவிழ ரூப்பு சாயி முதலியார் என்ற பெயர் தேசபக்தர்களிடையே நிலவிவந்தது. 1920 முதல் காங்கிரஸில் ஈடுபட்டுப் பலமுறை சிறை சென்றிருக்கிறார். வேலூர் நகர சபை அங்கத்தினராகவும், வட ஆற்காடு ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினராகவும் பல காலம் பணியாற்றியிருக்கிறார். 1953-ல் சென்னை சட்டசபையில் மேல்சபைக்கு அங்கத்தினராகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டார். அவர் மகாநகரம் குறித்து வேலூர் நகரம் கடைகளை மூட வைத்து மரியாதை செய்தது. இது ஒன்றே அவர் பொது மக்களிடம் எவ்வளவு அன்பைப் பெற்றிருந்தார் என்பதற்குச் சான்று.

மதராஸ் சீமெண்ட்ஸ் லிமிடெட்

தீர்மானம் தொழில் வளர்ச்சியில் சென்னை மாநிலம் சமீப காலத்தில் வேகமாக மூலக்கோழித் தொண்டு வருகிறது. இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு போய்விட்டது. மதராஸ் சீமெண்ட்ஸ் கம்பெனி. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சாத்தூர் தாலுகாவிலுள்ள துறுக்கப்பட்டியில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் இந்த செமெண்ட்ஸ் தொழிற்சாலைக்கு ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் 1937-ம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டன. கமார் ஐம்பது வட்டம் வரையில் இந்த ரூ அப்போது மூலக்கோழித் தொண்டைப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரமிடப்பட்டு இந்தப் பெருந்தொண்டை வைத்தார்கள் தனங்களிடமிருந்தும் மற்றவர்களிடமிருந்தும் சேகரித்து விட்டார்கள். இந்தப் பணியை மேற்கொண்ட திரு பி. எ. வி. ராமசுவாமி ராஜா. அவரது மேற்பார்வையில் சிறப்பாக இயங்கி வரும் ராஜபாளையம் பஞ்சாலை, ராம ராஜா ஸரீஜிக்ஸ் பஞ்சாலை, ஜெயராம பஞ்சாலை முதலியவை அங்குடைய நிறைமக்குச் சான்று கொடுத்தன.

இப்போது இத் தொழிற்சாலை அதன் இரண்டாவது கட்ட விலைநிரப்பை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இதன் விவரங்களை இந்த வாரக் 'கலி' இதழில் மற்றொரு பகுதியில் காணலாம்.

துறுக்கப்பட்டித் தொழிற்சாலையில் முதல் கட்ட வேலைகள் ஏற்கனவே முடிந்தியுள்ள விட்டதால், சமீபத்தி மேலே உற்பத்தி தொடங்கவிருக்கிறது. எனவே, நல்ல எதிர்காலம் உள்ளது. நிறைமவுள்ள தீர்வாகும் நடத்தப்படுவதும் ஆகிய ஒரு தொழில் உதாரணத்தில் தங்கள் உபரி செய்திருந்த தொகையை முதலீடு செய்வது என்று உறுதியாகக் குறிப்பிட்டுச் செய்திருக்கிறார்கள். மதராஸ் செமெண்ட்ஸ் கம்பெனி ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. இந்தத் தொழில் விஸ்தரிப்புக்கு எங்கள் வாழ்த்து.

நற்செய்தி!

U.M.S. ரேடியோ பாக்டரியாரால்

மேற்கு ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த

GRUNDIG, G.m.b.H.

அவர்கள் ஒத்துழைப்புடன் தயாரிக்கப்பட்ட

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற

“GRUNDIG”

ரேடியோ

வெகு விரைவில் விற்பனைக்கு வரும் என்பதை
மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள்

U. M. S. RADIO FACTORY

AVANASHI ROAD, COIMBATORE-1

"கேளாத கானம்" எந்திர நெய்தல் புத்தேயுக்குச் சென்னை
அரசாங்கம் பரிசு கொடுத்தார்கள். — தினசரி செய்தி

முத்துவிருஷணப்பருக்கு வயது
நாற்பத்தைந்து. அவருடைய மனைவி
அவரை விட்டுப் பிரித்து விஷ்ணுபதி
மடைத்து பதினாறு ஆண்டுகளுக்குப்
பின் இந்த நிகழ்ச்சி. அவருடைய குமார
னாக்குப் பதினேழு வயது. இவரும்
மணிலாப்பூரில் கர்னாடக காலக சபை
யில் பாட்டுக்கச்சேரிக்குச் சென்றார்கள்.

பாடகர் வரதப்பய்யர் ரொம்ப "கமா
ராக"த்தான் பாடினார். பக்க வாத்தியம்
அவ்வளவு "கமாரி". சபையன் சங்கர
னுக்குக் கச்சேரி பிடிக்கவில்லை. ஆயினும்
தூதப்பனார் கண்கள் கலங்கிப் பாட்டைக்
கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அதனால்
சங்கரன் எழுந்து போகாமல் பக்கத்தில்
கடைசி வரையில் உட்கார்ந்திருந்தான்.

அடுத்த நாள் காலை சம்பாஷினை.

"அப்பா தேற்றி! கச்சேரி
எவ்வளவு மோசம்! பார்த்தீர்
கவா? இந்தக் கர்னாடக சபை
யாரின் நிர்வாகம்! ரொம்ப
மோசம். நீர் சபையின் உதவித்
தலைவராகிறீர். ஏதாவது செய்
யுங்கள்" என்றான்
சங்கரன்.

"அப்படியா?
பாட்டு நல்லாயித்
தான் பாடினாரே?"
என்றார் முத்துவிருஷ
ணப்பர்.

"வாரோ வரதப்
பய்யராம், புது ஆன்.
ஒன்றும் பிரயோஜன
மில்லை. என்னக்கு

வியாபின் சொம்மித் தரும் வாததி
வாரே அவதவித் தன்னுக்குப் பாடுவார்"
என்குன் சங்கரன் சிரித்துக் கொண்டே.

முத்துவிருஷணப்பர், "இருக்க
வாம். எவ்வாறும் ஒரேவிதமாகப்
பாட முடியுமா?" என்று சொல்லி
விட்டுப் பேப்பர் படிக்க ஆரம்
பித்தான்.

பத்துமணிவானபின், போதுவாம்
முடிந்தபின், சங்கரன் வெளியே
கணாசாலைக்குச் சென்றான்.

முத்துவிருஷணப்பருடைய
அக்கா, விதவை; அவள்தான்
விட்டில் எவ்வாறு வேலையும் சரப்
பாடு கணாப்பது உள்படச் செய்து
வந்தாள். சிறு வயதிலேயே

கேளாத கானம்

—மத்தெரு கதை

புகழை இழந்துவிட்டு அதுமுதல் தம்பியோடே இருந்து வந்தாள். முத்துகிருஷ்ணன் ஒருவன் மனைவி இறந்ததின் அவருக்கு மறு விவாதம் செய்க்க எவ்வளவோ முயற்சி செய்தாள். அவர் ஒப்பவில்லை!

“முப்பது வயதில் மனைவி இறந்துவிட்டால் மறுபடியும் கவிவானம் செய்து கொள்ளாமல் யாராவது இருப்பார்களா? குழந்தையைப் பார்த்தால், கொள்ளவாவது ஒருத்தி வேண்டாமா? கூட இப்படிப் பிடிவாதம் செய்கிறாள்?” என்று துந்து அது வந்து அவள் சொல்லிக் கொல்லிப் போனாள். மறு விவாதம் செய்து கொண்டு சந்தோஷமாகவும் கூட மனைவியை இருக்கும் பலரை எடுத்து நினைப்பதும் காட்டுவாள்.

அரண்மனை

ஆயினும் அவளால் தம்பியின் மனத்தைத் திருத்த முடிவவில்லை.

“தாயில்லாத ஒரு குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்வது கூட மாறாமல் ஒரு நிறு பெண்ணையும் கட்டிக்கொண்டு அவளும் உள்பட இரண்டு குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கொள்வது அனுகூலக் கஷ்டமில்லையா?” என்று முத்துகிருஷ்ணன்யர் வேடிக்கையாக வாதாடுவார்.

“நீ சொல்லுவது விடப்பாக இருக்கிறது. இந்தக் காலத்தில் 20, 22, 25 வயதுப் பெண்கள் கூடக் கிடைப்பார்களே? போட்டி போட்டுக்கொண்டு வருவார்கள். உனக்கு என்ன குறை? சொத்து இருக்கிறது. ஒரே ஒரு குழந்தை தானாகக் குழன்று இடங்களைப் பார்த்து உன்னிடம் வரச் செய்கிறேன்” என்பான் கிரையா”ரி.

முத்துகிருஷ்ணன்யர் சிரிப்பார். “இப்போது ஒரே குழந்தை தான். இரண்டாம் மனைவிக்கு எட்டு குழந்தைகள் மனமள

செவ்வந்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

வென்று பிறக்கும். அதன் சண்டை களைத் தீர்க்க நானும் நீயும் வருத்தி வருத்திச் சாலோம்" என்பார். இப்படிச் சில ஆண்டுகள் முயற்சி செய்து பிறகு இது பயனில்லை என்று விட்டுவிட்டான்.

“தேற்ற பாட்டுக் கச்சேரி ரொம்ப மோசம் என்றுச் சங்கரன். நீ என்னமோ கடைசி வரையில் இருத்தே தீர்த்தா யாமே!” என்று விசாயாட்சி.

“சங்கரனுடைய அம்மா பாடிய பாட்டு பாடினார் அந்தப் புது வித்து வான். அவன் அதை அடிக்கடி மிக உருக்கமாகப் பாடுவான் அல்லவா. உனக்குத் தெரியுமே, விசாயாட்சி? தேற்று என்னவோ கச்சேரியில் என் காநிஸ் அலங்குடைய குரலே துலனித்துக் கொண் டிருந்தது. மெய்மறந்து போனேன்!”

“இருபது வருஷங்களுக்கு முன் பாடிய பாட்டு இன்னும் உனக்கு நினைவா? நீ ஒரு பைத்தியக்காரன், முத்து!” என்று விசாயாட்சி.

“நான் பைத்தியக்காரன்தான்” என்று சொல்லி அடக்க முடியாமல் விம்மி விம்மி அழ ஆரம்பித்தார் முத்து கிருஷ்ணய்யர்.

“அவனைப்போல் ஒரு பெண் உலகத் தில் இல்லை, முத்து, உன்மம், ஆனால் அழுது என் பவன்? இங்கா, காப்பி சாப்பிட்டுப் படுத்துத் தூங்கு” என்றான் விசாயாட்சி.

“அவன் பாய்மில் உட்கார்ந்து பாடி யதுபோலவே என் மனக் கண்ணில் கண்டேன். காதினும் அலங்குடைய குரலே தேனாகப் பாய்த்தது. அக்கா! இராத்திரியும் கையில் வந்தான். குழற் தையைக் கவனித்துக் கொள் என்று சொல்லியிட்டு மறைந்தான்.”

இப்படிச் சொல்லியிட்டு முத்துகிருஷ் ணய்யர் படுக்கப் போனார். “பைத்தியக் காரன்!” என்று விசாயாட்சி தனக் கின் திருப்பத் திருப்பச் சொல்லிக் கொண்டான்.

தன் காதத்துக்கு மேல் இவிய பொருள் வேறு இல்லை. ஆனால் கேட்கும் கானக்கொலிடக் கேளாத கானக்கொ மேம்.

ராஜாஜியின் சுற்றுப்பிரயாணம்

ராஜாஜி இம்மாதம் 10-ம் தேதி முதல் பிரயாசி 6-ம் தேதி வரை, எருதுளம் கோவை ஜில்லாவிலும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்திருர். நாட்டு மக்களின் கதத் திரக்கத்தை காப்பதற்கும் ஜனநாயகத்தைத் தழைக்கச் செய்வதற்கும் கைத்திரக் கட்டு இத்தாட்டில் தங்கு வேர் ஊர்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறார் தீர்க்கதரிசி. நாட்டுப் பற்றுள்ள மக்கள் கதத்திரக் கட்டுக்கு மனமார நிதி உதவி செய்து ராஜாஜியின் பயணமையும், நாட்டுப் பயணமையும் சிறக்கச் செய்ய வேண்டுமெனக் கோருகிறோம்:

29-ம் தேதி கருகி, ரோட்டி சங்கம், வக்கீல்கள் சங்கம், பாரதி சங்கம், எழுத்தாளர் சங்கம் ஆகிய சங்கா வற்றிலும் பங்குபெய்திருர், மாலை பொதுக்கூட்டம்.

30-ம் தேதி கன்னிவாடி, முதுகுர், குளத்துப் பானையம், வீரஜயங்கனம் வழியாகத் தராரபுரம் அடைகிறார். வக்கீல்கள் சங்கம், பொதுக்கூட்டம்.

31-ம் தேதி காக்கேயம், பழைய கோட்டை, சித்தோடு, -ரணாபி, வயாபி தாஜாக்கா கதத்திரக் கட்டு மகாதாடு, மாலை 3-30 பொதுக் கூட்டம், இரவு 7 மணிக்கு சரோட் டில் பொதுக் கூட்டம்.

1-ம் தேதி ரோட்டி வக்கீல்கள் சங்கம், வர்த்தகர்கள் சங்கம், ஊழியர் கூட்டம், மாலை கோடு செட்டிப் பானையம், வக்கீல்கள் சங்கம், பொதுக் கூட்டம்.

2-ம் தேதி புலியம்பாடி வழியாக அனிருதி - மாலை 10-30 மணிக்கு பொதுக்கூட்டம்

மாலை 8-30 மெட்டுப் பாண்டித் தில் பொதுக்கூட்டம்.

3-ம் தேதி கங்கா தன்னார், குதுர், வீரபாண்டி வழியாகத் திருப்பூர், ஊழியர் கூட்டம், அருகத்திரக் கழகம், மாலை 8 மணிக்கு பங்கடத் தில் பொதுக்கூட்டம், 8 மணிக்கு திருப்பூரில் பொதுக்கூட்டம்.

4-ம் தேதி குரீச்சி, பொத்தனூர், செட் டிப் பானையம், கிணத்துக் கட்டி கோலிப்பானையம் வழியாகப் போல் ஊர்க்கி, மாலை 6-30 மணிக்குப் பொதுக் கூட்டம்.

6-ம் தேதி காலை 9 மணி - பீகாமேடு பொதுக்கூட்டம். கோவை தாஜாக்கா மகாதாடு-கணபதி, மாலை 7 மணி கிதம்பரம் முக்காவில் பொதுக் கூட்டம்.

6-ம் தேதி பங்கடம், கந்தாள் பேட், செஞ்சேரி வழியாக உடுமலைப் பேட்டை, தாஜாக்கா மகாதாடு, மாலை 8-45 பொதுக் கூட்டம்.

7-ம் தேதி செங்கிக்குப் புறம்பாடு.

முன் அடி வைக்கும் கென்னடி

புதுமுக புருவத்திற்கு - அகவது மனிச பரிசு
பரிசுநயதரக இருத்தாலும் அதில் புதிதாகப் புதுவதற்கு - ஏற்ற மனிதம் வதை நடைவிலும் கொள்கைமுறைக்குத் தனிச் சிறப்பு. இந்த ஆக்கிலை மாதம் 25-ல் தேதி, மூன்று வெளியி வந்து குடி மாதம் செங்கு ஒரு குற்றம்பம் சேதம் சிறப்பும் பெற்று விளங்க வேண்டும் என வாழ்த்துகிறோம்.

தேவையே பேரென் கொள்ளுதான் இந்தக் குற்றம்பம். ஆனால் இவர்கள் குடிபுகும் இவ்வதில் இவர்கள் சேர்த்து இவ் உபயோகத்துக்கு உபயோக எழுப்புவது அவர்கள் உபயோகம். மீட்டெடுப் பதாமிக்கவே எழுப்புவது அமெரிக்க வாழ்க்கைத் துறை பதிவுறு உபயோகம் உபயோகம் உபயோகம். வெளியே மானி உபயோகம். வெளியே.

செவ்வே மானியை எழுப்புவது உபயோகம் அமெரிக்க வாழ்க்கைத் துறை பதிவுறு உபயோகம் உபயோகம். வெளியே மானி உபயோகம். வெளியே.

1942-ல் செவ்வே மானியை

25-ல் தேதி அடி எடுத்து வைத்தார் ஜார்ஜ் மீட்டெடுதலில் செவ்வே. அந்த உபயோகம், உபயோகம் அமெரிக்க வாழ்க்கைத் துறை பதிவுறு உபயோகம் உபயோகம். வெளியே மானி உபயோகம். வெளியே.

இவ்வாறு உபயோகம் மிகப் பெரியதாக வாழ்க்கைத் துறை பதிவுறு உபயோகம் உபயோகம். வெளியே மானி உபயோகம். வெளியே.

இவ்வாறு உபயோகம் மிகப் பெரியதாக வாழ்க்கைத் துறை பதிவுறு உபயோகம் உபயோகம். வெளியே மானி உபயோகம். வெளியே.

இவ் வாக்காளர் தொகுதி எவ்வாறு சேர்த்துள்ளிட்ட ஒரு கென்னடி மட்டும் சேர்த்துள்ளிட்ட. அமெரிக்காவின் அந்தஸ்து வலது வந்த எக்கத்துமல்லவா தங்கள் ஜனநாயகத்தை நேரடி வாக்கத் தெரிந்தெடுக்கிறார்கள்!

சேர்த்துள்ளிட்ட வெளியேவது. பக்கம் வந்தது. சேர்த்துள்ளிட்ட வெளியேவது எவ்வாறு எவ்வாறு நாட்டுத் தேவையாக வந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சேர்த்துள்ளிட்ட வெளியேவது எவ்வாறு எவ்வாறு நாட்டுத் தேவையாக வந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தேவையே தேவையே, அதன் ஒழுங்கும், இதன் எவ்வாறு வந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சேர்த்துள்ளிட்ட வெளியேவது எவ்வாறு எவ்வாறு நாட்டுத் தேவையாக வந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பெயரிட்தான். மீட்டெடுத் தயாரித்து, அடியில் செவ்வது கூட அவரேதான். அப்படியும் இருக்கிறார்கள். அடியில் நாட்டுத் தேவையாக வந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சேர்த்துள்ளிட்ட வெளியேவது எவ்வாறு எவ்வாறு நாட்டுத் தேவையாக வந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சேர்த்துள்ளிட்ட வெளியேவது எவ்வாறு எவ்வாறு நாட்டுத் தேவையாக வந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சேர்த்துள்ளிட்ட வெளியேவது எவ்வாறு எவ்வாறு நாட்டுத் தேவையாக வந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சேர்த்துள்ளிட்ட வெளியேவது எவ்வாறு எவ்வாறு நாட்டுத் தேவையாக வந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு சேர்த்து இருக்கும், எதிர்க்கட்சி, நீதிமன்றம், நாட்டுப் போதும்கள், தேர்வுகள் நாடுகள் இவை யாவற்றிற்கும் உபயோகம் நடைவிலும் அளித்துச் செயல்பாற்றும் பணிபுர்த்துப்பதால்தான் இவ்வாறு மானி-1980ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 25-ல் தேதி, மூன்று வெளியி வந்து குடி மாதம் செங்கு ஒரு குற்றம்பம் சேதம் சிறப்பும் பெற்று விளங்க வேண்டும் என வாழ்த்துகிறோம்.

15

1955-ம் ஆண்டு கம்பெனிகள் சட்டத்தின் 50வது பிரிவுபடி மூலு பிராஸ்பெக்டஸின் நகல், அதன் என்னுள்ள இதர தகவல்களையுடன் பதிவு செய்வதற்காகச் சென்னை மாநில கம்பெனிகளின் ரிஜிஸ்ட்ரார் என்ற அதிகாரியிடம் முறையாகத் தாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி மூலதனம் வசூலிப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியை இக் கம்பெனி பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுப்பாடுகளைத் தாக்கம் செய்துள்ள நிறுவனத்தின் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு ஹெசன்சரி பெறப்பட்டிருக்கிறது.

இக்கட்டுப்பாட்டின் கீழ்ப்பாடுகளை சாதாரண பங்குகளும் பிரிவர்கள் பங்குகளும் சென்னை மீட்டாக் எக்ஸ்சேஞ் லிமிடெட் என்ற பங்கு பேரவையின் விவரப்படுத்துகிற அலுவலரின் மூலமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது வழங்கப்படும் சாதாரண பங்குகளையும் பிரிவர்கள் பங்குகளையும் கூட விவரப்படுத்துகிற அலுவலர்களிடம் சென்னை மீட்டாக் எக்ஸ்சேஞ்சுக்கு மூலு செலுத்து கொள்ளப்படும்.

பங்கு பணத்தின் அனுப்பப்படுகிற விவரப்படுத்தல் 27-1-61 வெளிக்கிழமை காலை 10 மணிமிடமிருந்து 4-2-61 சனிக்கிழமை காலை 10 மணி வரையும் அங்கீகரிக்கப்படும். பொது மக்களுக்கு வரையப்பட்ட பங்குத் தொகை ஏற்கெனவே மூலு அளவுக்கு வசூலாகி விட்டதெனத் தெரிந்தாலும், 4-2-61க்கு முன்னாலாவே விவரப்படுத்தல் வங்கிக்கொன்று வரைக் கம்பெனி விநியோகிக்கொள்ளும். எனினும், 1-2-61 முதல்கிழமை காலை 10 மணி வரையும் விவரப்படுத்தல் விவரப்படுத்தல் ஏதற்கொன்றும்.

மதராஸ் சிமெண்ட்ஸ் லிமிடெட்

[1955-ம் ஆண்டு கம்பெனிச் சட்டத்தின் கீழ் இங்கீகரிக்கப்பட்டு]

மூலதன விவரங்கள்:

அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம்

1,50,000	சாதாரணப் பங்குகள் ஒவ்வொன்றும் ரூபாய் நூறு ரூ. 1,50,00,000
40,000	திருப்பிப் பெறக்கூடிய கூட்டு வட்டி விதித் தொகை ஒவ்வொன்றும் ரூபாய் நூறு ரூ. 40,00,000
10,000	வருமான வரி நீக்கமாகத் திரைக்கூட்டு வட்டி விதித் தொகை ஒவ்வொன்றும் ரூ. 10,00,000
ஆக மொத்தம் ரூ. 2,00,00,000	

ஏற்கெனவே விநியோகிக்கப்பட்டது

40,000	சாதாரண பங்குகள் ஒவ்வொன்றும் ரூபாய் நூறு ரூ. 40,00,000
10,000	வருமான வரி நீக்கமாகத் திரைக்கூட்டு வட்டி விதித் தொகை ஒவ்வொன்றும் ரூபாய் நூறு ரூ. 10,00,000
ஆக மொத்தம் ரூ. 50,00,000	

தற்போது வழங்கப்படுகிறது

50,000	ஒவ்வொன்றும் ரூபாய் நூறு ரூ. 50,00,000
50,000	ஒவ்வொன்றும் ரூபாய் நூறு ரூ. 50,00,000
ஆக மொத்தம் ரூ. 1,00,00,000	

பிரேரணை பங்குதாரரின் உரிமைகள்

ஏதெனவே வீதிவோடிக் கப்பட்டிருக்க 10,000 பிரேரணை பங்குதாரர்களும் இப்போது வழங்கப்படும் 40,000 பிரேரணை பங்குதாரர்களும் மேலே குறிப்பிட்ட விதப்படி கூட்டு வட்டி டிவிடென்டாக லாபத்தாகப் பெறுவதற்கு உரிமையுடையவர்கள். எம்பெனியில் ஊர்ப்பதிவிலிருந்து, செலுத்தப்பட்டுள்ள பங்குப் பணத்திற்கு பங்கு வழங்கப்பட்ட தெளிவிலிருந்து டிவிடென்டு கொடுக்கப்படும். எம்பெனி உரிக்கப்படுமானால், பிரேரணை பங்கு தாரர்கள் தங்களுடைய லாபத்தைத் த. சாதாரண பங்குதாரர்களின் லாபத்தைக்கு லாபத்தாகத் திருப்பிப் பெறுவதற்கு உரிமை உடையவர்கள்.

பிரேரணை பங்குதார மீட்பதற்கான வரத்துகள்

வழங்கப்பட்ட தெளிவிலிருந்து வந்து வருவதற்கும் பிறகு, ஆனால் பதிவெத்து வருவதற்கு லாபத்தாக, பிரேரணை பங்குதாரின் தொகை திருப்பிக் கொடுத்தாகப்படும். ஆனால் வருவதற்கும் பதிவிலிருந்தே இவ்வாறு திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் நடவடிக்கை, எம்பெனியின் இண்டஸ்ட்ரீஸ்க் மேற்கொள்ளப்படலாம். புது அக்கீயிடுகள் இண்டஸ்ட்ரீஸ்க் வரவுகள் வாரிப்பொருஷை ஆப் இந்தியா மட்டும் தாக்கம் வைத்திருக்கும் பிரேரணை பங்குதாரர்களுக்கு சீட்டுக் குறுக்கிப் போடாமல், லாபத்தாகவே லாபத்தைத்தத் திருப்பிப் பெற உரிமை உண்டு.

சாதாரண பங்குதாரரின் உரிமைகள்

இப்போது வழங்கப்படும் சாதாரண பங்குதார, ஏதெனவே வழங்கப்பட்டுள்ள சாதாரண பங்குதாரன் எக்கவ அக்கவிலும் சம உரிமை பெற்றவன்.

பங்குதார வீதிவோடிக் கப்படும் விலையங்கள்

புதிதாக இப்போது அக்கப்படும் சாதாரண பங்குதாரும், பிரேரணை பங்குதாரும் ஏதெனவேவருவதன் பங்குதாரர்களுக்கு லாபம் லாபமாக வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் 5,250 சாதாரண பங்குதாரும், 2641 திருப்பிப் பெறக்கூடிய கூட்டு வட்டி கொண்ட பிரேரணை பங்குதாரும், ஆக 8,23,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள பங்குதார தங்களுக்கென்று வரத்துக் கொண்டு விட்டனர். மிதுநிவாக உரிமையை 44,711 தாதுரூபாய் சம மதிப்புள்ள சாதாரண பங்குதாரும், 17083 தாதுரூபாய் சம மதிப்புள்ள ரத்து செயல்படும் கூட்டு வட்டி கொண்ட பிரேரணை பங்குதாரும்; இவற்றின் மொத்த மதிப்பு 81,77,000 ரூபாய்.

இவற்றின் 81,500 தாதுரூபாய் சம மதிப்புள்ள சாதாரண பங்குதாரும், 7,500 தாதுரூபாய் சம மதிப்புள்ள ரத்து செயல்படும் கூட்டு வட்டி கொண்ட பிரேரணை பங்குதாரும் தாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுவதாக சென்னை இன்டஸ்ட்ரீஸ்க் மேன்ட் வாரிப்பொருஷை லிமிடெட் என்ற கூடாபயமும், 2,500 தாதுரூபாய் சம மதிப்புள்ள ரத்து செயல்படும் கூட்டு வட்டி கொண்ட பிரேரணை பங்குதார இந்திய ஆயுள் இன்சூரன்ஸ் வாரிப்பொருஷையும் வாங்கலித்து மனுவும் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேலே பங்குதார லாபவதும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மொத்த வெளிவீட்டான ரூ. 11 லாகும் வரத்துக்குக் கீழ்க்கண்டவாறு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது

உத்தரவாதமளித்த (அண்டர்ஸைட்டர்கள்) எம்பெனியின் பெயர்	திருப்பிக்கூடிய மீதுறுஷைக் பிரேரணை பங்குதார	சாதாரணப் பங்குதார	மொத்த மதிப்பு ரூ.
மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ்க் இன்வெஸ்ட் மென்ட் வாரிப்பொருஷை லிமிடெட்	7,500	27,500	35,00,000
இண்டஸ்ட்ரீஸ்க் வரவுகள் வாரிப்பொருஷை ஆப் இந்தியா	10,000	—	10,00,000
இவ் இன்சூரன்ஸ் வாரிப்பொருஷை ஆப் இந்தியா	2,500	7,500	10,00,000
இந்தியன் லாபர்ஸ் பாங்க் லிமிடெட் பிரொக்கர்கள் (கூட்டாக)	—	7,500	7,50,000
(1) சித்ரா & கோ., சென்னை (2) மெக்ஸ்கமி & கோ., சென்னை (3) கோமலாஜாது & கோ., சென்னை (4) பாட்டர்ஸன் & கோ., சென்னை (5) P. R. சுப்ரமணியம், பம்பாய்	—	7,500	7,50,000
	20,000	60,000	70,00,000

தற்போது பெறுமக்கூலிக்கு வழங்கப்படுவது

இப்போது பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்படுவது 17,311 ரூபாய் சம மதிப்புள்ள சாதாரண பங்குகள், 7,458 ரூபாய் சம மதிப்புள்ள கூட்டு வட்டி கொண்ட சேமிப்புப் பங்கு மீட்டர் பங்குகள், ஆக 24,769 ரூபாய் மதிப்புள்ள பங்குகள் மட்டுமே. பிரைவட்டைஸி கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஸ்தலங்களில் இருந்து கிடைத்த பங்குகள் மீட்டர் பங்கு கொள்முதலர்கள், விண்ணப்பத்தின் பங்கு ஒன்றுக்கு ரூ. 50 மீதம் பணம் கொடுத்தே பெறலாம். மீதமு. ரூ. 50, கம்பெனியின் ஸ்டாக் ஹோல்டர்கள் உரிதர்ப்பாக தேவையற்றபோது கோரிய பெற்றுக் கொள்ளுமார்கள். ஆனால் பங்குகள் வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து ஆறு மாதத்துக்கு முன்னதாக இங்கு மீதமி 50 ரூபாயைக் கோரமாட்டார்கள்.

இப்போது ஆய்வு இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் கார்ப்பொரேஷன், 7,50,000 ரூபாய் மொத்த மதிப்புள்ள, 7,500 ரூபாய் சாதாரணப் பங்குகளுக்கு விண்ணப்பங்கள் அனுப்பி வைக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றனர். பங்கு வழங்குவதில் இங்கு விண்ணப்பங்கள் பொதுமக்களிடமிருந்து வரும் விண்ணப்பங்களுடன் சமமாதிரி கருதப்பட்டு, பங்குகள் கொடுக்கப்படும்.

டைரக்டர்கள் :

1. திரு. பி. கே. பழனிப்பாண்டி, ஐ.ஏ.எஸ்.
சென்னை அரசாங்கக் காரியநிலி
தொழில், கூட்டுறவு, தொழிலாளர்
இலாகா, சென்னை.
2. திரு. பி. ஏ. என். ராமசாமி ராஜா
தொழிலதிபர்
"ராமமகத்திரம்", ராஜபாளையம்.
3. திரு. எஸ். அழகுசுந்தரன் செட்டியார்
தொழிலதிபர், புகழ், மதுரை.
4. திரு. கே. வெங்கடசுந்தரன் தாயுத
பி. ஏ. பி. எஸ்., அட்டைகோட்
24-C, சென்னை நகர், சென்னை-30
5. திரு. ஏ. எஸ். கே. சத்தியசாமி நாதர்
செ. வித்தொளியர் எக்ஸ்டென்ஷன் தோடு
மாத்தூர்.
6. திரு. பி. ஆ. ராமசாமி ராஜா
பி.ஏ.எஸ்.,
"ராமமகத்திரம்", ராஜபாளையம்.
7. திரு. கே. திருவேங்கட. முதலியார், பி. ஏ.
24, இரண்டாவது மெலிச் தோடு
காத்திருகல், அண்டயாறு
சென்னை-20
8. திரு. ஏஸ். கம்புஸ்வாமி அய்யர்
ஜமீன் கார், "ஸ்ரீமலயம்"
வண்ணாம்பேட்டை, திருநெல்வேலி-2
9. ஸ்ரீமதி எம். பி. லீலாவதி அம்மையாறு
ஜமீன் தாரணி
மேயுடி, அரண்மனை
கூடையூர், திருச்சி மாவட்டம்
10. திரு. ஏ. எஸ். எஸ். பெரியசாமி
ரம்புர் தோட்டத் தொழிலதிபர்
இரா. 3, கங்கை கிராமம், பொற்குடி, மலையாள.
11. திரு. வி. எஸ். மணி, பி. ஏ. பி. எஸ்.,
தலைகாசத்தூர் அண்டு பாங்கர்
மிட்டா மாளிகை
கிருஷ்ணபுரம், கரையநல்லூர்.
12. திரு. கே. இ. எஸ். எல்லப்பன்
தலைகாசத்தூர் அண்டு பாங்கர்
பங்காளத் தெரு, கோவிலாட்டி.
13. திரு. கே. எஸ். மதுமுக அய்யர்
கண்டிராட்டி
198, அக்கப்பாளாயக்கல் தெரு, சென்னை-2
14. திரு. பி. கே. திருமலையம் முதலியார்
உரிசமையாளர்
காத்திருமதி மெழுகல் ஸ்டோர்ஸ்
திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்.

மேலோரின் ஏஜெண்டுகள்

மெயர்ஸ் பி. ஏ. என். ராமசாமி ராஜா அண்டு கம்பெனி,
"ராம மத்திரம்", ராஜபாளையம் (தென்னிந்திய)

பாங்கர்கள்

கூட்டை பாங்கர் ஆப் இந்தியா, ராஜபாளையம்
இந்தியன் பாங்கர் லிமிடெட், சென்னை
இந்தியன் ஒவர்க்ஸ் பாங்கர் லிமிடெட், சென்னை
ஸெண்ட்ரல் பாங்கர் ஆப் இந்தியா லிமிடெட், ராஜபாளையம்
ராஜபாளையம் கமர்ஷியல் பாங்கர் பிரைவேட் லிமிடெட், ராஜபாளையம்

ஆயுட்டர்கள்

மெயர்ஸ் கிருஷ்ணசுவாமி அண்டு சுகன்சுதன்,
கார்ப்பட்டர் அக்கவுண்டண்டுகள், கோயமுத்தூர்

நிஜிஸ்ட்ரி காரியாலயம்

"ராமமந்திரம்", சாஸ்திராணியம்

தொழிற்சாலை காரியாலயம்

தறுக்கப்பட்டி, தென் ரெய்க்கே,
சாத்தூர் தாலுகா, சாமலத்தூர் மாவட்டம்

வெளியீட்டித் தொகை வசூலுக்கு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளவர்கள்
(அண்டர்ஸைட்டர்கள்)

மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் லீட், சென்னை
இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்பான்சர்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆப் இந்தியா, புதுச்சேரி
லீட் இன்ஃபூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆப் இந்தியா, பம்பாய்
இந்தியன் டிசுன்ட்ரீஸ் பாங்க் லிமிடெட், சென்னை
மெஸர்ஸ் சித்ரா அண்டு கம்பெனி, சென்னை
மெஸர்ஸ் ஸோமபாஜூ அண்டு கம்பெனி, சென்னை
மெஸர்ஸ் மெக்கனூக்கி அண்டு கம்பெனி, சென்னை
மெஸர்ஸ் பரட்டர்ஸன் அண்டு கம்பெனி, சென்னை
மெஸர்ஸ் பி. ஆர். கப்பிரமணியம், பம்பாய்

வெளியீட்டிற்கும் புரோக்கர்கள்

சித்ரா அண்டு கம்பெனி, சென்னை
ஸோமபாஜூ அண்டு கம்பெனி, சென்னை
மெக்கனூக்கி அண்டு கம்பெனி, சென்னை
பரட்டர்ஸன் அண்டு கம்பெனி, சென்னை
ஜே. ஆர். மோத்தியா அண்டு கம்பெனி, பம்பாய்
ஏ. பி. பண்டிட் அண்டு கம்பெனி, பம்பாய்
மெஸர்ஸ் பி. ஆர். கப்பிரமணியம், பம்பாய்
மெஸர்ஸ் எம். தஞ்சப்பய்ய லாகித்தா, பெங்களூர்
எம்.ஆர்.நாவல் அண்டு கம்பெனி, புதுச்சேரி

கம்பெனியின் தொழில் வளர்ச்சி

மூலதனமாக சிமென்டும் அதற்குச் உற்பத்திப்பட்ட இதர பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்காக இந்தக் கம்பெனி 1957, ஜூலை மாதம் 3-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ராமலத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள துறுக்கப்பட்டி என்னுமிடத்தில் இத்தொகை ஒரு தொழிற்சாலை திறவுப்பட்டுள்ளது. நாளோன்றுக்கு 600 டன் சிமெண்ட் உற்பத்தி செய்யும் அனுமதியை சர்க்கார் இக் கம்பெனிக்கு அளித்திருக்கிறது. இதை இரண்டு கட்டங்களில் பூர்த்தி செய்வதற்கு உட்கொள்ளப்பட்டுச் செயற்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. முதல் கட்டத்தில் நாளோன்றுக்கு 300/350 டன் சிமெண்ட் உற்பத்தியாகும். இந்த முதல் கட்டம் இப்போது பூர்த்தியாகி விட்டது. இதற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் மூலதனம் எழுப்பப்பட்டது. இதில் சென்னை அரசாங்கம் தங்களது நம்பிக்கையைக் காட்டும் பொருட்டு எடுத்துக் கொண்ட ரூ. 10 லட்சத்தைத் தவிர, மிகுதி ரூ. 40 லட்சத்தையும் பரிசுக் கமிஷனரம் ஏதும் இல்லாமலே தங்களையே நம்பிக்கையிலிருந்து மாணவரின் ஏஜெண்டுகளின் மூலிய பாகுதரான திரு. பி. ஏ. ஸி. சாமசாமி ராஜா அவர்கள் தம் செல்வாக்கினால் வசூல் செய்து விட்டார்கள். பதற்குக் குறைக்கும் புதுச்சேரியிலுள்ள இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்பான்சர்ஸ் கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து கடன் எழுப்பி முதல் கட்ட வேலை பூர்த்தி ஆகிவிட்டது. உற்பத்தியும் வேக சீக்கிரத்திலேயே ஆரம்பிக்க இருக்கிறது. இதிலிருந்து உற்பத்தியாகும் சிமென்டும் மார்ச்செட்டுக்கு விரைவில் விற்பனைக்கு வந்து விடும்.

இப்போது இரண்டாவது கட்ட வேலை தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக வந்தியக் கனின் சப்ளையம் அதை உதவத்தீய் தீதுவி அமைத்துக் கொடுக்கும் பணியும் பிரபல செக்கோவ்ஸோவேயியா கம்பெனியான ஸ்கோடா கந்தாபனத்தாசிடம் ஒப்புகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கான ஏற்பாடுகள் திட்டப்படி நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வாண்டு இறுதிக்குள் இந்த இரண்டாவது கட்ட வேலை பூர்த்தியாகி நாளோன்றுக்கு 600 டன் சிமெண்ட் உற்பத்தி உடனடி நிலையைத் தொழிற்சாலை அடைதும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த இரண்டாவது கட்ட வேலைக்குத் தேவைப்படும் ஸ்தலதனம் ரூ. 120 லட்சம். இந்தத் தொகையை, இப்போது வசூல்கப்படும் பங்குகள் மூலம் வசூலாகும் ரூ. 70 லட்சத்தையும், இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்பான்சர்ஸ் கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து நிண்டகாங்க் கிடலாக் கிடைக்க

விருத்தம் ரூ. 50 ஸ்டாத்தையும் கொண்டு பூர்த்தி செய்து கொள்ள உத்தேசித்திருக்கிறது. இவ்வத் தவிர தடைமுறைச் செயல்களுக்காக சமாளி ரூ. 10 ஸ்டாப் வேண்டியிருக்கும். இந்த ரூ. 10 ஸ்டாத்தைப் பூர்த்திப்பாடுவதன் மூலம் கட்ட உற்பத்தியிலிருந்து விடைக்கும் வருமானத்திலிருக்கும், பாக்கிகளிலிருந்து விடைக்கும் கட்டக்கூடியிருக்கும் சமாளித்துக் கொள்ள உத்தேசித்துள்ளது.

உயிசுக் கிவரங்கள்

சத்தாத் தொண்ட வகுப்புக்கு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளவர்களுக்கு இரண்டரை சத வீதம் உயிசுக் கொடுக்கப்படும். புரோக்கர்களுக்கும் பாக்கிகளுக்கும் அவரவர்கள் அனுப்பி வைக்கும் விண்ணப்பங்களுக்காக வழங்கப்பட்ட பங்குகள் மீது ஒரு சதம் உயிசுக் தரப்படும்.

மாளோதிக ஏடுகளினால்

பி. ஏ. எஸ். ராஜசாமி ராஜா அண்டு கம்பெனி 10-1-1955 விருந்து 15 ஆண்டுக்கு இக் கம்பெனியின் மாளோதிக ஏடுகளினாலாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மத்திய அரசாங்கம் அவர்களுடைய 4-10-1957-ல் அனுப்பியுள்ள 41 (314) CMN/57 இலக்க மூன்றாம் கடித மூலம் அனுப்பி அளித்திருக்கிறது. இவர்களுக்கு ஊதியமாகக் கம்பெனியின் வருகையாகி திரை காபத்தில் 10 சதம் அளிக்கப்படும்.

தந்தராவேஜுகள் பரிசீலனை

இக் கம்பெனியின் அமைப்பு விதிகளுக்கும் நோக்க ஐயத்தையும், கட்டத் துண்டு ஆண்டு களுக்காக தனித்தனம் செய்யப்பட்ட கார்ப் நஷ்ட கணக்குகளும் கிட்டையும், ஆடிட்டர்களின் ரிப்போர்ட்டுகளும், ஸ்தலங்கள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி வழங்கிய அனுமதியும், தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு இந்திய அரசாங்கம் அளித்ததன் அனுமதியும், மற்றும் பிராக்ஸெட்டஸ்க் கண்டுள்ள இவர ஸ்பந்தங்கள் முதலிய தந்தராவேஜுகளும் கம்பெனியின் பதிகக் காரியா லயத்தில் இந்த அதிகாரிக் வெளியான தேதியிலிருந்து பதிகுக்கு தாக்களுக்கு, அல்லது பங்குத் தொண்ட வகுப் முடியு பெறும் வரையில் பொது மக்களின் பார்வைக்கும் பரிசீலனைக்கும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தேவையுள்ளவர்கள் இவற்றை அங்கே பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

விண்ணப்பங்களும் (வந்து வழங்குதலும்)

சாதாரண பங்குகளுக்கும் பிரிபரன்ஸ் பங்குகளுக்கும் செய்து கொள்ளப்படும் விண்ணப் பங்கள் ஒவ்வொன்றும் குறைந்தபட்சமாக 5 பங்குகளுக்காவது இருக்க வேண்டும். விண்ணப்பங்கள் பிராக்ஸெட்டஸ்க் இணக்கப்பட்டுள்ள அந்தத் தாக்கவிலையே இருக்க வேண்டும். இவற்றைக் கம்பெனியின் பதிக் காரியாலயத்திலிருந்து, கம்பெனியின் பாக்கிகள், புரோக்கர்கள், உத்தரவாதம் அளித்துள்ளவர்கள் ஆடுவோரிடமிருந்து பெற்று கொள்ளலாம். பாக்கிகளைப் பொறுத்தபடி, மனுக்களையும் வகுத் தொண்டகளையும் கீழ்க்கண்ட பங்குகளில் ஒத்துக் கொள்ள ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

- (1) கட்டிட் பாக்கி ஆப் இந்தியா-ராஜபாளையம், சென்னை, பம்பாய்
- (2) இந்தியன் பாக்கி கமிட்டி-சென்னை மற்றும் சென்னை மாநிலத்திலுள்ள எல்லாக் கிளைகளிலும், பம்பாய், கல்கத்தா, புது டில்லி கிளைகளிலும்;
- (3) இந்தியன் ஸ்டார்லிஸ் பாக்கி கமிட்டி - சென்னை, சென்னை மாநிலத்திலுள்ள எல்லாக் கிளைகளிலும், பம்பாய், கல்கத்தா, புது டில்லி கிளைகளிலும்;
- (4) சென்ட்ரல் பாக்கி ஆப் இந்தியா கமிட்டி - ராஜபாளையம், சென்னை, பம்பாய் கிளைகள்.
- (5) ராஜபாளையம் கமிட்டியின் பாக்கி பிரிபரன்ஸ் கமிட்டி, ராஜபாளையம்.

விண்ணப்பங்களும், மனு செய்துகொள்ளும் ஒவ்வொரு சாதாரண அல்லது பிரிபரன்ஸ் பங்குக்கும் ரூ. 50-வீதம் உடைய தொண்டையும் கம்பெனியின் பதிக் காரியாலயத்திலோ, அல்லது பிராக்ஸெட்டஸ்க் கண்டுள்ள கம்பெனியின் பாக்கிகள், புரோக்கர்கள் உத்தரவாதம் அளித்துள்ளவர்கள் - ஆடுவோர்களின் காரியாலயங்களிலோ, வகுத் தேதி முடிவுக்குக்கொள் அதற்கு முன்னரோ சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள ஊர்களில் தவிர இதர ஊர்களிலுள்ள பாக்கிகளாகித் கொடுக்கப்படும் செக்குகளோ, டிராப்டுகளோ சத்தாத் தொண்டவுடன் பாங்கு கமிஷனுக்காக 3 சதம் அல்லது குறைந்தபட்சமாக 75 தியை வரவே கட்டுவதாக இருக்கவேண்டும். செக்குகளும், டிராப்டுகளும் "மதராஸ் சிமெண்ட்ஸ் கமிட்டி" என்பவாருக்குக் கொடுக்கப்படும்படி அனுப்பப்பட்டு இரண்டு செயல்பட்டிருக்க வேண்டும், ஒவ்வொரு விண்ணப்பத்திற்கும் தனித் தனி செக்லோ, டிராப்டோ அனுப்ப வேண்டும்.

யானும் தானும் ஒழிந்தான்—
யாதும், எவர்க்கும் முன்னேற—
தானும், விவனும், பரமனும்
ஆகிப் பணைத்த தனிமுதல்—
தேனும், பாலும், கன்னலும்,
அமுதும் ஆகித் தித்தித்து, என்
னையில், உயிரில், உணர்வியில்
நின்ற ஒன்னை—உணர்ந்தேனே

யானும் தானும் ஒழிந்தான் — ஆழ்
வாரின் ஞானத்தின் பெருக்கால் அவ
ரும் சர்வலோகவரனும் இரண்டற ஒள
னாகிப் போனார்கள், தான் பிரம்மமாகி
விட்டதாகச் சொல்வதில் கொஞ்சம்
குற்றமுண்டு — அஃம்பாவமாகும் —
ஆனபடியால் 'அவன்' என்னத் தன்
னோடு இரண்டறச் சேர்த்துத் தன்
மயமாக்கிக் கொண்டு விட்டான்'
என்கிறார்

தானும் மெலுநர் பிரமனும் ஆகிப்
பணைத்த தன் முதல்-சர்வலோகவரனான
வாராயணன் முன்பு நீதினாகப்
பணைத்தான். பணைத்து—கீழ் விட்டு
வளர்த்தல், தேனுர் பாலும் கன்னலும்
அமுதும் ஆகித் தித்தித்து — ஞானியர்
னுடைய ஆனந்தத்தைச் சொல்லு
கிறார், தம் சரீரத்திலும் உயிரிலும்
அறிவிலும் பரந்து நிற்கும் பரம்
பொருளை உணர்ந்தேன் என்கிறார்,

இங்கே அத்துவைத்துக் கொள்ளுகிற
வினா இது வேற பட்டதாக வைஷ்
ணவ வியாக்கரணங்கள் கண்டப்பட்டு
விளக்கியவனம் செய்வார்கள்.

இன்னும் மேலே சொல்லுகிறார்:

நின்ற ஒன்னை உணர்ந்தேனுக்கு
அந்ந நன் நெர்மை—அதுஇது
என்று—

ஒன்றும் ஒருவர்க்கு, உணர்வாகாது:
உணர்ந்தும், மேலும் காண்பு—அரிது:
சென்று சென்று, பரம்பரம் ஆய்,
யாதும் இன்றித் தேய்ந்து அற்று,
என்று, நிற என்று அறிவு—அரிதாய்,
என்றும் ஞானம் கடந்ததே,

ஞானம் வளர்ந்து முற்றும் முற
ையைச் சொல்லுகிறார், ஞானம் முற்றி
உச்ச நிலை அடைந்தால் அதுவே
மோகமும் என்கிறார்.

என்றும் ஞானம் கடந்துபோய்,
நயிந்நிலியம் எவ்வாம் எர்த்த,
ஒன்றாய்க் கிடந்த அரும் பெரும் பாழ்
உலப்புநிலை—அதனை உணர்ந்து
உணர்ந்து,

சென்று ஆக்கு, இன்பத் துன்பங்கள்
செற்றுக் களைந்து, மறை அற்றால்,
அன்றே அப்போதே வீடு;
அதுவே வீடு—வீடாமே.

ஞானம் கடந்து போய்—ஞானத்
தினால் காணப்படும் விஷயங்களைத்
தாண்டிச் சென்று; எர்த்து—கழித்து,
ஒன்றாய்க் கிடந்த அரும்பெரும்
உலர்வு இல் பாழ் அதனை உணர்ந்து
என்று கட்டிப் பாடிக்கவும்.

புண்ணுவது அடியில் வரும் 'சென்று'
என்றே விரிவெச்சம் முதலடியி
துள்ள 'போய்' என்பதோடும்
'எர்த்து' என்பதோடும் சேரும்.

ஞானம் முற்றி இத்தியங்களைத்
தீர அடக்கி விட்ட பின் 'நான்' என்
பது முற்றும் அறிந்து உலகம் முழு
தும் ஒர் அரும்பெரும் 'பாழ்' (வெளி)
ஆகும். அது உலப்பு (இறதி, முடிவு)
இவ்வாத பாழ்.

அப்போது இன்பத்துக்குள் துன்பத்
துக்கும் வேற்றுமை அற்றுப் போகும்.
எல்லாப் பகையும் அற்றுப் போகும்.

அப்படி அற்றப்போது மேலு ஒரு
செயலும் இடம் மாற்றலும் வாயம்
தாண்டுவதும் இன்றி, "அன்றே அப்
போதே அதனை" வீடு (மோகமும்).

"நீவன் முக்த" நிலையார் பற்றிய
எனக்கம் இந்தப் பாடல்களில் காண்
கிறோம். பனைத் தோடு சி-ம் அத்தி
யாவதில் தோராளிகள் செய்யும்
உபரிதாய் இதைப் பாசுரத்திலும்
அடுத்து வரும் பாசுரங்களிலும்
ஆய்வார் திருவாயால் சொல்லப்படு
கிறது. முக்கியமாக அந்த அத்தி

பாபம் 28-28 கமோகத்தில், பாகரத்
கருடன் படித்து ஒப்பு கோக்கலாம்.

அதுவே வீடு வீடுபேற்ற

இன்பம் தானும் அது: தேறி,
எதுவே தானும் பற்ற இன்பம்.
யாதும் இவிகன் ஆகிற்றென.

அதுவே வீடு: வீடுபேற்ற

இன்பம் தானும் அது: தேறது.

எதுவே வீடு? ஏது இன்பம்? என்று
சயத்தார்—சயத்தார், சயத்தாரே.

இருவன் தன் கம்மியோக அபிப்பாசத்
தாளும் பக்தியாலும் உறுதிபாடும்
சான்றி நிலை அடைந்து விட்டால் அவ
னுக்கு எல்லாம் பேதல்களும் அற்றுப்
போகும். அவன் கண்ணுக்கு மிக
படிப்பும் பண்பாடும் அடைந்த பிர
மணனும் தாம் குலத்தில் பிறந்து
படிப்பும் பண்பாடும் அடைவாதா
ளும் சமம் ஆகார். கணமப் பிராணி
கனியும், பேசி உலகம் மக்களைப்
பொருளென கருதுவான். என்ன ஆக
ரம் என்ன நிலை என்று வசாரித்து
வாழையும் வேறுபடுத்த மாட்டான்.
அவ்வளவு தூரம் அவனுடைய அபிப
நிலையும் சாந்தமும் சென்று, இன்ப
மாயினும் துன்பமாயினும் சமமாகப்
பொறுப்பவனாகி விடும். இன்னாவி
யென அவன் விடுதலை பெற்றவனாகி
விடுவான். அவனுடைய நிலை ஆனந்த
நிலை. அவனுடைய உகத்துக்குக் குறை
வும் அழியும் இயல்பு. நிலை முத்த
நிலை இதுவே. இது தோது வேறு
அந்நியாயத்து உபதேசமும் ஆழ்வார்
உபதேசமும்.

இந்த நிலையில் உன் டா ன
விடுதலையே மோகமும் இன்பமும்
என்று தெளிந்து எந்தப் பேருனிலும்
ஆகா இல்லாமல் அவற்றின் கு
வாசனையும் அற்றவர் உனாலும்
அதுவே மோகம். அதுவே உண்மை
இன்பம். இப்படித் தெளிவாது
மோகம் என்பது யாது? மோக
இன்பம் என்பது யாது? என்று
ஆராய்பவர்கள் தெளிவு பெறாமல்
எமாற்றமடைந்து விசேஷப்பட்டு
பேசுவார்கள். பாகரத்திலுள்ள சொற்
களின் அடித்தம் கவனிக்கத் தக்கது.

கீதை இரண்டாம் அத்தியாயம்
கடைசி கமோகத்தில் கண்ணன் அரு
கணனுக்குச் சொன்னதாவது:

அந்த அவன் இடிக்கும் பென் ஓர்
சமயத்தில் மத்திய காலியாகிய அரு
மட்டிருக்கிறது. பார்! ஒரு கைவால்
அவனை மீறி விட்டுக் கொண்டு...
மறு கையால் அதைக் குத்துகிறான்;
குறுக்கையால் அனைத்துப் புதுபுது
கிறான்; அந்த அவன் கிரீஸ் பெருமும்
செய்து கொண்டு இருக்கிறான். இந்த நிலை
வேலை இருந்தாலும் உயர்ந்த நிலை
கிழந்து புன்படுத்தாது இருக்க வேண்டு
மென்பதினாலே அவன் மனம் முழுதும்
வேறு கண்ணமாக இருக்கிறது.

உயர்ந்த நிலைகளில் தானுயர்ந்திலும்
தெய்வம் தான். எல்லாம் துன்பமானது
உயர்ந்த புன்படுத்தாமல் இருப்பதற்
காக. எவ்விதமும் முன்பு இருந்தா
ளும், என் பவானை மனமித்தபடி
இருப்பான்.

- சீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்

“பார்த்தின! இது நிலை முத்த
நிலை. இந்த நிலையை அடைந்தவ
னுக்கு வாழ்ந்தவர்களிடமும் என்பது
இல்லை. அங்கு காலத்திலாவது இந்த
நிலையை அடைந்தவன் இருக்கும் நி
வானம் அடைவான்.”

மாணத் தருவாயில் இந்த நிலையை
உண்மையில் அடைந்தாலும் போதும்
என்பது தோசாயில் வாக்கியத்தி.
இவையே ஆழ்வார் நமக்கு எடுத்துச்
சொல்லுகிறார்:

சயத்தார், சயத்தார், சயத்தார்
என்று. இவ்வந்தாரும் புறத்தாரும்
மொய்த்து, ஆங்கு அவற்றையங்க, தாம்
பொருமபோது, உன்மத்தர்போல்

பித்தே ஏறி, அதுராகம்
பொழியும்போது, சம் பெம்பா
குருகு

ஒத்தே சென்று, ஆங்கு உன்மம்
உடக் கடிதருகிய—நலஉறையிடுப.

உடலை விட்டுப் பிரிந்து காலத்தில்
உன்மம் எமாற்றி விட்டுப் போய்
விட்டானே என்று விடிகுலுன்னவர்
கனும் கற்றத்தார் எல்லாரும் ஒன்று
கூடித் கூட்டிக் கொண்டு அடித்து
உன்மத் தக்கினர் போல் கொஞ்ச
கவலி அதுராகம் பொழியும்போது,
அத்தக் கலக்கத்தை எடுத்து தெளிவு
அடைந்து சம்பெருமானிடத்தில் பக்தி
உண்டாகி அவன்பால் மனம் உய
ரூறும் கவலித வாகும்.

விடுக்கரைச் சீமையின் புது மாதங்கள்

சோழ

9. பூங்கா விடுதலம்!

பி. பி. ஷி, தியேயத்தின் ஒருநாள் பிற்பகல் மூல்கியமாக ஓர் ஒளிப்பதிவு இருந்தது. ஒரு பெரிய அரசாங்க அதிகாரியின் மனைவி தமது பேர்வை ஒளிப்பதிவு செய்து கொண்டவதற்காகப் பிற்பகல் மூன்றரை மணிக்குப் "புது ஹவுஸ்" என்ற தியேயத்துக்கு வரவேண்டும் என்று ஏற்பாடு.

இங்கிலாந்தில் எவ்வாறு மக்களுமே நேரக் கணக்குப்படி தங்கள் கடமைகளைச் செலவுதில் மிகவும் கருத்தாக இருப்பார்கள். ஆனால் அன்று மூன்றரை மணியாகியும் அந்த அம்மாவைக் காணோம். நான்கள் திணைப்போடு காத்துக் கொண்டிருந்தோம். மூன்றே மூக் கால் மனைக்கு அவர் வந்து சேர்ந்தார். "மன்னிக்க வேண்டும்!" இன்று நான் வருகிற பாதையெல்லாம் ஒரே கூட்டம். வெளி நாட்டிலிருந்து ஒரு பெரிய தலைவர் வண்டிக்கு வருவதால் வரியெவ்வாறு ஜனங்கள்! தானே காணா ஒட்டிக் கொண்டு வருவதில் தாமதமாகிவிட்டது!" என்று மிகுந்த வருத்தத்தோடு தமது காவலாமதந்தியை விளக்கினார் அந்த அம்மையார்!

ஒளிப்பதிவு முடிந்ததும் அவரை வரிலுண்பு வதற்காக தியேயத்துக்கு வெளியே வந்தோம்.

எவ்வாறு ஆச்சரியம்! அவருடைய காரைக் காணவில்லை! எங்களுக்கு அக்கி வாரிப் போட்டது! இத்தனை பெரிய நகரத்தின் இத்தச் சத்தியபுரி யிலே. இப்படியும் ஒரு திருட்டா என்று நான் சொல்லித்தான். அந்த அம்மான் மெதுவாகக் கேட்டார்: "அப்பா! இது காரிகளை நிறுத்தக் கூடாத இடமோ?" என்று! என்னோடு இருந்த பி. பி. ஷி, தயைபர், "இதோ கொடு போட்டிருக்கிறதே! நீங்கள் இந்த எல்லையைத் தாண்டிக் கொண்டு வந்து காணா நிறுத்தி விட்டீர்கள் உன்னோ?" என்று கேட்டார்.

"ஆமாம்! வந்து சேர்ந்த அவசரத்தில்,

நேரமாகிவிட்டதே என்ற குழப்பத்தின், நான் எங்கேயோ இருக்கிறேன் பார்க்க மறந்துவிட்டேன்! என்ன முட்டாண்டதாம்!" என்று மூன்று தடவை கை விரல்களை உதறித் கொண்டார். கண்டன் நகரத்தின் கால்களில் எங்கெங்கு கார்களை நிறுத்தலாம், நிறுத்தக் கூடாத என்பதற்குக் கொடுகள் பெரிதாகப் போட்டிருப்பார்கள்.

"அப்படியானால் உங்கள் கார் என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்டேன்.

"காரைப் பிடித்துக் கொண்டு போயிருப்பார்கள் போலீஸ்காரர்கள்!" என்று அவர். "எங்கே?" என்று கேட்டேன்.

"இத்தியாவில் மாடுகளை அடைப்பதற்குப் 'பவுண்ட்' உண்டாயினவா? அப்படி அந்து மீறிய கார்களை அடைப்பதற்கு என்று இங்கிருந்து பத்துடிமலை தொலைவில் ஒரு 'பவுண்ட்' இருக்கிறது. அங்கே என் காணா "போ" செய்து இழுத்துக் கொண்டு போயிருப்பார்கள்! எனக்கு வேலும் வேலும்! தன்னுடைய வேலும்!" என்று அந்த அம்மணி.

"உங்கள் காணாக்க் கூடவா?" என்று கேட்டேன். ஏனென்றால், பெரிய அரசாங்கப் பதவிகளில் இருக்கும் பிரதானிகளின் கார்

களில் தம்பிரோடு சேர்த்து ஓர் அடைபா எனக் குறியும் இருக்கும். காரின் மூல்கியத்துவத்தைக் காட்டி!

"என் காணாத்தான் திச்சயம் கொண்டு போவார்கள், மற்றவர் களுக்கு மூன் மாநிலியாக நடக்க வேண்டிய நானே இப்படிப் போக்குவரத்துவிதிகளை மீறியும் எப்படி?" என்று அவர்.

வாடகைக் கார் ஒன்றிலே நான்கள் ஏறித் கொண்டு பத்து மைல் கை கடந்து கார்களின் பவுண்டுக்குச் செல்லும், அந்த அம்மாவின் கார் பத்திரமாக அங்கே இருந்தது. எவ்விதமான தர்க்கமும் செய்யாமல் தம்முடைய தவறுதலுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டு

கனா. க் போலீஸ்

டுக் கொண்டு, அதை அக்கிரமம் எடுத்து, எங்கெங்கும் அதிலே எந்தக் கொண்டு "புற நாயுடு"ய் கொண்டு வந்து விட்டு விட்டுத் தமது விட்டைப் பார்த்துக் கொண்டு, இங்கி வாந்திய் இவ் லுக்கியியான பதவியிலேயுள்ள ஒரு பிரதானியை மீட்டி!

இத்தச் சம்பவத்தை இத்தனை ஆதாரபூர்வமாக நானே நேருக்கு நேர் பார்த்திராவிட்டால், தம்பியே இருக்க மாட்டேன்!

மீண்டல் தகரத்தின் போலீஸ் கண்காணிப்பிலே இத்தனை கண்டிப்பு உள்ளது. அதுவிட்டு மீண்டும் அந்த அம்மான் கண்ணையாகவே வகுத்தி மகம்பிப்புக் கேட்டதும், திணைமையப் புரிந்து கொண்டு அதைத் திருப்பி எடுத்துப் போக அனுமதித்தார்கள், அந்தப் பெருந்தன்மையும் அவ்வளவு உயர்வாகிறது.

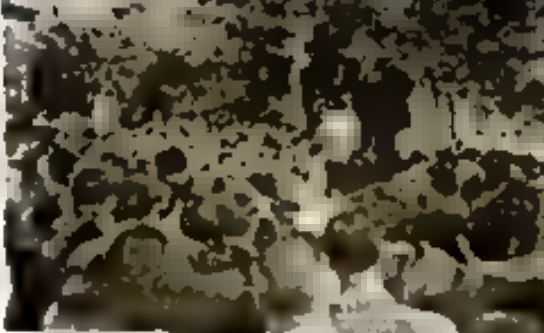
பெருந்தன்மை என்ற அந்த வார்த்தைக்கு உரையும் உரைத்துமாதிரி விளக்குகிறார்கள் வண்டல் போலீஸ் படைவீரர்:

தெருக்களில் திரை தெரிப்பாவிட்டாலோ, ஏதாவது ஏர் டீடம் எங்கிருக்கிறது என்று மத்தது போவிட்டாலோ, அல்லது லுக்கியியான ஒரு சாமான் காங்குதவதற்கு எந்தக் கண்டிப்பு போக வேண்டும் என்று புரிப்பாவிட்டாலோ, நயக்கிக் கொண்டு தீக்க வேண்டுகிறும், பக்கத்திலேயுள்ள போலீஸ் கட்டுவதுக்குச் சென்றோ, அல்லது தெருவிலே காங்கித ஒரு போலீஸ் பிரமுகரிடம் அனுப்பினோ விவரமாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதும், மிகுந்த பரிசீலாவு அளவுகளை நமக்கு உதவி செய்கிறார்கள், எல்லாத் தவறையும் தெரிந்துக் கவந்திருக்கிறார்கள்.

தவறு செய்பவர்களிடம் கண்டிப்பும், விசுவம் தெரியாதவர்களிடம் அனுதாபமும் இருக்கும் இதைத் தெரிவிப்பதற்கு ஒரு வர்க்கத்தான் வண்டல் போலீஸ் வர்க்கம்.

இத்தனை இருந்தும், வண்டலில் சென்ற ஐந்தே மாதம் 27 த் தேதி வெளிவான ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியில் சே விரித்திரமான் தகவல்களைப் படித்தேன்.

தம்பியின் தமது போலீஸ் கமிஷனர் 1980ம் ஆண்டில் நூற்றங்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்திருக்கிறது என்றும், உடந்த ஆண்டு ஒரு செந்திரமான் ஆண்டு என்றும், பத்திரிகை திருப்புகளிடம் உலகையோடு சொன்ன செய்தியை இந்த மாதத்தின் ஆரம் பத்திய் படித்தோம் அல்லவா? ஆனால் இங்கி னாத்தில் இப்பொழுது பங்களிச்சு நூற்றங்களின் எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரித்து வருவதாகச் சென்ற ஐந்தே மாதம் வண்டலிலே படித்த விவரப்படைத்தேன் இதன் காரணம் போலீஸின் கண்கள் குறைவாக இருக்கின்றன. தேவைகளும் தவிர் வசதிகளும் அதிகரிக்கிற வேகத்தில், சில தவிர்க்க முடியாத நிலைகளின் ஆகிரிச் செலுத்து நூற்றவதும் நாகரிக வளர்ச்சியில் ஒரு உடம்பம் இத்தப் பெரும் கிடைக்க குறித்துப் பல ஆராய்ச்சிகள் செய்துவருகிறார்கள். மனிதன் ஏன் குற்றம் செய்கிறான் என்பதுபற்றி விதம் விதமான சர்ச்சைகள் தடத்து வருகின்றன என்றாலும் பொதுவாக வண்டல் தகரத்தில் போலீஸ் ஐக்கர்களின் உடைவும், அவர்கள் மகன்

• 3000 பாகம் " செந்திரமான்" வாரியர்

விடம் நடந்துகொண்டிருக்கிற குறையும் வாரியர் காரமாகவே உள்ளது!

தூதர் வண்டல் போய்ச் சென்றபோது இங்கிவாந்து தாட்டிக் இவ்வெளித் காலம். இத்தப் பருவத்திலும், இதன் பிறகு வந்த கோடைநிலும், மான் நேரங்களின் தன்மை வேகம் இருந்தது! இருக்குவதற்குச் சில தாட்டிக் இரவு பத்துமணி பிற்பெரு மணி வரை கூட ஆயிற்று. அதுவரை கையாள் ஒரு வெயிற் அடித்தது! இரவு என்று தம்பி வந்தற்கு இரண்டு கண்களையும் லுக்கிகொள்ள வேண்டும்! அப்பொழுதுதான் இருட்டும்! மத்தப்படி பட்டப்பக்கத்தான்!

இருட்டுவதற்கு அத்தனை நேரமான 477 வத்தான் பூங்காக்களிலும் புகுவெளிவிதும் மான் நேரங்களின் ஏராளமான மகன் கூடி யிருக்கக் கண்டேன். குளிராகவும் வந்துவிட்டால் இந்த வெயிற் வசதி இராத: தீக்குழியை பார்த்துப் போய்விடவேண்டியதுதான். எனவே 'என்றுண்டோதே நூற்றிக் கொள்' என்பதுபோல் "வெயிற் வளம்போதே வெயிற்யிலே போய்க்கொள்" என்று ஆங்கில மகன் பூங்காக்கின் தன்னுட அத்தக்க அது அனுபவிக்கிறார்கள், சொல்லிக்காலத்தில்!

தம்பியுடைய தம்பி இங்கியில்களில் "அம்ம்" என்றும் "புறம்" என்றும் இங்கிவளக்கள் வந்து, நம் எல்லா புலவர்கள் பாய்விருக்கிறார்கள் அல்லவா? இப்படிப்பட்ட இங்கியைக் காட்டுகிற, "அதரதுது", "கவிதொகை" போன்ற அங்கியிலே வருகிற வர்க்கர்களின், வண்டல் பூங்காக்களிலே ஒரு சில மாதமாகவே லுடன் காரதாரணமாகக் காணாமல்.

ஒரு தான் வண்டலின் புகழ் பெற்ற பூங்கா ஒன்றிலே தாதும் மேலுக்கு இரை திணர் குறையும் நடந்து சென்றுப்போது. தம்பி அங்கிக்குவி போன்று ஒரு குறியி் உயிரி வகைக் கேட்டுத் கிடைத்து சிவந்தேன்! என் திணைப்பைப் புரிந்து கொண்டு அந்த இரை வானார் அருகிலே இருந்த ஒரு பெரிய ஏரி லின் கரைக்கு எங்கி அழைத்துச் சென்று, இங்கெழு குறியி்க இணைப்பைக் கேட்டும் படி செய்தார். அது கூடா தத்தமான ரூபிலே "சமப்" "சமப்" என்று லுன்று வளவர்க்கின் ஆரோகணமாகக் கூறியது! இந்த வகையான ஒலிக்கிணுந்துதான் 'பியாடு' எனவும், 'லுதார்ப்' என்ற யாழ்ப்பாண மனிதன் கண்டுபிடித்தான் என்று என தம்பி ஒரு ஆராய்ச்சிச் செந்திரமான் திணுத்திருக்கிறார்!

மது பக்கம் திரும்பியேன். "சுரப்பன்
கடல் சேர்" என்ற ஆற்றியே படகுகள்
யிறத்தன. அது என்று பெயர் இருந்தா
தும், அது அது இக்கலா பாம்பு தெனியது
போல் தொற்றம் தருகிற ஒரு செயற்கை
ஓரிதான் அது. கோடைக்காலத்தில்
தொண்டை விடுவதற்கு ஏற்ற மூலையில்
பூங்காவுக்குள்ளே அமைத் தொண்டி விடுத்
திலுர்கள். இந்த "சுரப்பன் கடல் சேர்"
என்ற ஒட்டையையும் அறிவே தொண்டை
ஒட்டி விளையாடும். "இடைபட்டகை" ஆம்
பொத்தப்போது, பாத்தியசை "சென்று நதி
விடமினா தகவியே" என்ற பாட்டு
எனக்கு ஞாபகம் வந்தது. ஆனால் "நீவி
னியே". என்பதற்குப் பதிலாக இப்போ
"வெவியினியே" என்று பாட வேண்டும்!
தமக்கு தவறு எப்படியிவா அப்படித்தான்
ஆகியேயர்களுக்கு வேலி!

இருபது மணி வரை வெயில் என்ற
தவறு காப்பித வேலியே, 'பார்க' என்று
புலவெயிலே, 'நீவி' என்பது ஓரியே,
படகுகளை ஒட்டி விளையாடுவது என்பது
கோடைக் காலத்துக்கு எப்போது ஆகி
வேயர்கள் மூங்குட்டித் திட்டமிட்டு ஏற்பாடு
செய்துகொண்டிரு பொழுதுபோக்கு.

ஆனால், பொழுதுபோக்குக்கானவும் விடு
வதை நாட்களையும் ஒரு திட்டத்தின்படியே
செய்கிறதிலுள்ள ஆர்வம் என்ன?

இப்பொழுது நாட்டின் அதுவகங்களிலே
எல்லாம் ஞாபியும் விடுவதை நாட்டின்! மற்ற
ஒன்று நாட்டினதும் வேலியேயே உணவாக
இருப்பார்கள். இந்த இரண்டு நாட்கள்
ஞாபி என்னும், ஒவ்வொருபு அருத்தான
இருப்பார்கள்! சனி ஞாபியானால் ஆகியே
வர்களை அவர்கள் விட்டியே சென்று காணு
வது என்பது மிகவும் அரிது. தங்களுக்கும்
தங்கள் பக்கம் மக்களுக்கும் என்ற இந்த
இரண்டு நாட்களையும் ஒதுக்கிக் கொள்ளு
கிறார்கள். இந்த ஒவ்வொரு தனி வேறு சனி
எனில் அவர்கள் சனி ஞாபியானால் அருபு
தெய்வம், அது வலியும் வெளிகளையுமும்
அத்தனை கைகளாக ஒதுத்துக் கொண்டு
இருக்கின்றன. எவ்வோ, சனி ஞாபியு நாட்கள்,
பூங்காக்களில் திருவிழாக்கட்டம் போன்ற
"மேஜே" என்று இருக்கும்! குழந்தைகள்
மொய்த்துக் கொண்டு வந்து நிற்கின்றன.
சிறு சிறு மொய்களும் படகுகளில் 'பெட்
சோல்' விட்டு ஒட்டிவதும், கைவிய் இருந்து
கொண்டே "சடார்க" என்ற சாதனைகள்
மூலம் வண்ணப்படகுகளை இந்தக் குழந்தைகள்
இவ்வுலகமும் ஒரு கண்ணொள்கை காட்டு
வதாக இருக்கும்! சிறு கலந்த இப்படி இயத்
தும் 'பொய்களையொரு பழகுவதும் குழந்
தைகள்தான் பெரியவர்கள் அனைவர், பெரிய
இயத்திரங்களையே கண்டுபிடித்துவிடுகிறார்கள்.
பூங்காக்களில் இந்தக் கண்பாட்டங்கள்
தனி "கைத்தொட்டி" என்ற பூங்காவின் ஒரு
கொடியிலே விடுவதை நாட்டினின் மூலம்
தேர்ப்பனியே "மொய் பாக்க" சொத்
பொழிவானார்கள் (Sopha on on) என்ற
பிரச்சனைக் காலமாகும். "மார்கின்
ஆர்" க்கு அருகியே விதித்து உணவும்

பிரச்சனை விடுத்த உணவும் உணர்ச்சி
மொரு செயலும் உபத்தியானங்கள் ஒரு
பக்கம்! அகில உலகத்தையும் கைகளிலு
பெரும் பிரச்சனை வெய்களும் சாதித்
காலம் பெட்டிகளுக்கு மேல் ஏறி தின்று
கொண்டு "விளையாடும்" உணவுப் பிரச்ச
னர்கள் ஒரு பக்கம்! அகிலவே "மொய்
பாக்க" எனச் சந்தி தூற்றுக்கண்களால்
மக்கள் பழித்து தின்று கைவிடார்கள் பெரு
வதும், மிகவேட்டுப் பதில்கள் பார்க்குமாத
வான வேடிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருப்ப
தைப் பார்க்குகாம். இந்த "மொய் பாக்க"
சொற்பொழிவானர்களில் பல ரகங்கள்
உண்டு! உடம்புக்கு திறந்தாற்போய் அருக்கு
மொழிகளை வாரி இறைக்கும் சொற்கொண்
டங்கள், பனிக்கப் பனிக்கென்று கண்ணத்திலே
அனைத்து போலும் விடிக் கொடுக்கும் மி
னல் வீரர்கள், திசைமாற அராய்ந்து வாரித்
தகவின் ஒய்வொள்கைச் செல்லுகிற சித்
திகள் சிற்பிகள், கைவலும் கால்களும் ஆட்டி
மல் புத்தம் செல்லும் கண்டியர்கள் - இப்
படிய் பல மாநிலங்களில் பார்க்கலாம்! இந்தக்
கட்டங்களுக்கு மத்தியிலே குறி மனதையு
வாய் மனதையாக இருக்கிற காலவானர்களும்
சாதாரண உடம்பிலே நடமாடுவார்கள்.
என்னதும் பேசிக் கதறிதும் தாராளமாக
உண்டு. காத்திருந்து பாடான வகையிலு
எந்தப்பத்தி விளக்குமாயினும் எப்படியும்
பேசுகாம். ஆனால் ஏதே ஒரு திபத்தினை
அரசு குடியைத்தையும், அரசினையும் பத்தி
மட்டும் ஆட்செய்கரமாகப் பேசக்கூடாது.
பெரிதும் காலவானர்கள் பிடித்துக்கொண்டு
போய் விடுவார்கள். இதுதான் சட்டம்!
இந்தச் சட்டம் ஒருபுறமிருக்க, ஆகில மக்க
ளின் ராஜா விளையாடும் அப்படி வானையும்
பேச விடுவதில்லை!

இத்தனை பேசக்கூடியும் வேட்டுக் களைத்
துப் போய்விட்டால், அகிலவே தடைபாணை
எனில் இருப்பும் பக்கம் உண்டு! அதுவது
இயத்திரங்கள்! அவற்றியே காணும் போட்
டொமாலும், சிழிவுகள் ஒரு வட்டத்தில்
கத்தமான பசுப்பால் ஓர் அட்டைத் தம்
சில் குறித்துக் கொண்டு வந்து தித்தும்.
அதை வெடுத்துக் குடித்து விட்டு, அட்டை
வைத் தொட்டியில் எதிர்த்துவிட்டுக் கண்புத்
தித்த உத்தரகத்தில் மெயே நடக்கலாம்.

"இயத்திரத்தில் பால் வருகிறதா?" என்று
பேசிக் கொண்டுவிடுவது! பால் என்ன,
எப்படியே வருகிறது! ஆம்! நாம் பால்
முதலில் ஆகியபோக்குக்குப் புறப்பட்டபோது
காலம் எட்டு மணி, அந்த நேரத்திற்கு
இத்திரா கிளப்பிவிருந்து பதிகித்து எம்மல்
தாண்டி வந்து நாம் பால் பிடிக்க வேண்டும்
என்னும் எத்தனை மணிக் குட்டினின்று
புறப்பட்டிருப்போம், பார்க்குக் கொள்
கிறார்கள். "கோச" என்று அழைக்கப்படும்
பால் புறப்படுகிற மத்திய நிலைத்துக் கத்த
தான், அங்குள்ள இயத்திரத்தினின்று எப்பி
வைக் "கெத்து" எப்பிட்டுவிட்டால் எப்பிட்டு
விட்டு, அன்றியே கண்டித்துத் திரும்பி
விடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தொடு ஆகல்
பொருட்டு தொக்கிக் சென்றேன். (தொடரும்)

[illegible]

A large crowd of people, many wearing white shirts, gathered for a protest or demonstration. The image is somewhat blurry and has a high-contrast, almost black-and-white appearance. The people are densely packed, and some are holding up their hands or signs, though the details are not clear. The overall scene suggests a significant public gathering.

ஜம்மியின் “விவர்ப்பு”

நால் குலைக் கட்டிகளுக்கு

வழக்கமான மாதாந்திர விஜயம்

எமது வாடிக்கையாளர்களின் நலனையும் சௌகரியத்தையும் முன்வைத்து
எமது டாக்டர் சிங்கண்ட இடங்களில் ஒவ்வொரு மாதமும் குறிப்பிட்ட தேதி
களில் விஜயம் செய்கிறார். அப்பொழுது அவரைக் கவந்து ஆலோசிக்கலாம்.

இடம்	கேள்	தோம்	விவரணம்
கஞர்	1 9 ம 11 காலை		சென்ட்ரல் மெழுகல் ஸ்டோர்ஸ்
தாமக்கல்	2 2 ம 3 மாலை		டவுன் மெழுகல் ஹாஸ், பரமாதி ரோடு
செலம்	3 9 ம 11 காலை		சாத்தின்கேதன் ஸாட்டி (கோவழத்தூர்
	5 ம 5 மாலை		ஸாட்டி பிராஜித்)
பவரணி	3 9 ம 10 காலை		எம்.என்.செட்டிகுமார் & சன்ஸ், கெயில்புட்
சரோடு	3 11 ம 12 பகல்		தனபலகம் ஸாட்டி (கோஷா ஆல்பத்திரி
			எதிரில்)
திருப்பூர்	2 3 ம 5 மாலை		ஆர். என். கரகம் & கோ., கெயில்புட்
செயல்புத்தூர்	4 8 ம 11 காலை		சக்லர் & கோ., கெயில்புட்
	3 ம 3 மாலை		தாடாரி மாணாஸ், சங்கக் கவுடர் தெரு
பெரங்காச்சி	5 9 ம 11 காலை		எம். என். மணி & கோ., கெயில்புட்
உருமில்பேட்டை	5 4 ம 5 மாலை		ராஜேந்திரா & கோ., மெழுகல் ஸாப்
பழனி	6 8 ம 11 காலை		ஷன்முகாந்தா பவன், ரயில்வே
			பீடர்ஸ் ரோடு
திண்டுக்கல்	8 1 ம 5 மாலை		சி. குருமகம் பிள்ளை & சன்ஸ், ஜெனரல்
			மெர்ச்சண்டிஸ்
மதுரை	7 9 ம 12 பகல்		
	4 ம 5 மாலை		
	8 8 ம 11 காலை		டி.என்.சி. தாமசிக்கம் பிள்ளை & சன்ஸ்
	2 9 ம 12 பகல்		கெயில்புட், ஸாட்டி கித்திரை வீதி
விருதுகாசி	9 8 ம 9 காலை		சரவணமுத்து பிள்ளை சத்திரம்
			மதுரை ரோடு
கோயில்பட்டி	8 10 10 12 பகல்		தனபலகமி மெழுகல் ஸாட்டி, கெயில்புட்
தாத்தக்குடி	9 3 ம 3 மாலை		வி. என். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை
			தாத்தக்குடி மெழுகல் ஸ்டோர்ஸ்
திருச்செவ்வேந்தி	10 8 ம 12 பகல்		சத்திர விளாஸ் ஓட்டம் திருநெல்வேலி
	3 ம 3 மாலை		ஜக்ஷன்
திருச்செந்தூர்	11 8 ம 11 காலை		விதாயக சபரமணியம், கர்ணம்,
			மேல் சத வீதி
ஸ்ரீகங்காண்டம்	12 3 ம 5 மாலை		எஸ். கோமதிநாயகம் பிள்ளை மெழுகல் ஸாப்
அம்பா சமுத்திரம்	12 9 ம 11 காலை		கோமதி மெழுகல் ஸ்டோர்ஸ், கெயில்புட்
தென்காசி	12 3 ம 5 மாலை		என். கிருஷ்ணா & கோ., மெழுகல் ஸ்டோர்ஸ்
சாஜபாளையம்	13 9 ம 11 காலை		வி. என். திருப்பதி ராஜா, ஜெனரல்
			மெர்ச்சண்டிஸ்
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்	13 12 10 12 மாலை		சி. கே. ஜகதீஸ் ராஜகந்தர் சன்ஸ்
			கெயில்புட்
பெய்க்கை	14 8 ம 11 காலை		மீனாட்சி & கோ., கெயில்புட்
தேவகோட்டை	14 3 ம 5 மாலை		ஸ்ரீ மீனாட்சி ஸ்டோர்ஸ், கெயில்புட்
காரைக்குடி	15 9 12 பகல்		ஏ. வி. & சன்ஸ் டிராவலர்ஸ் ரெஸ்ட் ஹவுஸ்
	3 ம 5 மாலை		
புதுப்பேட்டை	16 8 ம 11 காலை		கிணகன் ஹாஸ் ஹிலம், கெயில்புட்
புதுக்கோட்டை	16 3 ம 5 மாலை		ஹத்தா ஸாட்டி
அரிவாதுர்	17 11 ம 12 பகல்		ஸ்டாகி மெழுகல் ஸ்டோர்ஸ், கெயில்புட்
			பெரிய பஜார் தெரு
ராமசுத்திரம்	22 9 ம 11 காலை		ராஜன் மெழுகல் ஹாஸ், கெயில்புட்
சித்தூர்	29 9 ம 12 காலை		ஸூரியன் ஸாட்டி, ஹை ரோடு

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & சன்ஸ்
திருச்செவ்வேந்தி - கும்பகோணம்

ஞானதேவரின் குரல்

தொழிலாளர் சங்கம் சி. சி. சி. வாசுதாசுவன்

தெய்வம் பிறந்த கதை

ஞானாய் பார்த்துக் குழந்தை கேட்
கிறது :

'அம்மா, நான் எங்கிருந்து வந்தேன் ?'
தாயின் உய்வுப் பிள்ளைகிறது. அவள்
கிளித்துக் கொண்டு பதில் அளித்திருள் :

'உன்னை அப்பா போய், கடைத் தெரு
விலே வாங்கிக் கொண்டு வந்தார்.'

'அப்பாவுடனும், தானும் போய் ஒரு
பாப்பா வாங்கிட்டு வரட்டுமா ?' எனக்
கொடு. அம்மா ! கடைத்தெருவுக்குப்
போய், நல்ல பாப்பாவாய்ப் பார்த்து

வாங்கிட்டு வரேன்' என்பதென குழந்தை-
'சரி, அப்பறம் போகலாம், இப்போ

உன் பொம்மைப் பாப்பாவை வைத்து
விளையாடு, என்ன ?' என்று பொம்மைகளை

எடுத்து நீட்டுகிறாள் தாய்.

'வாட கண்ணு' என்று பொம்மைக்கு
வரசேற்றுப் கூறி, அதை எடுத்துக்

கொண்டு விளையாடப் போகிறது
குழந்தை.

அதைப் பார்த்து நிற்கும் தாயின்
தெருக் கிழியி நிறைகிறது. அவள் நினைவு

எங்கெங்கெல்லாமோ போகிறது.

'எங்கிருந்து வந்தேன் ?' என்று கேட்ட
குழந்தைக்கு ஏதோ பதில் சொல்லி

அனுப்பியாகிவிட்டது. ஆனால், உண்மை
யில், இந்தக் குழந்தை எங்கிருந்து

வந்தது ? எங்கிருந்து வரவில்லை ? என்
னுடைய உயிர், என்னுடைய உடல்,

என்னுடைய வாழ்நாள் இவற்றின் ஒவ்
வொரு அணுவிலும் அல்லலா, பிறப்பு

தற்கு முன் என் குழந்தை இருந்து
வந்தது ? எந்த இடம் என்று எதைக்

குறிப்பிட்டுக் சொல்வது ? எப்படிச்
சொல்வது ? குழந்தைக்கு விளக்குமா ?

எனக்கே விளங்கவில்லையே !

இப்படியெல்லாம் எண்ணியிடும் தாய்,
தான் கன்னிப் பெண்ணாய், நிறுவியாய்

விளையாடிய நாட்களை நினைத்துப் பார்க்
கிறாள் : பொம்மைகளை வைத்துக்

கொண்டு, மண் வீடு கட்டி, ஏதேதோ
ஆடிக் களித்த அந்தக் காலத்தின் ஒவ்

வொரு கணத்திலும், தன் குழந்தை
கருவாக இருந்ததென்று அவளுக்குத்

தோன்றுகிறது. களிமண்ணைப் பிசைந்து
பலவகையான வடிவங்களை அமைத்து,

தெய்வங்களாகக் கொண்டாடி வினை
வாடியது அவளுக்கு நினைவு வருகிறது.

குழந்தை மறைந்து இருந்ததான இப்
போது காண்கிறாள்,

இந்த நிலையை, ஞானதேவர் தாய்
ஓர் அழகிய பாடலில் சித்திரித்திருக்கிறார் :

தலை நாதன் தன்
தாயைப் பார்த்து 'அம்மா, நான்

எங்கிருந்து வந்தேன்.
என் உயிரே எங்கெடுத்தாய் ?

என் அம்மா' பகல,
எடுத்தினைத்துத் தாய்மேலாய் :

இப்படியாகத்தொடங்குகிறது பாடல்,
குழந்தையைப் பார்த்து என்ன சொல்

கிறாள் அந்தத் தாய் ?

சேகரமே, த சரது
சிந்தை நடுவில்

ஒளித்திருந்தாய் ஆகா
ஒளிக்கனையாய்; எங்கே

உளித்தாய் ஆடிய
என் விளையாட்டுப்

யானவளில் த இருந்தாய்;
பந்தைக் களிமண்ணை

தன், எந்தப் நேரத்தில்
நிறைந்த உடனவா

என்னைக் கிளையாய்
வடித்தேன், அழித்தழித்துப்

பண்ணும் வடிவெனையே
பரவையே த இருந்தாய்.

பிறகு ? அறிவாய் பருவம் கழிந்தது,
விளையாட்டாக அன்று, நிசமாகவே

கடவுளை வழிபட வேண்டும் என்ற அறிவு
அரும்புகிறது. அப்போது, தன் வீட்டுக்

ஞானதேவ்வத்தை வணங்கத் தலைப்படு
கிறாள், அன்று நடந்த இந்நிகழ்ச்சியை

இன்று தாயாக உள்ள நிலையில் நினைத்
துப் பார்க்கிறாள், 'எங்கிருந்து வந்தேன் ?'

என்று தம்மீகக் கேள்வி, குழந்தை, தன்
குல தெய்வத்தின் மடியிலே இருந்ததான

அவளுக்குத் தோன்றுகிறது !

எந்தப் குலதேவ்வத்து
உய்கிருந்தாய்; தாய்மேலாய்

உள்ளனவோ தெய்வத்தோடு
ஒன்றுப் பரிபாட்டுடன்

நாடுக்கு ஒதுதெய்வம்
நாடா அநு - தெய்வம்

தேவ்வத்து அருள்பெய்த,
தேவ்வதோ, எங்கென்றாய்

, உய்ய வளித்தாய்
ஒருகேடி நானென்கே.

'ஆமாம், அப்படித்தான், என் குற தெய்வத்தின் மடியிலிருந்துதான், இந்தக் குழந்தைச் செல்வம் எனக்குக் கிட்டியது. கல்பகோடி காவம், இச் செல்வத்தைத் தன் அருளால் வடிவாக்கி, தன் பிரசாதமாக இன்று தெய்வம் எனக்குத் தந்தது. எப்படித் தந்தது? என் இதயம் என்ற பொன் அரும்பு மலர்ந்தது. போதாவி யது, பருவச் சோபை பெற்று நின்றேன், என் உள்ளத்தில் காதல் தோன்றியது. தாய்மைக் கனவு நிறுவாடியது. இந்த அனுபவங்களின் உச்சே, நான் அநி யாமல், என் குழந்தை என்ற யாழ்ப்பிர சாதம் வடிவாகக் கொண்டு வந்தது' என்று தாய் என்னுமிருள் :

கிணக்கு சிறையிடு
செல்லமே, பக்கத்தாய்
பொன்பு இடஞ்சிறிந்து
போதும் போதின்மே
போதும் உச்சு
புதுமையாய் த் இருந்தாய்.
ஏதோன் பெண்கா
புரிந் தோற்றித்தாய்.
தாய்க் கண்கள்
தவறத் போவதற்கே
மேய்பெருங் காதல்கே
மேலி இருந்தாய்த்.

உடவுள் அருளால், பிறகு காதலின் கனிவால், அதுவுடன் தாய்மையை என் ணித் தலுழங்கும் பெண்ணையின் கண் வாய் இருந்த குழந்தை, இப்போது தாயின் உடலில், அதன் சோபையின் சரவலாக வடிவம் பெறுகிறது. என்ன வியப்பு! உலகம் எங்கும் ஒடிப் பெருகும் உயிராற்றில் - விடிவெள்ளியாக, காரிகை கதிராக, கோடி கோடிப் பொருளாகச் சுமந்து இயங்கும் அந்த மாயசக்தி - இப்போது ஒரு பெண் உடலில் குவிந்து, குழந்தையாக மலர்கிறது. காந்தியை, நட்சத்திரங்கனியை, அண்டகொண்டனியை, இளம்பிறி இவ்வாமல் பரந்து விரிவும் வீகவெவளியில் உள்ள ஏதோ ஒன்றில் சுவா, தன் எல்லாவற்ற தன்மையைத் தானே குறுக்கிட்டு கொண்டு, குழந்தையாக இவ்மண்ணில் ஓடுவது கிட்டது? காவி ஒளியும், பெண்ணெழுத்தி பெற் றெடுக்கும் குழந்தையும், சண்மையின், இயற்கை அன்னைவின் வயிற்றில் உதிக்கும் இரட்டை மகன் அல்லவா?

'எப்படியடி நீ, உலகங்கும பரந்து டி. தந்த நீ, மெய்யை மெய்வையை வாழ் சிவ மிதந்து வந்து, என்னுடைய இதயத் தில் ஒதுங்கினாய்?' என்று அசோகன் படுகிறான் தாய் :

காவி இவ்வுதிரின்
கண்களே நின்னை னன்

நீம் தெருந்தியாயிடு
நீயிடுந் தெய்வமே
வெண்கைமே மே
எழிநாயைப் உச்சு
செய்யப் பார்த்தாய்!
கைகடந்த ஓடியோன்
தன்னோடு இடையே,
மனம் தீர்த்தாய்
குஞ்சும் பெருவானின்
குதிரைவாய் த் பித்தாய்.

'என் குழந்தைதான் நீ! ஆனாலும், எங்கும் கிரிந்து கிடக்கும் அலகிலாத பேராற்றில் அல்லவா, என் வயிற்றில் வடிவெடுத்தது. 'தாவைக் குடல் கிளக்கம் சொகது?' என்று பெருமிதத்தில், விபப்பீம், கிரிமுகிருள் தாய் :

கவகத்து வார்த்தை
கொத்து கித்தவந்து
கயமே வெண்கைமே
பாரிக்குவிட்டாய்
உகழ்க்குத நோக்குவேன்
உத்தரன் நோக்குவோன்
கெண் கையின்
கவரும் குதிரைவாய்
கிளத்துகை செவ்வே,
கூராய், பெருவோ
கைத்திரைமே குதிரை,
இழமென் கித்தவாய்!

இதை என்னும்போது, தன்னைவிட்டு எங்கேயாவது தன் குழந்தை போய் கிறதோ என்ற பயம் தாய்க்கு வருகிறது. குழந்தையை எடுத்து மார்போடு அணைத் துக் கொள்ளுகிறான். 'என்ன அநிசயம், என்ன அநிசயம், வைத்தின் செல்வம் எவ்வளம் நிரண்டு என் கைக்கு, ஒரு குழந்தையாக வந்தது! எந்த மந்திரம் இதைச் சாதித்தது' என்று கேட்கிறான் தாய் :

உகண் இழந்து
கிடுகெனே வந்தஅஞ்சி
கெய்யாடு பூர்வி
இது அனத்திடுவேன்
அத்தாய் கையத்தின்
கெய்யால் தீர்த்தனை
கெண் சிறையின்
கித்தவ சேதம்தீர்போர்!

இதனவன் மகனாகப் பெற்று, உட னேயே அவனை இறந்தான் தேவகி என்று பாகவதம் சொல்கிறது. அந்தத் தேவகி வயப்போல் அல்லவா, குருதேவரின் பாடலின் வரும் இந்தத் தாய் பேசு கிறாள்? ஆமாம், அப்படித்தான். என் தெரிகுமா? குருதேவர் காருக்கு, ஒவ்வொரு தாயும் ஒரு தேவகி; உயரில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒரு தேவவம்.

டினோபால்

பெண்ணுடன்
நட்பு செய்து
கொள்ளுங்கள்

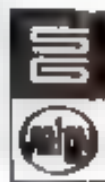
இந்த பெண்தான்
டினோபால் பிவிஎன்
புதிய வர்ணமயமான
கார்ட்டன் மீது பளிச்சென்ற
தோற்றமளிப்பவள்.
டினோபால் பிவிஎன்
கார்ட்டன் மற்றும்
ரேபர்ஸ் வென்னைத்
துணிகளை வென்னைத்
வெளேரென்று ஆக்குகிறது.

இந்த பெண்தான்
உயர்தன்மைக்கு உத்திர
வாதம் அளிப்பவள்—
ஏனெனில் கீழ்க்கள் போலிகளை
வாங்குவதை தடுக்க, வெங்கி
ட்டரேட் மார்ச் ரேஜிஸ்டர்டு
செய்யப்பட்டது.

இந்த பெண்தான் 25 கிராம்
உள் கிதையுள்ள
டினோபால் பிஸ்பர்-பிரூப்
ஸீ டுடன் உடிய பளிங்கு
போன்ற பிளாஸ்டிக்
டப்பரலில் உங்களுக்கு
அளிக்கிறது.

டினோபால் பிவிஎன்

வென்னைத்
துணிகளை
மிக வெண்மையாக்குகிறது

டினோபால் என்ற வர்த்தக நே. ஆர் வெங்கி என். ஏ. பரிகரிக்கப்பட்டது வகைபாடு
கனாட்டை ரேஜிஸ்டர்டு டிரேட் மார்ச்சாகும்.

தயாரிப்பாளர்: குறுகித் வெங்கி கிளாஸ்டிக் லிமிடெட், 100, மார்ச், மதுரை.
புதிற் கிளாஸ்டிக்: குறுகித் வெங்கி கிளாஸ்டிக் லிமிடெட், 100, மார்ச், மதுரை.

NETA-17-12-94

சிறந்த காளி
ஏஸிஸி
 பிரான்ட்
 உபயோகம்

ASCO

தமிழக அரசு
 திட்டமிட்ட கட்டிடம்

தமிழக அரசு
 திட்டமிட்ட கட்டிடம்

சுற்றுலா - சீர்தர இயக்குகை
இருப்பதால், உருவாகும்

தவாதிட்ட மூன் வந்துவிட்டனர்! ஸார்! எத் தன்மோ போர்களுடைய மனம் போரடிச் சூழியா மூலையாயல் படுத்துவிட்டார் அவர்.

இந்திய ஆட்டக்காரர்களில் வேறு சிலரும் பின்னப்போல் பளிச்சிட்டுத் தங்கள் திறமை கைக் காட்டினர், அக்கோட் கிரேஸ் லுண்டர்ஸ் அற்புதமாகப் பந்தைப் பிரித்தது. கட்டியை லுச்சிவீசத் தாக்கியும் அக்கோட்டிப் தெருப் பாக விசுவிட்டார். அவருடைய மிகுந்தும் 'மோகா'ரும் இரோலர்ஸின் வேலுவாகக் காலும் கணகலிச் அமைந்திருந்தன. சென்னை நிகித் கெட் சிங்கம் ரிக்கார்டிங் பவுண்டரி என்னை காலப் பத்து அஸ்டையான் தெற்குவித் (பா தடவகைத் தம் கைவிசுவகைக் காட்டினார். பம்பாயில் நடத்த முதல் பந்தவத்தில் வந்து கொள்வதற்குத்தொழு தங்கியோகைக்குத் துவிசையுச் சரியாக வேட்டிப் போகக் கைவை வேட்டித் கொண்டார் அவர். முடிவு இரண்டு டென்ட் பந்தவங்களில் வந்துகொண்ட லுடிவகைகில். முடிவாவது டென்டின்போது அவருக்கு ஜாரமே வந்துவிட்டது! சென்னை ஆட்டக்காரரான அவர் சென்னை டென்ட் பந்தவத்திதிலுடன் லுதன் முதலில் போரிக் வேண்டிச் என்ஜித்குக்கலிச் யார் என்ற செய்ப் முடியும? மோலின் பந்து அக்க பா சமையகன் வேகமாகப் பாங்கு பந்தடிப்பவர் லுதத் திண்டிச் செங்குது. உய்கிர் காலு பந்து விச்சிலும் பவ 'வேலிட்ஸ் லுலர்ஸின்' விசித் 'சிக்கையாயல் பந்து அக்க திண்டி' என்ற போகாரத் கட்டித் கொண்டார். ஆனால் வேலு ஆவதுடன் எதிர்பார்த்த செயித்கார் ஆட்டந்தான் லுங்கையாகாகப் போல்விட்டது!

பாங்கிதான் கட்டிலில் சத ஓட்டங்களுக்கு மேல் குவித்தவர்கள் இலுனர் லுலுனர் அக்கோட் கிரேஸ் இரிடிவாகும்; மருஜெலுனர் பந்தைப் பா கொலுங்களில் அருகாகத் தாக் லும் கணகலிச் அருகாகத். பந்து விச்சிப் -கூறு இத்திய அக்கோட்டுகிள் வித்திதில் பெலுமைய கைத் சமையதித்தும் கொண்டலார் தராளிப் ஆலன். பந்து அவர் கைலியே மட்டு

ஜாவகலித் தித்திதில் பந்தடிப்பவர்களில் திறக்க செங்குது.

பாங்கிதான் இத்தியா தாங்காவது திரித் கோட் கிரேஸ் பந்தைப் லுத்தாடக் கைத் தடத் தும் வெற்றி தோல்விதிரித் முடித்தது. ஆனால் இத்த லுத்தா தாட்கலிலும் ஒரு சிவ சமையகலித் ஆட்டம் மத்திதிரித் சென்னை போத்தத்தில் கணகலிதெய் லுர் அரிவ விருத்தாகவே அமைத்தது. ஆனால் இத்த விருத்தித்தும் லுர் கையுனர் விருத்தாகி விஜயம் செங்கு விட்டார். அவர் அக்கலி பகலாய் கொலுளாகக் கொலுளாகப் பந்து அவர் கிளையடி விட்டார். அவர் கிளையாட்டை யாரும் எதிர்பார்க்கலித்! லுத் கிளையாவிட்டலும் இம்மை! கிளையாட் டாகல் லுடித்த குறித்த எல்காலுக்கும் செங்குலும!

இதுவரை 31 த் தாங்கு டென்ட் பந்தைக் கலிலும் கணகலுக்கட் திண்டித் குத்தகை கிள்கலப் தாப் மோ இக்கிள்; வெற்றியோ. தோல்வியோ இக்கிள். இனி லுத்தாவது டென்ட் பந்தைத் திண்டித் இத்தியாவுக்கு வெற்றி கிட்டும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். அதற்குத் சென்னைப் பட்டி கிளையாட்டு வெற்றிப் பாக்கக்கு வுதிகாட்டியாக அமை வும் என்று எதிர் தோக்குலோம்.

மத்தக் லுடியாத இத்த 'மாட்டகை'த் திறுதக் நடத்தி கைத்த சென்னை நிகித் கோட் கிரேஸ் பாசாட்டுக்கலிவது.

மத்த தித்திரக்காரர் காலா கலுத்தலுக் இத்திய - பாங்கிதான் ஆட்டி க்காரர்களில் படத்தித் காலுளாம்.

1. பாங்கிதான் கட்டிடக் கணகலுக்கும்.
2. லுலர்ஸ் லுலுக்கும்.
3. இரிடிவாகும் கலுலு.
4. லுலுடாக் லுலுலு.
5. ஜாவட் கட்டிட.
6. இலுலுடாக்.
7. லுலர்ஸ் கலுக்கலி.
8. இலுலுடாக் - ஆலன்.
9. காலிம் எத்தி கலுலு.
10. லுலுலுலு கலுலு.
11. கலுலுலு கலுலு.
12. லுலுலுலு - ஆலன்.

இப்பொழுது நடைபெறுகிறது!

“மல நுறையும் போட்டால்
புக்கரைமாற்றுப் பொன்-
மலகாதன்களில்லெய்த்தால்
புதிவிரதைப் பெண்!”

சீரிடரின்

அரசிளங்குமரி

கதை, வசனம்
கணபதி மு. கருணாநிதி, லக்ஷ்மி

காட்சிகள்
A. S. A. சாமி

ஸ்திரீயோ
எஃப். பி. யு. என்

RIGHTS CONTROLLED BY
SILVERLINE FILMS (MADRAS) PRIVATE LTD. MADRAS-17.

தங்கத்தாலும், தொடராலும், சில
பூக்கள் மலர்த்துவிடும் என்று கவிதன்
பாடியிருப்பது தவிரவு வந்தது இளங்
குமரனுக்கு. மலர்ச்சி தவிர்த்த பாலும்
கண்ணால் மற்றவற்றிற்கு மலர்ச்சி உண்டா
கும்" என்று விளக்கம் எவ்வளவு
பொருத்தமானது. பெண்களின் பரள
வைக்கும், புண்ணகக்கும், பூக்கள்
மலர்வது மெய்யுறையோ, புனைத்
துவாயோ? ஆனால் ஆறறிவு பெற்ற
மனீத மலங்களை மலர்த்து விடுகின்ற
வா! எத்தனையோ குழாய்க்குக்
கிடைசெய் இந்தப் பேதைப்பெண் முகம்
தன் தோக்கினாலும், தகைப்பினாலும்,
என் மனத்தை மலர அவைக்கிரமே!
இந்த அற்புத வித்தை இவளுக்கு எப்
படிப் பழக்கமாயிற்று? என்று கவிதன்
எவ்வளவு விவரவாரிதே காணக் கடை
களைத் தொடங்கினான் இளங்குமரன்.

அருட்செய்ய முனிவர் கட்டியவி
சுவர்த்து படுத்திருந்தார். இளங்குமர
னும், முகமையும் அவரை எழுந்திருக்க
விடவில்லை. எவ்வளவு தளர்ந்த திடு
விலும் தம்முடைய நாட்கட்டைகளையும்,
தவ வழிபாடுகளையும் திறத்தியறிவாத
அந்த முனிவர் பெருந்தலையாரை,
"என்னை எப்படியாவது எவது தவச்
சான்றியை கொண்டு போய்ச் சேர்த்து
விடுவான்" என்று அன்றும் பிடிவாத
மாக மன்குடிப் பார்த்தார். இளங்
குமரனும், முகமையும் தான் அவரை வந்த
புறத்தி ஓய்வு கொள்ளச் செய்திருந்
தனர், உடல் தேறி நயம் பெறுகிறவரை
முனிவர் அந்த வீட்டிலிருந்து வெளியேற
லாகாது என்று கண்டிப்பாக உத்தர
விட்டதுபோல சொல்லிவிட்டார் முனி
வின் கந்தைவாசியை சீரோழியை
தடுத்தார். அதுபவமும் வலதம
தவராத வந்த அந்தப் பெருங்கிழவரின்
குரலைக் கேட்டும் கவராமல், மிகுதும்

இருந்தன. சோழநாட்டின் பெரிய போர்
களில் எவ்வாறு கலந்து சீர அதுபவமும்
சீரப் பதவியுடன் பெற்று திறை காழ்வு
வாழ்த்து ஒய்ந்த உடல் எவ்வளவு அது?
இன்று முகமே! களர்ந்திருந்தாலும்
அவருக்கு நனாத்த வளமான பிணையும்
குறித்திருந்தாலும் ஒளி மின்னும் அண
களும், நெடிதுயர்த்த தோற்றமும், அவ
டைவ பழைய வீர வாழ்கை நினைவிற்
கொண்டு வருவதற்குத் தவறுவதில்லை.
குருகாவதில் வீரகோழிய வளநாடுடை
வார் என்ற அத்தப் பெயர் ஆயிரம் வீரர்
களுக்கு உடுவில் ஒழிந்தார்களே ஆயிரம்
நிலைகளும் பெருமதிப்பாடு வளங்கித்
தாழ்த்துதலுண்டு. இன்று அவருடைய
ஆணைகொண்டார் தாம் அடைந்த அக்
தகைப் பெருமைகளைத் தம் புதல்வன்
உதக்கண்பதனும் அடைய வேண்டு
மென்பதுதான்.

முகமே! தன்னுடைய தம்பையார்
துத் தந்தை என்ற முனையினால் மட்டு
மல்லாமல் வேறு சில காரணங்களாலும்
இளங்குமரன் வீரகோழிய வளநாடுடை
வார் மைல் பெரும்பிழைவதற்குத் தான்.
ஆனால் அவருக்கு மட்டும் அவரைப்
பற்றிய மனக்குறைவொன்று உண்டு,
வகையமைவி. தோற்குமும், கட்டிதும்
வாங்கித் தளர்ந்த சோழப்பிரதானி
காவல் வீரர்களின் குழுவிலே, படை
மதவர் அணிவிலே போரது முன்னுக்கு
வர முயலாமல் நிப்படி வளர்ந்தவர்கள்
அடைந்து கொண்டிருக்
கிறாள் என்ற மனக்
காரணதான் அது. அதை
அவளிடமே இரண்
டொரு முறை காப்பாற்
டுத் சோகச்சக் கடித்து
கொண்டிருக்கிற அவர்.

மணிபல்லவம்

நா. பார்த்தசாரதி

"தம்பீ! உன்னுடைய கயலில் ஆயிரத்தக்கும் மேற் பட்ட பூம்பொரிள் புறநகர்க்காவல் வீரர்களுக்கும் தலைவராக இருத்தேன் யான். இந்த இரண்டு திவ்யவரின் வலிமையால் எத்தனை கொள்வனவற்றி போதும்புகளைத் தாங்கி தங்க வெளி எடுத்திருக்கிறேன். தெரியுமா? என்னடா வென்றால் அறிந்தது விடப்பட்டு. இவ்வாறு போக இந்த வயதில் மருந்துப் பாக்கத்து விடக்கொடுத்தாங்காடிச் சதுக்கத்தில் வம்பு. வடாநாடையுமாகத் திரிவியல் முனிவர் உங்களைச் செக்கமாக வளர்த்து ஆளாக்கி விட்ட பாகத்தை மீற முடியாமல் கண்டிக்கத் தயங்குகிறார்."

இவ்வாறு அவர் கூறுகிறபோதெல்லாம் சீரோ போடு தலிதுவிறது செட்டிக் கொண்டு போக அவருடைய முன்னிலையில் நுதல் கழி வித்தது இளங்குமரன் கழகைய. அதற்கு இவ்வேண்டிய வறக்கமராக அவரோடிக் கேட்கும் அந்தக் கோவிலையாக நடவடைய கேட்டவர்க்கு. காரணம் நமக் காமீரவு சம்பாபதி வணக்கில் முனிவருடைய தனக்குள் ஏற்பட்ட துன்பப்படுமா முத்திரையும் கருவியுறும் ஓரளவு கருக்கமராகக் காலியின் அவருக்குச் சொல்லி விடுத்தால் இளங்குமரன்.

"தம்பீ! திரவிரக சம்பாபதி வணக்கில் கதாக்களையுடைய அவன் தோதழும் காவதுக்காவல் கற்ற வறக்கமராக சீரெடுத்ததாவல் கருவியே? மருந்து தங்க வளவு தோமாவியும் கதாக்களையின் விடுவந்து கோவில்க்குச் செட்டிக் கயலில் கற்றிக் கொண்டிருக்கிறான் அவன்!" என்று வீரபொதிய வளங்குமரன் கார் கேட்டபோது அவருக்கு என்ன மறுமொழி கூறுவதெனச் சித்தித்ததாற்போல சில விதாக்கள் தாங்கியவை இளங்குமரன். என்னென்று கதாக்களையின் தன்போருந் கற்றினார் கூறு. கன்னுடைய எதிர்விடத் துருக்கிக் கொண்டு தான் போகுகிறான் என்ற சொல்லைய அவன் சிறுவரிடம் கூறுகிறான். தன்னையும் முனிவரையும் சம்பாபதி வணக்கில் பாபோர் சிலர் வறிகெடுத்த தாங்கிய தாகவும், கதாக்களையுடைய மருந்து காவல் வீரஜயம் அகத் கழிவாக கற்ற போது தாக்கிலையின் மூல விட்டதாகவும் மட்டுமே கருவிகமராக அவரோடிக் கொல்லி வைத்திருக்கான் இளங்குமரன்.

"சுயா! இந்த விழாக் காவல்கள் தோத்தோடு வெனிவார் திரைக்காடு வீடு திரும்ப வேண்டுமென்று சொல்லாத் களமா? தங்களை, முத்திரை மருந்து பாசு விழாக் தோதாக்களையின் களம் பார்த்து கூறு விட்டதன். கதாக்களையுக்கும் விழாக் களம் ஆவல்

[illegible][illegible]

“மாமலை துள்ளுமீகைவள்ளா எனக்கு,
 இன்று காலை நாளாய்காடிப் பூதாதுகி
 டுக்குக்குப் ப்பாடிப் பாடிவங்கிட்டு
 வந்திருந்தேன் சேவாலைவென்றெழுந்தேன் !
 என் திவ்யக இத்தருவியாகித்தான் துணை
 வாய் தெத்து இவ்வாய் கவனித்துக்
 கொள்ளாது போன்று கிண்கிணென்று தகத்
 தகவென்று வந்துநின்றதாய் அருகில் உன்
 அழகு கதகதென்று புறப்பட்ட வந்தவியா
 எத்தனை காலம் தாடிவாய் திறந்தேன்.”

அவ்வாறு உத்தரவிட்டால் என்ன
அப்படி இதோ இவ்வாறு உள் அமைதி
தான் உண்டாகி இருக்கக்கூடியதில் உயர்
பதவியிலுள்ள சம்பந்தம் உள்ள தலைவர்
இவ்வாறு உத்தரவிட்டால் என்ன
இவ்வாறு உத்தரவிட்டால் என்ன
இவ்வாறு உத்தரவிட்டால் என்ன

இனப்படுகைத் தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வாறு சொல்லியது அப்பா!
இவ்வாறு சொல்லித் தந்தவாறு அருளியவர்
எனவந்தான். அது போலியானவாறு
வா! மகன் திருவாழக துணியவாசல்
சென்றவர் என்ற சொல்வது உபதந்த

பாடக இயந்திரம்.
தமிழ் மொழியை
சுருதிக்குமாறு
இந்த நூல் வகுத்து
உள்ளது அந்
துவக்கமாக
சிங்களம், தமிழ்
மொழி முதலான
பாடுகள் அமைந்து
உள்ளன. கொண்டு
போக முடியும்.

இதற்குக் கட்டுமே.
அவன் இவ்வாறு
சுய நுகர்வாக
தான் செய்கிற
பேரன் என்னை
செய்துக்கொள்
வதும்கூடாள்."

என்று விட்டுக் கொடுக்காமல் சொன்னான் முக்தை.

“முக்தை! என்னைக் குறை கூறுவதென்றால் உன் தந்தைக்கு விடுத்துச் சாப்பாடு சாப்பிடுகிற கொண்டாட்டம் வந்து விடும். அவருடைய ஏனத்தை எல்லாம் வாழ்த்துக்களாக எடுத்துக் கொண்டு விடுவான் நான்.”

இளங்குமான் புன்னகை புரிந்தவாறே வீர சோழிய வளநாடுடைபாரையும், அவருடைய செல்வ மனையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான்.

“அருட்செல்வ முனிவரே! உங்களுடைய வளர்ப்புப் பிள்ளையாண்டாளுக்கு அறியும். பொறுப்பும் வளர்த்திருக்கிறதோ இவ்வியோ வளர்ப்புப் பேசுக நன்றாக வளர்த்திருக்கிறது” என்று அது வரை தாம் எதுவும் பேசாமல் அவர்களுடைய வம்பு உரைகளாக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த முனிவரை நோக்கிக் கூறினார் வீரசோழிய வளநாடுடைபாரி. இதைக் கேட்டு முனிவர் பதிலேறும் கூறவில்லை. அவருடைய சாத்தம் திகழும் முகத்தில் சிரிப்பு மலர்ந்து அடக்கியது. அந்தச் சிரிப்பின் குறிப் பிடுகுத்து மெயர் கூறியதை அவர் அப்படியே ஒப்புக் கொண்டதானவும் தெரியவில்லை. அப்படியே மறத்ததாகவும் தெரியவில்லை. ஒரு பொருளை உய்த்துணர் அந்தச் சிரிப்பு.

இளங்குமரனுக்கு, ‘குழந்தாய்! நீ கவியப்படாமல் முக்தையோடு நான்கு கையுக்குப் புறப்பட்டுப் போய்விட்டு வா. நேற்றிரவு சம்பாபதி வளத்தில் நடந்த வற்றிலுள்ள இரகசியத்தையோ, அல்லது வேறு இரகசியங்களை யோ இந்தக் கிழவரிடம் வரம்பு மீறிச் சொல்லிவிட மாட்டேன்’ என்று அபயப்படுத்தி அந்தச் சிரிப்பு. முக்தைக் கோ, ‘பெண்ணே! உன் இதயத்தில் இவர்க்குமரனுப் பற்றி வளரும் இனிவ தினை வகை புரியாமல் உன் தந்தை அவனை இப்படி உன் முன்பே ஏனையச் செய்திருநே’ என்று குறிப்பைக் கூறியது அந்தச் சிரிப்பு.

“உங்கள் முதுமையிலும், அதுபலக் கால்க்கும் பொருத்தமானவற்றைத்தான் இளங்குமரனுக்கு நீங்கள் சொன்னதிற்தான்’ என்று மெய்வரை ஆதரிப்பது போல் அந்தச் சிரிப்பு அவருக்குத்

தோன்றியிருக்கும். எந்த மனவுணர்வோடு பிறருடைய சிரிப்பையும், பார்வையையும், அளவிட வேண்டுமோ, அந்த உணர்வுதானே அங்குத் தோன்றுமா?

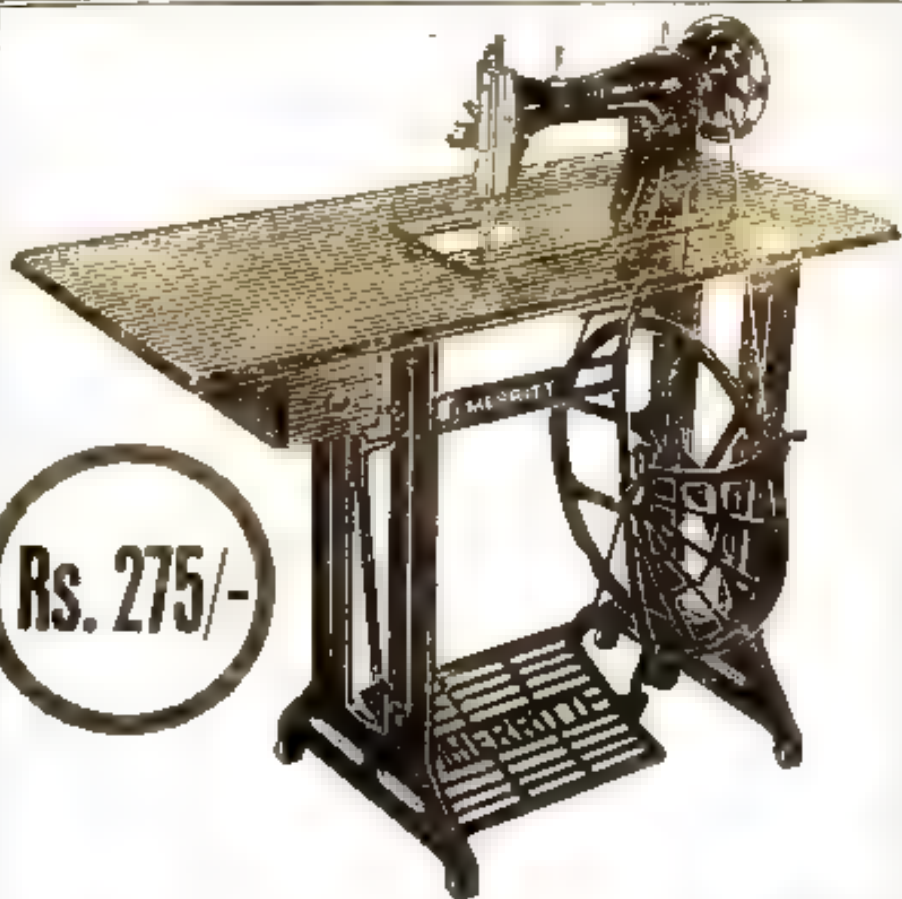
முக்தை தன்னை அவங்கரித்துக்கொண்டு புறப்படுவதற்குச் சித்தமாகுள். கண்ணிலும், முகத்திலும், உடலிலும் பிறக்கும்போதே உடன்பிறத்து அவங்கரிக்கும் அழகத்தைச், சொல்லக்கூடியவரும் அவங்கரித்த பின் வழிபாட்டுக்கும் படைபுதுக்கும் வேண்டிய ப்பாருக்கினை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான் முக்தை, படைபுதுக்காக தெய்வம் செய்து அவன் எடுத்துக் கொண்டிருக்க பணிவாரவர்களின் நடமணத்தை இளங்குமரன் நுகர்ந்தான். முனிவரிடம் கொடியி விடைபெற்றுக் கொண்டபின் கிழவரைப் பார்த்து, “ஐயா! நானும் முக்தையும் தன்பகலுக்குப் பூதத்துக்கத்தி யிருந்து திரும்பி விடுவோம். அதற்குள் கதக் கண்ணன் வந்தால் இங்கேயிருக்கச் சொல்லுங்கள். நான் அவனிடம் சில முக்கியமான செய்திகளைப் பேச வேண்டும்” என்று கூறினான் இளங்குமரன்.

“ஐயா! வேண்டிய மட்டும் பேசலாம், தம்பீ! உன் மான அழகுத்துக் கொண்டு போய்வா, முக்தையைப் பூதத்துக்கத்தில் விட்டு விட்டு நீ உன் போக்கில் மருஜிப்பாக்கத்து விடிகளோடு உறங்குகின்றாயி விடாதே. அவனை விட்டுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தபின் நீ எங்கு வேண்டுமானாலும் போகலாம்” எனக் கிழவர் வச்சரிக்கை செய்தபோது முக்தையும் இளங்குமரனும் சிரித்துக் கொண்டே, வெளியேறினார்கள்.

முதல் நாளிரயிரிக்குத்து தன்னுடைய மனத்தில் மிகுந்துவரும் துன்பங்களையும், தவிப்பையும் அந்தச் சமயத்திற் ஒரு வழிபாக மறத்துவிட முயன்ற இளங்குமரன் முக்தையோடு உற்சாகமாகச் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டே சென்றான்.

“முக்தை! உன் தந்தைவார் என்னைப் பற்றிப் பேசுகிற பேச்செல்லாம் ஒரு விதத்தில் பொருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. ஊராருக்குவளம் இத்திர விழாவின் தொடக்க நாளில் உற்சாகம் தேடித் - கொண்டு வருகிறதென்றால் என்னைத்தேடிக்கொண்டு அப்படி-போர் இப்படி ஏதாவது வம்பும்தாம் வந்து

Rs. 275/-

இது புதியது-நியாயமான விலை!

மெரிட்

தையல். மெஷின்

பல வருஷங்களுக்கு உங்களுக்கு தையலில்
மகிழ்ச்சியளிக்கக் கூடியது—தயீர், பிரசித்தமான
எரிங்கர் கம்பெனியின் பராமரிப்பின் வசதியும்
உண்டு.

எரிங்கர் ரூயிங் மெஷின் கம்பெனி,
மற்றும் அவர்களால் சிபாரிசுக்கப்பட்ட டிக்கலாஸ் ஹீர்ப்படுகிறது.

ஸ்வாமிநாத ஸ்வாமிகளது ஸ்வாமி கோடி அர்ச்சனை

பூத்தி விழா மார்ச் 5-ல் பித்தெரு ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது

ஸ்வாமிநாத ஸ்வாமிகளுக்குப் பூத்தி இலக்கத்து சார்பிடுவதால் பூத்தி மகாபிரஸாத மானம் பூத்திலாக தாமதமாகாதாம். கோடி அர்ச்சனை பூத்தி விழாவை 1961 மார்ச் 5-ல் தேதிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது பத்திரிகை இது 13-ம் மார்த்தத்தைக் கவனிக்க வேண்டுகிறேன். ஸ்வாமிநாத ஸ்வாமி கோடி அர்ச்சனை பூத்திபெற உதவி செய்கக் கொடுக்கிறோம்.

ஸ்வாமி பூப்ப அர்ச்சனை மூன்று அறிவித்தபடியே பிரவரி 5-ல் தேதி பந்து பூத்தி செய்வப்படும். அன்று பிற்பகலிலிருந்து மூன்று பணம் கட்டி கோடி பெற்றுக் கொள்ள விருப்பினவர்களுக்கு ஸ்வாமி பூப்பம் எளிதேயலிக்கப்படும். ஏற்கனவே தபாலில் பெற்றுக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்து கொண்டவர்களுக்கு பிரவரி 7-ல் தேதிவிதிருந்து இன்னும் தபாலில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

கோடி அர்ச்சனை வழக்கம்போல் தொடங்கி மார்ச் 5-ல் தேதி கனா கொண்டபெறும். பூத்தி விழா விவரங்கள் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

ஸ்வாமிநாத ஸ்வாமி கோடி அர்ச்சனை கமிட்டி

பாவஸேரி பெனிமிட் சீட் பனாடு

பிராவோ விவிலி

பாவஸேரி பித்தெரு

3 சிங்கப்பூர் தெரு. விருவிலிக்கோலி

தபால் பெட்டி No. 414 ம. த. ரூ. 5/-

தலை: EVERMANS

போன்: 89834

சேரக் கடைசி தேதி 9-2-1961

முதல் மாத தேதி 11-2-1961

25

மாதங்கள்

மாதாந்திர சீட்டுகள்

(2 மாத சித்திரம் மாதங்கள்)

25

அபத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சீதா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சீதா	சீட்டுத் தொகை
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-
D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-	G	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-

விவரம் தெனியாக எழுதிச் சீட்டுப்பாடுக்கு எங்கள் விதிக் இலவசமாக அனுப்பப்படும் சீட்டில் அபத்தினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை பன்னகச் சேர்த்து.

போட்டி உத்திரவுப்படி.

எம் வி சுப்பிரமணியம், மானேஜர் கடைக்கல்

உடம்பி சேர் ஆபீசர்கள். எலிசாப் தாமஸ், 121, கம்பி அரி போடி, புது டிக்கி-1 * பரதமணி நகர் 15-ஆல், W. L. A. காரியமார், புது டிக்கி-1 * 123, முதல் மாடி, ரெய்லாட் திம், புது டிக்கி-1 * பெருமூர் சேர் ஆபீசர், 125, முதல் மாடி, அருமத போல், கந்தி தாடி, பெருமூர்-1 * பம்பாய் சேர் ஆபீசர் "தேவ விஜய்" 17-A கம்பி மாதங்கள் கமிட்டி (பென் ஸாசன் சித்திரம் கட்டுவதற்கு உத்திரவு) மார்ச்-25

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

செருகின்றன. நேற்று மாலை கடற்கரை யில் ஒரு வலன மயங்கிவிட்டு வந்து என் னைக்குப் போய் வெற்றி பெற்றேன். நேற்று இரவு சம்பாபதி வனத்தில் என் னிடம் யாரோ வந்து என்னைக்கு வந்தார்கள். வாய்க்கி கட்டிக் கொண் டேன். இந்திர விழாவில் இருபத்தெட்டு நாட்களும் என் பங்குக்கு நேரடி வாகையோ, ஸ்ரீபரர்கள் மூலமாகவோ இப்படி வம்புகள்தாம் எவையெனும் தெரியுமாம் போதும்.”

“ஐயோகிற நீங்களை கலை வம்புகளைத் தேடிக் கொண்டு போகிறீர் களோ, என்னவோ?”

“பார்த்தாயா? நீயே என்னை வம்புக்கு வரு கிறாயே முக்கிய வீர சோழிய வனநாடுடை யார்தான் குறும்பாக வும், குத்தலாகவும் போக திருநெல்லை பார்த்தால் அவருடைய பெண் அவ ளையும் மீறிக் கொண்டு குறும்புப் பேச்சில் வளர் கிறாள்? உன்னைக் கொல்வக் குற்றமில்லை பெண்ணே, என்னை யெழுத்தே அப்படி. சில பேர்கள் தம் வாய்ப்புக் களைபே தேடிக்கொண்டு போகிறார்கள். இன்னும் சில பேர்களைத் தம் வாய்ப் புக்களை எங்கே எங்கே யென்றுதேடிக்கொண்டு வருகின்றன. என்னைப் பொறுக்காமல் தானாகத் தேடிக்கொண்டு போனாலும் வம்புதான் வருகிறது. தானாக என் னைத் தேடிக்கொண்டு வந்தாலும் வம்பு தான் வருகிறது.”

“வம்பில் பலாக்காரரான இருக்கி னீர்கள் நீங்கள். இப்போது?”

“அதில் சந்தேகமென்ன, பெண்ணே? இன்னொரு வாய்த்த முது வம்பு நீதான்.....”

“இரண்டாவது வம்பு?.....”

“இரண்டாவது வம்புக்குத்தாவது புறப் பட்டு வருகிற.....”

இதைக் கேட்டு முக்கிய கவிரைவச் சிரித்தான். இப்படி விளையாட்டாகப் பேசிக் கொண்டே நானங்காடியை நோக்கி விரைந்தார்கள் அவர்கள்.

பூர்புதாரின் செல்வ வளம், மிக்க பட்டினம் பாக்கத்துக்கும், பலவகை மக்கள் வாயும் மருதூர்ப் பாக்கத்துக்கும் இடைமீதுள்ள பெருநிலம் பகுதியாகிய

தானங்காடியில் மக்கள் வெள்ளம் போல் கூடியிருந்தனர். அங்கே கோயில் கொண் டிருந்த சதுக்கப்பூதம், அங்காடிப் பூதம் என்னும் இரண்டு வானவானிய தெய்வச் சிவிகள் வேறு தொலைவின்றி நுழை யார்ப் போர்க்கும் பலவகரமாகக் காட்சி யளித்தன. பூதங்களுக்கு முன்னிருந்த பெரிய பெரிய பனிப் பீடிக்களில் பூக் களும், பனியாரங்களும் குவிந்து வழி படுவோர் நெருக்கமாகக் குடியமியிருந் தனர். மடித்த வாயும் கொங்கும்

நாயும் கடைவாய்ப் பதி ளையாக ஒரு கையில் வச்சிராடியுக்கும், நாத் நெரு கையில் பாக்க விறும் வந்திய மிளப் பெரும் பூதச் சிவிகள் செல்வரன் மாரிய அணிந்து எடுப்பாகத் கொன்றன. ‘பலபும் பிணியும் தீவிர நாட்டில் வளமுட வாய் வும் பெருகவேண்டுமென்று’ பூதக் களின் முன் வளங்கி வாழ்த்துரைப் போர் குரல் நானக் காடியைச் சூழ்ந்திருந்த அடர்த்த மரச் சோலை பெங்கும் எதிரொலித் துக் கொண்டிருந்தது. துணங்கைக் கத்து ஆடு கிறவர்களின் கொட் டோடை ஒரு புறம் முழங்கியது.

தானங்காடிப் பூத சதுக்கத்துக்கு முன்னுல் தானு பெரிய வீதிகள் ஒன்றுக்கும் சந்தியில் வந்ததும், “முக்கிய! நீ உன்னே போய் வழி

பாட்டைத் தொடங்கிப் படைவளித் தான் இந்தப் பக்கத்தில் என் ஸ்ரீபரர்கள் வாராவது கற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து விட்டு உன்னே வருகிறேன்” என்று இளங்குமான் அகலி உன்னே அறுப்பி விட்டுத் தான் மட்டும் அங்கேயே நின்று கொண்டான்.

“விளரவில் வந்து விடுங்கள். ஏதா வது வம்புதேடிக்கொண்டு வந்துவிடப் போகிறது.” சிரித்துக் கொண்டே அவன் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்துக் கொய்கி விட்டுப் பனிப் பீடிக்களைத் தேக்கி நடத்தான் முக்கிய.

“படைவல் முடித்ததும் நீ தரப் போகிற தெய்வீகப் பொரித்த ‘என் னுருண்டலை தீவிரத்தால் வராம னிருக்க முடியுமா, முக்கிய?’ என்று நடத்துபதாகத் தொடங்கிவிட்ட அவன்

சொன்னால் எட்டுமணிக்கு இரவு நேரம் இரவு நேரம். பின்பு தனக்குப் பழக்கமானவர்கள். தனக்குள் எவரேனும் அந்தப் பெருங் கூட்டத்தின் தென்படுகிறார்களா என்று தேடிச் சந்திப்பது அவர்களுடையது.

ஆனால் அவன் தொடர்ந்து அவருக்குப் பழக்கமில்லாத பது மணிதான் இருவர் தயங்கித் தயங்கி நடந்து வந்த அருகில் நின்று. "ஐயா!" என்று இளங்குமரன் மெல்ல அழைத்தான். "என்? உனக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று

அவன் புறமாகத் திரும்பிக் கேட்டான் இளங்குமரன்.

"உங்களைப் போல் ஒவியம் ஒன்று எழுதிக் கொள்ள வேண்டும். தயவு செய்து அப்படி அந்த மரத்தடிக்கு வந்து கொடுமா?" என்று தந்தையின் மனம் ஸிமிட்டுவது பற்றி வந்து போனது இளங்குமரனுக்கு மனப்பாங்காகத் தென்பட்டது. "இது என்ன புதுப் புதிர்?" என்று இளங்குமரன் அவன்.

"உத்தம சந்திரன்" என்று அந்த மரத்தடிக்கு வந்து போனது.

6 - வம்பு வந்தது!

த

ன் அருகே வந்து நின்று அவன் நன்றாக உற்றுப் பார்த்தான் இளங்குமரன். ஒவியம் எழுதுவதற்குரிய திரைச் சீலைத் திரைகளும், வண்ணங்களும் விய வறு மாப் பேரழகம் அவனிடம் இருந்தன. அவன் இள வயதிலிருந்தான். அது அறிவுள்ளவர்களின் முகத்துக்கு அந்தப் பரிதிமயம் வரும் அழகுச் சாயல்தவிர இயல்பாகவேயும் எழுத்துக்கு இருந்ததான் அவன். ஒவியம் எழுதுவதற்கு வந்ததாகத் தன்னை அறிமுகம் செய்து கொள்ள அந்த இளங்குமரன் ஒவியம் போல் கவர்த்தியாக இருப்பதை எண்ணி விவந்தவனாக அவன் தோன்றிக் கேள்விகளைத் தொடுக்கவானான் இளங்குமரன்: "உன் பெயர் என்னவென்று நான் அறியவாயமா, தம்பீ?"

"ஐயா! இந்த ஏழை ஒவியன் மணிமார்க்கன் என்று அழைப்பார்கள்."

"உன் மார்பில் அப்படி ஒன்றும் மணிகளைக் காணவில்லையா அப்பினை?" இளங்குமரன் குறும்பு தகைபடல் இப்படி கேட்ட போது அந்த இளங்குமரன் சிறிது நாளைமடைத்தது போல் தன் குளித்தான். பின்பு மெல்லச் சொல்லுவானான்:

"ஐயா! நீங்கள் மனம் வைத்தால் இந்த ஏழைவினுடைய மார்க்கிலும் மணிகள் ஒன்றைச் செய்வ முடியும்." இதைக் கேட்டு இளங்குமரன் அடர்சியமாகச் சிரித்தான்.

"என்னைப் பற்றித் தப்பிக் கணக்குப் போடுகிறாய். தம்பீ! பட்டினப்பாக்கம், நில் எவிரா பெருஞ் செயல்கள் நான் என்னே, வேறு விதமான பெயர்; இடத்துப் பிள்ளை என்னே என்னைப் பற்றி நினைத்துக் கொண்டிருந்தான் இத்தக

ளானே அந்த நினைவு விட்டு விடு. மணிமார்க்கன். என் சித்திரத்தை நன்றாக எழுதிக் காண்பித்தால் அமை வாய் திறையப் புகழ்வதைத் தவிர வேறு எந்தப் பரிசும் தரமுடியாதவன் நான்."

"நீங்கள் பரிசு ஒன்றும் என்னுக்குத் தர வேண்டியதில்லை. ஐயா! உங்கள் பட்டத்தை நான் வரைந்து போய்க் கொடுத்தாலே எனக்கு உடனே கனவாயிடுமாம். செய்துவிடக் காத்திருக்கிறார்கள் இத்தக் கூட்டத்தில் இருக்கிறார்களே!"

இப்படிச் கூறிவிட்டு நனைமான தொகு மென்னகை இதழ்களில் இழை போட இளங்குமரன் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தான் மணிமார்க்கன். இதைக் கேள்விக்குறி இளங்குமரனுக்குத் தனக்குப் புறம், விடப்புத் தொகு உண்டாயின.

"மணிமார்க்கன்! இத்தப் பூம்புகார் தகரம் திறவென்று என்னை அங்குள்ள பெரிய மணிதகை மதிப்பிடத் தொடங்கி விட்டதா, என்ன? சரிதான் போ! என்னைத் தொகு போதாத காரணம் ஆரம்பமாகிறது போகிறார்களே. அப்பினை! இந்த மாபெரும் கோதகத்தில் எனக்கு எதிராகவும், வேண்டாதவர்களும் நின்று இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கெல்லாம் தெரிந்தது நீர் என்னிடம் வந்து என்னை விட்டப் பவம். என்னுடைய சித்திரத்தை எழுதி வாங்கிக் கொண்டு போயாவது விநியோகம் போல் என்னைத் காக்கி மறியுமா மென்று அந்த அப்பாவி என்னை வாராவது ஆசைப்பட்டிருக்கலாம். நான் தராததை இதுக்கிறேனும், அதனால் என்னிடம் சீரிர போகுக்கு வர ஆசை இல்லாதது திறைய இருக்கிறார்கள்."

"ஐயா! இப்போது உங்களை ஒவிய மார்க்கிக் கொண்டு வரச் சொல்லி என்னை அனுப்பிவைக்கக் கணக்கு எதிர்ப்பிடுகிறேன்."

தாக்கி மகிழ்வதற்காக உங்கள் ஒளி வக்கை அலர் கேட்கவில்லை. நோக்கி மகிழ்வதற்குக் கேட்பதாகத்தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது."

"அடா! வேடிக்கையாக அங்களை இருக்கிறது நீ சொன்னுவிடு செவ்வி. இதிர விழாவின் இரண்டாவது வானா விட இன்று போனும் போகிறதென்று கொஞ்சம் தவல் வாய்ப்புக்களும் என்கிறதே தவிரக் கொண்டு வருகிறதென்போம் இருக்கிறது! என்னை இத்தனை பெரிய பர-வியாசவாய்க்குவதற்குத் துணித் திருக்கும் அந்தப் புண்ணியவான் யார் அப்பனை?"

யனிமார்பன் பதில் கூறாமல் கண்களை மூடித் திறந்து குறுப்பாகவும் எகத்தென ஒளிக்கரும் குறிப்புடனும் இளங்குமரனைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

"அப்பனே! நீ தங்குகத்தான் மிகக் கிருய். சிரிப்பேயே தெவிர விதிந்திர

அனதுக் கங்ககெனல் வாய்காட்டிச்சொல்வ வந்ததை மனநைக் காத்தே, யார் அந்தப் புண்ணியவான் என் பதை மட்டும் மூதலில் சொல்!"

"புண்ணியவான் இவன் ஐயா; புண்ணியவன்!" என்று கூறிக் கொண்டு கெட்டுக் கெட்டுப் பக்கமாகத் திரும்பி, "அதே தா அந்தப் பங்கக்கிவி ருத்து இளங்குமரனே எட்டி குமரன் வீட்டுப் புதல்விவார்-அவ ருக்கு உங்கள் சித்திரம் வேண்டுமாம்" என்று கட்டிக் காட்டினான் ஒளிவன் இளங்குமரன் அவன் காட்டிய கிசையிப் பார்த்தான். அவனுடைய முகத்தி கிருத்து சிரிப்பும், மலர்ச்சியும் விடை பெற்றன. மூதல் தான் மாலை கடற் கரையில் நற்றோளி வெற்றிக்காகத் தனக்கு மணியாலை பரிசுவிக்க முன் லத்த அதே அழகி பங்கக்கிவிருத்து இறங்கி ஒளி சித்திரக் கொண்டு தடை பவியவது போல் தனது அணிமணிகள் கட்டிடத் தோழியோடு பூசாதுக்கத்து வாயிலுக்கு வருவதை அவன் கண்டான்.

"ஐயா! உங்கள் ஒளிவந்ததை எழுதி மூடித்து அவர்கள் இங்கிருந்து திரும்புவ தற்குக் கொண்டு வந்து கொடுத்தால் நூறு கழஞ்சு பொன் வங்குதப் பரிசு தருவதாகச் சொல்லி உங்களையும் அடை யாளம் காட்டி அனுப்பினார்கள். நீங்கள் என் மேல் கருணை கொண்டு..."

"உன் மேல் கருணை கொள்வதற்கு தான் மறுக்கவில்லை, தம்பீ! ஆனால் உனக்கு உலகம் தெரியாது. நீ சிறு பிள்ளை. உன்னுடைய சித்திரங்களைப் புனைவதும், பூச்சிலும் விகும் விதமான வண்ணங்களைக் கண்டு மகிழ்வது போல் பெரின்ப தகரமான இத்தப் பூம்புகாரின் வாழ்விலும் ஒளி தரும் வண்ணங்களை சிறுத்திருப்பதாக நீ நினைக்கிறாய். நூதும், வாழும், குழ்ச்சியும் திறந்த பூம்புகாரின் வாழ்க்கைச் சித்திரம் உனக்குத் தெரிந்திராது. அங்கே வண்ணங்கள் வளப்புக் காட்டவில்லை. அழுது வடி யின்றன. வெளுத்ததெல்லாம் பால் என்று தம்பிவிடக் கூடாது. செல்வத் தினிர் பிடித்த பட்டியல் பாக்கத்தார் தாம் பூம்புகார் எனும் வாழ்க்கைக்குவியத் தில் மறுபுறம் மங்கி வீருப்பதற்குக் கரணமாகவார்கள். இவர்களைக் கண்டாமை எனக்கு அந்த நினைவு வந்து

விடுகிறது. செறுப் புல் வந்து விடுகிறது. கிசையல்களில் இவர்கள் அழகையும், சொகு சைமையும் கண்டு கவர்ச்சி பெற்றதும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் போது என் மனம் கொடுக்கிறதுதம்பீ!"

அதைக் கேட்டபின் ஒளிவனுடைய மனத் தில் அவதம்பிக்கை இருந்தான் கவித்தது. தம்பிக்கை ஒளி சிறு தும் படரவில்லை.

"ஐயா, நீங்கள் கூறுகிற கருத்துக்கள் எல்லாம் மிகவும் தன்னுயிருக்கின்றன. ஆனால் என் போன்ற ஏழைக் கண்களுக்கு அவற்றுள் ஒரு பவனும் இல்லை. அருள் கூர்ந்து உங்களைச் சித்திரமாக்கி அந்தப் பெண்மணியிடம் அளிக்க அனுமதி தத் தீர்மானமும் ஏதோ எனக்கும் அதனும் நூறு கழஞ்சு பொன் பெறுகிற வாய்ப்புக் கிடைக்கும். செறும் உபதேசத்தினால் என்ன பவன் விளையப்போகிறது?" என்று கதத்து தம்பிக்கை ஏழத்த குரலில் மணி மார்பன் கூறியபோது இளங்குமரனுக்கு அவன்மேல் சித்தி ஆக்கிரம் லுண்டது. "என் லுங்குல் தீன்றகொண்டே என்னை தோக்கி, 'செறுப் பரிதேசத்தால் என்ன பவன் விளையப்போகிறது' என்று கேட் கிருகை இந்த இளைஞன். 'கைவாவாகாத ஆளுக்கு உபதேசம் எதற்கு?' என்று என் னையே இடித்துக்கா!" "விருகு இவன்?"

இளங்குமரன் தன் மனத்தின் ஆத்திரத்தை முகத்தில் காட்டாமல் அளிய

உற்றுப் பார்த்தான். 'பாஷம்! ஏதாழ் ஸ்திரீ, நான் ஸ்பந்தக் கொள்வதற்குக் குமக்கு இழப்பு ஒன்றாகியது. ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டால் இன்னொரு நூறு பொற்கழஞ்சு கொடுக்காமல் போகும். பிழைத்துப் போகிறேன். செஞ்சு மிஞ்சு அந்தச் செல்வச் சூழலில்கூட இவ்வா விட்டாலும் இவ்வளவு உதவியும் கிடைக்கும் என்பதற்காக இவ்வளவு நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்' என்று ஆத்திரம் மாரி இரக்கம் உண்டாவிற்று, இளங்குமரன் மனத்தில், அடுத்த கணம் அவன் முகம் மலர்ந்தது. பாசத்தோடு அருகில் சென்று அந்த ஸ்திரீயை முதுகில் தட்புக் கொடுத்தான். "மணிமார்பா! தனராபிடு அப்பனே. எந்தெந்த நான் உண்டாய் பா! மறுத்து விடுவதெனினு என்ற பலத்தில் உன் அழகிய முகம் மங்கிய வண்ணம் போல் காடிவிட்டதே. தம்பீ! லா, என்னை வரைந்து கொள். உனக்கு தான் பாவம்! இன்னும் என் பழத்தான் என் இனக்கத்துக்குக் காரணம்."

"ஐயா! 'தனக்காவே நான் உங்களை வரைவதென்' என்பதை உங்கனிடம் சொல்லாமல் வரைந்து வருமாறுதான் அந்தப் பெண்ணைக் கூறிவிருந்தார். நான் தான் உங்கனிடம் மெய்யை மறைக்க முடியாமல் கூறிவிட்டேன்."

"பார்த்தாயா? அவளுக்குள்ள என் பதை நீ என்னிடம் கூறியது நான் இன்னும் மாட்டேன்' என்று அந்த அழகரின்கே தன்னுட்க தெரிவும் தம்பீ!"

"ஏன் ஐயா? உங்களுக்குள் ஏதாவது கோபமா?"

"தம்பீ! இந்தக் கேள்வியெல்லாம் கேட்டு தேரத்தை விளக்காதே. நீ வரையத் தொடங்கு!"

இளங்குமரன் மீண்டும் குரலில் கடுமை வரவழைத்துக் கொண்டு கண்டித்த பின்புதான் ஸ்திரீயை மணிமார்புப் பெண்ணைக் குறைத்து வலியில் இறங்கினான். மரத்தைத் தழுவினாற் போல் படர்ந்திருந்த ஒரு முயிலிக்கொடி வயல் பிடித்தவாறு மலர்ந்த முகத்தோடு கித்திரத்துக்கு வாய்ப்பான கோவத்தில் நீண்டால் இளங்குமரன். திரைச்சீலை வளர்ந்து வண்ணப் பேரழைபைத் திறந்து வரையவானான் மணிமார்பன். நானக்காடிச் சதுக்கப் பூதத்தில் மணிப் பிடிவாயிலிருந்து முயிலை வயிற் பட்டை முடித்துக் கொண்டு திரும்புமுயல் மணிமார்ப ஸ்திரீயை வரைய வேலை முடித்துவிட்டு வண்ணமென்று துரிதப் படுத்தினான் இளங்குமரன். முயிலை கொண்டு வரப் போகும் பெண் என்னுருண்டை விரைக் கும்போது அவன் தனில் கவலைத் தரத்தது.

"ஐயா! உன்கையெல்லாம் நீங்கள் மிகவும் அழகாகத்தான் இருக்கிறீர்கள்!"

"தம்பீ! அப்படியானால் என்னுடைய அழகைப் பற்றி இதுவரையில் உனக்குச் சத்தேகம் இருந்ததா? நான் அழகா விரும்பது என்வனது பெரிய குவறு என்பது இன்று இந்த நாளங்காடி நான் சந்தித்தே நீ என்னைத் தேடி எந்தவி விருந்தே தெரிந்து விட்டா. அழகா விரும்பதைப் பற்றி நீயும் நானும் சினைத் துப் பார்த்தே ஏரமேது? பொன்னிலும், வானத்தில் தந்தத்திலும் வண்ணமாய்வி துள்ள சிற்பிகள் என்வனவே. அழகான கிண்கள் சொகியிருக்கின, அவற்றை வெய்யாம் வினைக்கு வாய்க்கச் செவ்விர வர்கள் பட்டினப்பாக்கத்துச் செவ்வர்கள் தாம். அத்தோடும் அழகாவிருக்கிற ஆட்களையும் அம்பு என்விர வினைக்கு வாய்க்கிவிடத் துடிக்கிறார்கள் அவர்கள்."

"நீங்கள் அனைத்திடப் பெரிய வினை ஏதெனும் பரிப்பார்க்கிறீர்களா?"

"என் தன்மையுமே தன்மையில்கூட யும் பட்டினப்பாக்கத்து ஏழு அடுக்கு மாடத்தின்கிட உபரயானவை தம்பீ!"

"என்ன காரணத்தாலோ பட்டினப் பாக்கத்து ஆடம்பர வாழ்வின்பேரையும், செவ்வச் சகிபோகங்களேயும் உங்க ளுக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டிருப்பது தெரி வித்து, ஐயா!"

இதற்கு இளங்குமரன் பதில் சொல்ல வினை. மணிமார்பனும் குறிப்பறிந்து பேசுவதை சிந்திக்க கொண்டான். கருப்பு கிண்கிள் மலர்க்கிண்கிள் தொடுத்த கோவத்தில் மண்மதன் நீற்பதுபோல் முயிலிக்கொடி வயல் பிடித்தாற் போல் திரும்ப 'இளங்குமரன்' திரைச் சீலையில் கருவாடிக் கொண்டிருந்தான்.

அப்போது சிலர்போல் கிரைச் சீலடி பெயர்ந்து நடந்து வந்தான் முயிலை.

"உங்களை எங்கே எல்லாம் தேடுவது?" என்று கூறிக் கொண்டே தேர்மணம் கமழும் என்னுருண்டப் பணிவாரத்தை முன் நீண்ட அவன் கைகள் வலத்து விட்டு ஓயிவானுக்கும் தடுவதற்காக எதிர்ப்பக்கம் ஓடித்தான் முயிலை.

பணிவாரத்தை வாயில்கூடவதற்காக மேவெழுந்த இளங்குமரனின் கலக்கரம் பின்னாலிருந்து வேல்குரு முரட்டுக் கரத் தால் தட்டி விடப்பட்டது. என்னுருண் டைகள் அத்தரத்தில் பறத்தன. அடக்க முடிவாக சினத்தோடு அழற்சி பொங்கும் கிழிகளைப் பின்புறமாகத் திரும்பினுள் இளங்குமரன். அங்கே அவ்னடைக் கலக்க றுக்கு அவனைத் தேடி வரக்கூடிய வம்பு வந்திருந்தது. தனிவாக வரவில்கிட! பவக் கரமாகக் கட்டி கட்டிக்கொண்டு வத் திருந்தது! அவ்வது புயல்களின் கணை திரண்டது. (தொடரும்)

உங்கள் வாழ்க்கையில் காட்பரீஸ்

நான் வேலையில் நிர்த்தம் நாடு முழுவதும் சுற்றுபவன். சலி, பஸ் ஏன்? மாட்டு வண்டியிலும் கூட. நான் தூரதொலைவுகளுக்குச் சென்று பரி வேலையில் சுத்தமான தும், சத்துள்ள துணை உணவுப் பொருள்கள் கிடைப்பதில் பல சிரமங்கள் இருந்தன. பிறகு ஒவ்வொரு பிரயாணத்தின்போதும் காட்பரீஸ் சாக்லேட்டுகளை எடுத்துச் செல்ல ஆரம்பித்தேன். அவை உபயோக எடுத்துச் செல்வக் கூடியவை. சத்துள்ளவை-மிக ருசிபுள்ளவைகூட. இடைவேலைகளில் பரிசைத் தனிக்க உதறுகின்றன. அதில் சுகந்தமையும் அவை தருகின்றன.

காட்பரீஸ் சாக்லேட்...கிட்டாய் மட்டுமல்ல— ஒரு உணவுகூட.

காட்பரி எள்ளுலே தரத்தில் உயர்ந்தது

தேழ் வந்தி

இரண்டாயிரமே மிக அகன்றான் வீதிவழிய் காமி
வீதி இரண்டாயிரம் வந்தான் வந்திதோடும், வாகனம்
பொக்குவதற்குள் நேரத்தில் அந்தத் தெருவில் ஒரு
கனரவில் இருந்து ஒரு காரைக்குப் போவது ஓர் உலகத்தி
விரும்பு இவ்நெரு உலகத்துக்குப் போவது போவதாம்,
அப்படியான தெருவைய நாய் இத்தனை காலமாகக் கற்றி
வரும் வருவது அநியாயத்தினால் அநியாயமே!

கைவிரிசுத்த கடினவ நீட்டி நிமிர்த்திப் பானதையத்
தட்டித் தடவித் கொண்டு நடத்தேன், ஓ! இதுதான்
அந்தத் தந்தி மரம், இன்னும் ஒரு பத்தடி தூரத்தில்
தான் பஸ் நிதியை இருக்கப் போகிறது.

"கொக்கத்தரம்! இவ்வாறுக்கு
நாடு நாடாக இல்லை, தெருப்
பக்கம் போகாதே" என்று நான்
அலுவலகத்தில் இருந்து புறப்படும்
பொழுதே என்மையில் பிரியமாக
இருக்க இரண்டாயிரம் கை
விரிசை : என்னைத் தடுத்தார்கள்.

தெருவில் இறங்கிய அந்தநி
தமிழருக்குப் அடிவாங்கி, உதை
வாங்கி, குத்தாங்கி, வேட்டாங்கி!

தமிழ்நாடுச் சிறுகதைப் போட்டி

இரண்டாம் பரிசுக் கதை

2

எப்படி வாழ்ந்தாலும் போதும் என்னாலும், வெள்ளையத்தையே அந்த வீட்டில் ஒரு கனியை எங்களுக்கு கொடுத்தது. அந்தவாசை இருந்தாலெல்லாம், அப்பவாசை இருந்தாலெல்லாம்? என்னால் போறத்த வறையின் செக்கும் சிவனியைமம் துண்டாகாள்!

கொழும்புக்கு வருவதெவ்வாள் லீகாரமா தெரி பூங்காவையும் காலிபெல் மைதாசைத் தையல் கட்டாயம் பார்க்க வேண்டும் என் லிருக்கள். என்னால் அவற்றைப் பார்க்க முடியாது. இவற்றையெல்லாம் எழில் மிக்க படைப்புகள் மகிசனாய், மடுக்கனாய், மனந்தையையும் மரங்களாய், செடிக்களாய் கொடுத்தல் கிட்டப்பாதுவும் அவை நடுவே சின்னவெழி சிவனா தனியா வந்தது தெரிந்து துயராரமாகக் குதித்தோடும் காட்சி எவையும் எழி நாட்டில் காணலாம் என் லிருக்கள். என்னால் அவற்றைக் காண முடி யாது. எம்மத்தொக்கும் சம்மத்தொடு வழி பதும் சிவனெழிபாத மகியும், கட்டுரோப லட்சம் மக்கள் மகிதில் இடம் பெற்ற கதிர்காமரும் ஈழத்தில்தான் இருக்கின்றாள் என்பிருக்கள், என்னால் அவற்றைத் தரிசிக்க முடியாது. ஏனென்றால்—

நான் ஒரு குருடன்!

ஆண்டவர் எங்கு எத்தனை வந்துவந்ததைச் செய்தாலும் நான் சந்தித்துக் கொள்ளச் சித் தமா இருக்கிறேன். ஏனென்றால் அந்த ஆன் டவர் என்னில் அன்பு செய்ததையும் ஓர் ஆத்மாவைப் படைத்திருக்கார்.

அவந்தான் பிரேமா!

ஆமாம், இந்தப் பிரேமா இருக்கிறதே. இவர் யாரோ ஒரு சிவனாப் பெண். வெள்ள யத்தையின் ஓர் ஆசிரியையாக இருக்கிறார். தொழில் திட்டிதம் எங்கோப் போகிற நான் இருக்க வீட்டில் தஞ்சம் புக்குதலை.

நான் வரப்படியில் இருக்கிற தமோறும் பொழுது, கவரோடு மோதிக்கொண்டு நில தலையும்பொழுது, பாதை எவ்வு என்னில் படுகுழியில் இறங்கிவிடும்பொழுது, பிரேமா ஒடிவந்து கா கொடுப்பாள், எவ்வு கரத்தை அப்போடு பற்றி அழைத்துச் செல்லுவாள், எப்போட, சட்டை மாற்ற, கவரும் செய்ய உதவிபுரிவாள். இருபத்தைந்து கட்டை தயிற் பேசும் மக்கள் மத்தியில் ஒரு தயிற்றைப் பிறத்த எவது வர்த்திக்கை நகர அக்கச் சிவனாப் பெண் பிரேமா ஸ்ரீமதாரம் என்னால் எங்கள் இருவரையும் இணைத்து வைத்த சந்திக்குத் தான் பெயர்—

மனிதத் தன்மை!

நாளாவட்டத்தில் என்னும் முடிவிக் ஒரு வேலைவயச் செய்வதற்கும் பிரேமா தேவைப் பட்டாள், ஏன்? ஏனென்றால் எவது கண்ணச் திடம் குருகு. எவது உன்மம் குருடல்ல, எவது உணர்வு குருடல்ல, எவது அங்கத் துடிப்புகள் குருடல்ல.

"சோம! உங்களுடைய எதிர்காலத்தைப் பற்றி என்ன என்னிலிருக்கிறீர்கள்?" என்று பிரேமா ஒரு நாய் எங்கோக் கேட்டாள். அவளுக்குத் தயிற் தெரியாது. அந்தக் குறையு ம் சேர்த்து எங்களுக்குச் சிவனம் நன்றாகத் தெரிந்திருந்தது.

"என்னவா? இப்படித்தான் நடவீத் தடலிப்போதும்" எக்திறன்.

"நீங்கள் கல்யாணம் செய்வு கொள்ள மாட்டீர்களா?"—பிரேமா கேட்டாள்.

"பட்டுக் குஞ்சமா?" தான் கேட்டான்.

"துகடப்பத்துக்கா? இந்தக் குருடனாக் கட்டிக் கொள்ள எந்தப் பெண்ணுக்குக் கண் கெட்டு விட்டது? அதெல்லாம் இல்லை."

"சோம!"

"ம்!"

"உங்களை நானே கல்யாணம் செய்து கொள்ளுகிறேன். ஆட்சேபண இல்லையே?"

"பிரேமா! நீ? நியா?" என்று உள்சம் உருந்து புரண்டு தமோறில் துந்தந்த- ஏதோ நுன்று என் கண்டத்த கந்து அடைத்து நின்றது.

"ஆமாம், சோம!"

"பிரேமா! உனக்கு என்னில் இரக்கம், அன்பு, அனுதாபம் இருந்தால், அவற்றை என்ரு உதவி செய்வதோடு திறந்துக் கொள், இந்தக் கல்யாணம் நம்பியா உனது லாபக்காவை ஆய்விக்க எண்ணுகிறாய்? வேண்டாம் பிரேமா, வேண்டாம்."

"இல்லை, சோம!"

அவளுடைய குரல் கரகரத்தது. "தான் உங்களைக் காத்திக்கிறேன்" என்று பிரேமா நிதானமாகக் கூறி முடித்தாள்.

என்ன? எ...எந்தவா?

துயோ! இத்தனை கட்டை மக்களில் இவ ளுடைய காதல் இத்தக் குருடன் மேலா பிறக்க வேண்டும்? இவர் ஏன் என்னோக் கா த லிக்குறா? ஏனக்கோ முடிய என்னுக்கும் விழித்த கண்ணுக்கும் உலகம் இருமாதத் தொன்றுதலை. அவர்கோ அழிபெயர் லிருக்கள், அவளுக்கு அநாமமாக ஒரு சேலை லாங்கித் தந்து அளத்த கட்டச் செல்லி, அவளுடைய கத்தலில் ஆணாவா ஒரு மலரைச் செருவி அவளை, அவளுடைய கந்தர வடிவையப் பார்க்க, புகழ, போற்ற, புதற, பெருமம்பட என்னும் முடியுமா? முடியாது. அவளுடைய உடலுக்கு—உள்ளத் துக்கு ஒன்று வந்துவிட்டால் முடியாடி உதவித் தான் என்னும் இயலுமா? இயலாது.

"பிரேமா! உனது உயர்த்த புனிதமான அன்பை உயிர் உள்வாசலையில் மறவேன், வேறுருவாய் மானத்து கொள், உனக்கு ஏற்றலாம் நானிலைன்" என்று தாத் தகு தழுக்கக் கூறினான்.

அவள் பதில் பேசவில்லை. சேலத் தலைப் பால்—அப்படித்தான் இத்தக் வேண்டும்— எவது பற்றி விழிகள் கொட்டிய நீரைத் துடைத்து விட்டு என்னை அணைத்துக் கொண் டாள். அவளுடைய கண்ணிலும் பளித்திருத் ததை எவது கிரியைக் உணர்ந்து பதறிய.

"எனக்கு யாரும் இல்லை. ஓர் அருமை. உங்களுக்கும் யாரும் இல்லைவந்தீர்கள். நாம் இரண்டு பேரும் சந்தோஷமாக வாழ் வோம். மறுக்காதீர்கள், சோம!" என்று பிரேமா கேளுவாள். விடமிருள், அழகாள்!

அவளுடைய அன்புக்கு நான் அடியணிக் தென். தாய் எரதுக்குக் கவனம்வெனன். அவளுடைய கணை மகிவி என்ற உரிமை

மோடு பற்றிக் கொண்டு வாழ்வைப் பாசை
விய ஒரு புதிய பூசியின் திருப்பினேன்.

“பிரேமா! ஏதோ கொஞ்சியால் தான்
புதுப் பிறத்தனிட்டேன். இந்தப் பிறப்
புதுக்கு உண்டாக இருந்து உன்னை
இதயபுரியமாசெப் பூசெது வந்தாலே என்ரு
வியோசைம் கொடுத்தனீருள். பிரேமா! அன்
புது நீரந்தர உண்டிடம் உனது உன்மை
தான். பிரேமா! உருவாக்கும், பரிவுக்கும்
புத்திரமனை பிடிப்பிடம் உனது வார்த்தை
கந்தாய். பிரேமா! இன்மை, நீய்ப்பதி,
திருப்பி யாவும்மே துணைம் உனது
அண்டிய்தான், நீ ஒரு சாதாரணப் பெண்
மையின்...”

ஒரு நாள்...

நித்தையின் என்னைமே மறந்து விட்டா
யும் உன்னை உட்கொண்டிருந்த என்னைப்
பிரேமா புது வந்து வந்தது நினைத்தி விட்டுக்கு
அவருக்குக் கொஞ்சம், என்னை ஒரு நாளை
விய அமர எவருக்குக் சிவப் பொத்தான்
எனக் கருத்திக் கொண்டேன்...

“அத்தான்!” என்ருள். அவருடைய
மூலம் வேதனை வேறுபொருளை என்ருள்
உனது முடிந்தது.

“என்ன பிரேமா?”

“அத்தான்...!” என்ருள் மீண்டும்.
அவருடைய மூலம் தடுக்கிறது. இரண்டு
சொருக் கண்மீர் என்று எவர்க் கிழந்து
தெரிந்தது.

“கொஞ்சம், பிரேமா!” தான் தடித்தப்
பொருளை.

“அவன்-பிரேமாவைப் பற்றிக் கொண்
மையின்...”

ஆமாம், கொஞ்சம்.

பிரேமா எவ்வளவும் சிவனை கருவத்
தன் ரோகித ஒருவருதான். பிரேமா
என்னைப்பெண்ணை இருந்த காலத்தின், பாட
காலைக்குக் கொண்டுபோனதும் வரும்பொழுது
தும் பிரேமா அகலிப் பித்தொடர்ந்து
திரியாளும். அவன் என்னை-ஒரு தயிழை-
கவ்வான் செய்துகொண்ட பின்னர் அவன்

தேரடியாகப் பேசிக் கொடுப்பதும் மேலி
செய்வதற்காக இருந்தாலும், உட்கை வாரம்
உட்கை “உனக்கு அந்தக் குருட்டுப் பவ்யதான்
சரி” என்ருளும், இவன் காரித் தப்பிவிட்டு
வந்திருக்கிறது.

“அத்தப் பிரேமா...!”

“ம்! கொஞ்சம்மா!”

“இன்னதற்கு என்னை வழிமறித்து...!”

“என்ன செய்தான்...?”

பிரேமா தொடர்ந்து சொல்வதில்லை.
எனது மார்பின் முகத்தைப் புறத்துக்
கொண்டு குதுங்கிக் குதுங்கி கருதான், அவ
ருடைய இதயக் கடைசு குழறி எழுந்து என்
என்னை பவ்ய நினைத்து என்னைதிக் வழி பறித்
துப் பாய்ந்தது.

நான் அருளுடைய என்னென்ற துடைத்து
விட்டேன். என்னைதிக் தடவி விட்டேன்.
உத்தரம் வரடி விட்டேன். இவது தவிர
என்னும் வேறு என்ன செய்ய முடியும்? இவநி
துக்கு மேலாக ஒரு என்னை கெட்ட கப்பாதி
விடம் எனது எதிர்பார்க்க முடியும்?

படித்துப் படித்துக் கொண்மே இருத்தப்
பெண்தப் பெண்ணிடம், கெட்டாளா? அன்று
இவன் தனது உன்னைக் கருத்தைக் கொண்டு
புதுப்பித்துத் தான் இவைய் கவிருக்கு மேலாக
தெரிந்துவந்தேன். என்னும் இவனுக்கு தான்
ஒத்தவனிடம் என்னைவா அவ்வளவு தூரம்
மறத்துப் பெரிசென். இந்தப் பிரேமாவின்
என்னைமே என்னை படைத்தவருக, பவருக்க
வருக, உனன் தெரிந்தவருக இருத்தாய்
அத்தப் பிரேமா இவ்வளவு தூரம் வந்திருப்
பாரு? அப்படி புரி அன்னை மகன் இவனுக்குக்
என்னை இருத்தாய் அவன் தனது கவிருக்கு
கவிருகை பரிவாபிதிக் கவிருகைப் போல் கவிரு
திருக மார்ட்டாரு? குருடருக, பெருவாய்,
கவிருகைவருக - அனல் பிரேமாவருக்குக்
என்னைமேப் பிறத்தனிட்ட நாள் இப்பொழுது
என்ன செய்ய? தெய்வமே! இந்த உனன்
அழிந்து ஒரு புதிர் உனனைப் பவ்ய: கவிரு
தாய் என்னைவருக ஒரு குருடர்க்கு கவிரு
படைத்து விட்டு, அப்படி இருத்தாய் மனிதர்கன்

அகரமங்குடி திருப்பணிக்கு உதவுங்கள்

பூமோக எவ்வளவும் என்னும் பவ்யதை வேந்திரத்துக்குச் சமீபமாகுன்னதும்
தஞ்சாவூர் இக்கா பாபநாசம் தாதுக்காவைச் சேர்ந்ததுமான “குதபுரி” என்
தும் அகரமங்குடி பிரமாதிக் திருக்கோவிலி கொண்டு எழுந்தருளி விருக்கும்
ஸ்ரீ விதவாருவிய கவாமனோம் பிறதின்கை செயல்பட்ட ஸ்ரீ ஆனந்தவன்
அப்பாய் சமேத எவ்வளவுதான். ஸ்ரீ தேவி பூதேவி சமேத வரதராஜம்வாய்,
துவனார் ஆவயன் மீசையி கிமனைந்த இருப்பதை முன்னிட்டு மேற்படி ஆவயன்
கவிப் புதுப்பிக்கும் திருப்பணி நடத்து வருகிறது. கிணரவிக் மகாலும்பாபிஷேகம்
நடத்துவதாக, ஸ்ரீ வாலுரி காமமோடி வீடாதிபதி துருக்கு ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய
ஸ்வாமிகள் அவர்கள் அனுப்புவதற்கு முன்னிட்டு திரிமாணிக்கப்படியுற்பதாய்
பத்தர்கள் மேற்படி திருப்பணி கும்பாபிஷேகக் கவிருகைவந்தத்துக்குத் தங்கனாக
இவன் பொருளுதவி செய்த தங்கன் பவ்யம் பெற்றுப்பயமாறு மேல்குடி
கொண்டிருக்கிறது.

தங்கன்

அகரமங்குடி

கிராமவாசிகளும் திருப்பணிக் கவிருப்பினரும்

“எப்பவர் வார் கார்? புதுசா இருக்கே!”

“என் லேண்டர் ஸன்” கார்... இப்ப சத்தியா என் நிழல்பெறான் இருந்திண்டிருக்கான்!”

ஒருவரைவொருவர் அடித்துக் கொண்டு புரள மாட்டார்கள். முட்டி மோதிக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

நான் பிரேமாவுக்கு நானு வார்த்தைகள் ஆறுதலாகச் சொல்லி வைத்ததினாலு அவன் ஆறுதல் கண்டாயோ இல்லையோ, என்னுள் ஆறுதல் காண முடியவில்லை. விவரத்தில் வேறொரு விரு பார்த்துப் பிரேமானை அப் பிடுத்து அழைத்துப் போய் விடவேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தேன்.

ஆனால் இவ்வாறு?

வேளாளவந்தையில் இறங்கி நடத்தேன். வாரோ ஒருவர் வந்து என்னை மோதிக் கொண்டு “ஸாரி!” என்று பாய்த்து ஒடினான். பாலம், அவன் ஒரு தவிழ்வுவிருப்பான், அடிக்கும் பவத்து அப்படி ஒடிக்கொண்டிருப்பான் என்று எண்ணியேன்.

அந்த ரோயல் பெட்டி என்று கைத்தடி ஸ்தலையில் முட்டிக் கொண்டு நின்றது. நடுச் சந்தியில் ஒரு பொன்னகரன் நின்று “இந்தப் பக்கம் போ, அந்தப் பக்கம் போ” என்பாரும் கொள்ளுமிருக்கள். இந்தத் தரால் பெட்டி நான் இத்தனை காலமாக என்ரு அந்தச் சேவகஸ்தச் செய்து வருகிறது. வலது புறமாகத் திரும்பி நடத்தேன். இன்னும் கொஞ்ச தூரம் போனால் வீடுதான்—என் வீடு. அந்த எவக்காகக் காத்திருப்பான்—பிரேமா!

“பேய், இவ்வந்தான்” அந்தத் தெழுமய பண்டி.....” என்ற பேச்சு என் காதுில் தெளிவாக விழுந்தது. நிச்சயமாக அவன் பிரதாசாவாகத்தான் இருக்கும். அடுத்த நிமிஷம்...

எனது கண்களில் ‘படார்’ என்று ஓர் அடி விழ்ந்து அநிர்த்தது. எனது கைத்தடி எங்கோ கார்பில் பறந்தது. மண்ணடில் இருந்து எந்தம் குப்பு குப்பு வென்று பெருகிறது. சுற்றிச் சுழன்று நல்லரையில் விழ்ந்து தாடித்தேன். தாங்கு விதவிகைத் தொட்டு எழுப்புகள் அநர்மம் என்மெய்யாம் சொல்லி வைத்தவன் குருட னாய் பின்லின்று தாக்குவதைப் பற்றி ஏதும் சொல்லவில்லையா?

புத்தகைப் பண்ணிது வணங்கப் போத கொளில் கட்டும் புத்தர் சமூகத்தில், பிரேமாக் கைப் போன்று வந்தும் சேவகனும் நிறைந்த சிங்களச் சமூகத்தில் பிரதாசாகக்கப் போன்ற புல்லுருவிகளை ஏன் படைத்தாய் இளைவா? இந்த உலகத்தில் உள்ள மக்கள் எல்லோருமே நல்லவர்களாவ்; அல்ல தீயவர்களாவ்.

குருதி வடிந்த நல்லோரு. மக்களோளில் வாத அநாதரவாள் நியாயில் காடைவார் ஆடிக் குட்பட்டிருந்த அந்தத் தெருவில் தள்ளாடிக் கய்ளாடி நடந்தேன். இன் னெருவர் வந்து மண்ணடையை அடியோடு அடித்து உடைக்கட்டும். வேறெருவர் வந்து எனது ரூப வகையை நொத்துக் கொல் லட்டும். மற்றெருவர் வந்து எனது உடலை அங்கம் அங்கமாக நடித்துப் போடட்டும். நான் நடந்து கொண்டுதான் இருப்பேன். எனது அடிபுகுரியவாமிடம் போய்விட்டால் எனக்கு எந்தத் துன்பமும் இருக்காது! எந்தப் பெருந் துன்பமும் வராட்டாது.

எப்படியோ தவந்திது புரண்டு விட்டாட அடைந்து விட்டேன். நான் வாரிப்படிவையில் தடுமாறி ஏழ்மொருது எனது கால்களில் தடுக்கிய உடல்...

வாரது? பிரேமாவா.....?

எனது இதயம் வெடித்து, மண்ணட தொறுங்கி உய் எங்கோம் அண்ட பற்றி எரிந்தது.

“நயோ பிரேமா!” நான் அவளை வாரி அண்டது காய்விட்டுக் கத்தினேன்.

“அந்தான்.....” அவள் மனகரத்தில் முயலினாள்.

“என்ன நடந்தது, பிரேமா?”

“அவந்தான் பிரதாசா.....”

“கண் இழந்த என்னைத் தேடி வந்து கண்ணுக்குக் கண்ணாக, கண்ணிலும் மோனாக இருந்து எனக்கு வாழ்வளித்த உனக்கு இந்த அவலநிலையில் என்ன செய்வேன், பிரேமா? ஏது செய்வேன், பிரேமா?” உணர்ச்சியி் பொருமலில் உரக்கக் கூவியேன்.

“அந்தான்.....” மனத்துக்குப் போராடினேன். வயிற்றுக்கு மயங்கியேன். கடைசியில் ஒன்றுதான் மீட்டியது.

“பிரேமா, என் கண்ணே! என்னை மீண்டும் குருடாகக்கிடப்பாடு. இங்கு வாழ முடியா விட்டால் நான் இருவரும் மனித சஞ்சாரம் இல்லாத இடத்துக்கு ஒடிப் போவோம்” என்று அன்னாடைய பட்டுடல்மேல் விழுந்து கதறி அழுகிறேன். நான் கூறியதை அவள் எப்படி விளங்கிக் கொண்டாணோ? அதன் மேல் அவள் என்னுடன் பேசவில்லை, பேச வில்லை—பேசவேயில்லை!

சிறுவர்கள்
முகம் மலர
சிறந்த பரிக

மிட்டாய்கள்

NC-59-a

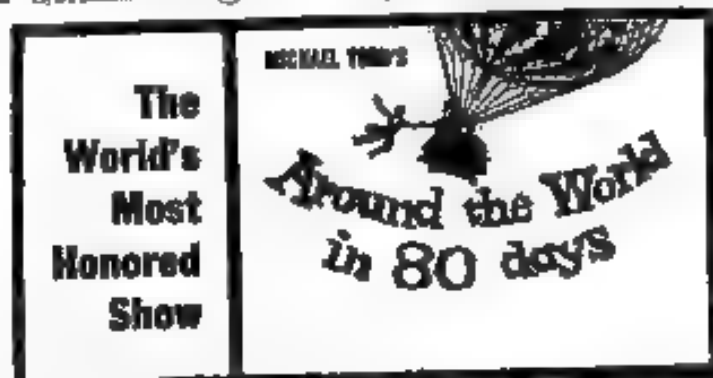
நியூட்ரின் கன்டெய்னர்கள் கம்பெனி ரிமார்வேபிள் விஷியட்
செதாசர் (ஆசிரியர் பிரதேசம்)

கணைப் படச் சரித்திரத்தில் பாரித்தரிபாத புதுமை! கண்டன் மனாகத்தில்
தொடர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகள் வெற்றிகரமாக ஓடிய படம்!

ஜூன்ஸ் வெர்ஜென் எழுதிய மகத்தான சரித்திரப் படம்!

80 நாட்களில் உலகம் முழுவதும்

8 அகாடமிப் பரிசுகளும் 88 சரித்திரப் பரிசுகளும் பெற்ற படம்!

48 புரஸ்கெட் தட்சதரங்கள்! 1000 அதிவங்கள்! இதுவரை திரைப் வரதது!

மிட் லண்ட் தியேட்டரில் (மர் கண்டிஷன்
செய்யப்பட்டது)

3-2-1961 வெள்ளிக்கிழமை முதல் ஆரம்பம்

முற்றம்! தாய்நட்
கிணங்காறது
பெயரம் பைநட்
புத்தன் மை...

கதையே! கதையே! கதையே!
கிணங்காறது நடை
புத்தன் மை... நடை

கதையே! கதையே! கதையே!
கிணங்காறது நடை
புத்தன் மை... நடை
கதையே! கதையே! கதையே!
கிணங்காறது நடை
புத்தன் மை... நடை

[கதையே! கதையே! கதையே!]
கிணங்காறது நடை
புத்தன் மை... நடை
கதையே! கதையே! கதையே!
கிணங்காறது நடை
புத்தன் மை... நடை

கதையே! கதையே! கதையே!
கிணங்காறது நடை
புத்தன் மை... நடை
கதையே! கதையே! கதையே!
கிணங்காறது நடை
புத்தன் மை... நடை

கதையே! கதையே! கதையே!
கிணங்காறது நடை
புத்தன் மை... நடை

கதையே! கதையே! கதையே!
கிணங்காறது நடை
புத்தன் மை... நடை

கதையே! கதையே! கதையே!
கிணங்காறது நடை
புத்தன் மை... நடை

TALC

by MAX FACTOR

*keeps you deliciously cool,
delightfully fresh*

Supplies are once more available

ORIENT COSMETICS PRIVATE LIMITED • BOMBAY • MADRAS

Printed in India

டாக்டர்
வழக்கறிஞர்
இன்ஜினியர்

— உங்கள் மகன் யாராக விளங்க விரும்புகிறீர்கள் ?

உங்கள் மனதில் அளவற்ற ஒரு உயர்ந்த பதவிக்கு வர வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய சிறந்த தன்மை, பரிந்த அறிக்க வேண்டும் என்பவை ஆகவே நீங்கள் அவசியம் செய்ய வேண்டும்.

இந்திய அரசாங்கத்தின்
வளரும் மாண்பு சேமிப்புத் திட்டம்
தவறாமல் செய்கும் பாவனக்கும் வசதியானது.

ஒவ்வொரு மாதமும் குறிப்பிட்ட தொகையை தவறாமல் பெறாவிட்டு, செய்தாய் ஐந்து அல்லது பத்து ஆண்டுகள் முடிந்தவுடன் அரி இயல்பை கட்டியவுடன் ஒரு மொத்தமான தொகை கிடைக்கும். ஐந்து ஆண்டு முடிந்தவுடன் சுமார் 3.3 சதவீதமும் பத்து ஆண்டு முடிந்தவுடன் 3.6 சதவீத கட்டியும் கிடைக்கும்.

தேசிய சேமிப்பு ஸ்தாபனம்

என்ற மாநில சேமிப்புத் திட்டத்தின் ஒரு பிரிவுகளில் உங்கள் சொந்த
காலம் பரிந்துரை நல்ல உதவியாக.

36-60799

கீந்தனை அனைய கடம்பந்துறையார்

தொ.மு.பாக்கரைத் தொண்டமான்

ஐர அரணை. அங்கே புலவர் பலர் குழுவி விற்க்கின்றனர். புலவர்கள் கடவுள்தாய் பாட்டில், எதிர்ப்பாட்டில் இடையிடையே 'சமுத்தி' எங்கெல்லாம் நடக்கிறது. சமுத்தி எவ்வளவுதான் தெரியுமே ஒருவர் கூட அடி கொடுக்க, மற்றவர் பாட்டை நடிக்க; ஒருவர் அடியெடுத்துக் கொடுக்க மற்றவர் கொடாதிது பாட; ஒருவர் ஒரு கருத்தைச் சொல்வ அந்தக் கருத்தை அமைத்து மற்றவர் பாட என்று அமைவார் அல்லவா? அந்த அமைவிய ஒரு புலவர் விரும்புகிறார், சூரியன் செல்லும் கதி மூலமூர் வரும்படி ஒரு வெண்பாப் பாட வேண்டும் என்று. உடனே பாடுகிறார் ஒரு புலவர்.

குண வளில் தொன்றி
கோகனப் போதை
மனமுனே துன்றும்
மலர்த்தி—வணமாய்
நாற்றினைகள் எங்கும்
துன்றும் ஒளிபரப்பி
மேற்றினைக்குச் செல்லும்
வெய்யோன்

என்பது பாட்டு. ஆம்! கரைய சூரிய உதயத்தி விழுந்து மாலை அமைதமனம் வரை சூரியனின் கதினை அல்லவா பாடல் கூறுகிறது. நாளும் தான் சூரிய உதயத்துக்கு முன்பேமேயி எழுந்திருக்கிறோம். அவன் வான் விதியில் உலா வரும்போது உடல் உறைத்துப் பனி புரிகிறோம். அவன் மாலைப் மறைந்ததும்

அவர்தம் திருப்பவும் படுக்கைக்குச் செல்லுகிறோம். இதற்கிடையிலேதான் கோகனம், குணம், புணஸ்காரம் எல்லாம், ஆனால் இப்போது நாம் உட்கொண்ட வேண்டியது ஒரு தான் முழுதும் கோயில் வழிபாட்டுக்கு என்று நன்கு உணர்வ வேண்டிய வன்று. வேண்டுமா? ஆம்! அதுவும் ஸ்பந்தித்துக் கிறைமையாக இருக்கட்டும். காரைத்துக்கு ஒரு நாளாயிது குரவீர்த்துக் கிறைமையாக தான் எவ்வாறு துறைவிய உன்னையர்களுக்குள் ஒய்வுண்டு... எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்பதில், திருச்சி மாகாட்டத்திலே உள்ள மூன்று கோயில்களுக்குக் காலை வியாழன்றுக்கும் மதியத் திவ் ஒன்றுக்கும் மாலை

வியாழன்றுக்கும் சென்று அங்குள்ள கத்திகளில் வழிபாடு செய்தால் பலனுண்டு என்று ஒரு நியதி இருக்கிறதே அந்த நிலைமையும் அந்த வட்டார மக்கள் ஒரு நல்ல பழமொழியாக அல்லவா சொல்கிறார்கள். 'காணக்கடம்பர் மதியாண்டு கொக்கர், அந்தித் திருவேங்கி நாதிர்' என்பதுதான் பழமொழி. கடம்பர் இருப்பது குறித்தவையிலே, கொக்கர் இருப்பது கிராமமையிலே, திருவேங்கிதான் இருப்பது திருவர்கோய் மையிலே, இவற்றைக் கடம்பத்துறை, வட்டப்போக்கி, மரகதமய எல்லாம் புராணங்கள் கூறுர். இவை மூன்றையும் ஒரே நாளில் மக்கள் ஏன் வணங்க வேண்டும் என்பதற்குக் காரணமும் கூறுவர். இந்த மூன்று தலங்களுள் சோமாய்க்கத்த மூர்த்திர் போல் அமைத்திருக்கின்றவனாம். உண்மைதாம். தெம்பெயுள்ள வட்டமோக்கி விவந்து உருவத்தில் சேர்ந்த மலையினம் இருக்கிறது. வட்டக்கே உடன் கங்கிதாயும் சக்தி உருவிய மலையாக உலர்த்திக் கிறது. இடையே உடன் கடம்பத்துறைதான் தரையோடு தரையாய்க் கத்தன் உருவத்தில் இருக்கிறது. அதனும் தான் இம்மூன்று தலங்களையும் அங்குள்ள மூர்த்திகளையும் ஒரே நாளில் கண்டு வணங்கினால், சோமாய்க்கத்த மூர்த்தியையே வணங்கிப் பலன் கிடைக்கும். சரிதான் புறப்படு போம் மூன்று தலங்களையும் ஒரே தாளில் கண்டு தரிக்கே.

ஆம். மூதல் மூதலில் கடம்பத்துறைக்கே செல்வோம். அத்துறை கத்தனில் அம்மலாக இருப்பதினும் அல்ல. அங்கு செல்வதற்கான் ரயில் யாதி இருக்கிறது. திருச்சி ஈரோடு வரையில் இருக்கிறது கடம்பத்துறை. ரயிலிலே ஸ்டேஷனில் கடம்பத்துறைக்கு ஒரு டிக்கட் என்று கேட்டால், புகுவிய கொள்கப் பரக் கப்பரக்க விழிப்பார். ஆகையால் டிக்கட்டைக் குறித்தவர்களுக்கு தான் எடுக்க வேண்டும். குறித்தவர என்ற பொருள் தானே கடம்பத்துறை மூன்று விளங்குகிறது. இக்குறித்தவர திருச்சிக்கு மேற்கே இருப்பதிரண்டு வயல் தொலைவில் ஒரு காலாகாலின் தலைநகராய் விளங்குகிறது. ரயிலிலே ஸ்டேஷனில் இதுவிட வட்டக்கு நோக்கி ஒரு மைல் நடந்தால் அங்குள்ள கடம்ப வனநாதர் கோயில் வாயில் வந்து சேரலாம். கோயில்

கடம்பையின் மிகப் பெரிய கோயில்

காலிசிக் கணபதியே

செவ்வாய் கிணர்

இருக்கிறது. சிலர் கோயில்களெல்லாம் ஒன்று கிறித்து நோக்கி. இங்கு, பேதலு நோக்கி, இருப்பதைத்தான் பார்த்திருக்கிறோம். இந்தக் கோயில் மாத்திரம் வடக்கு நோக்கி இருக்கிறது. அங்கே களையில் காலி கிசையுராதர் கோயில் வடக்கு நோக்கி விடுப்பதுபோல் காலிக்களையில் வடக்கு நோக்கி இருக்கும் கோயில் இது ஒன்றுதான். இங்குள்ள இறைஞ்சல் வடக்கு நோக்கி வீருத்தால், இறைவியால் குதறிவதால் வம்மை கிரக்கு நோக்கியே தீர்க்கென. கோயிலுக்குள் நுழையுங்கள் ஏன் இத்தகைய குறித்தது என்றும் உடம்பத்ததை என்றும் பெயர் பெற்றது என்று தெரிந்தது கொள்ள வேண்டாமா? குளிர்ந்த கோயிலை எங்கட உதால் குறித்தண்டை என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறது. குறித்தண்டை: குறித்தன என்ற குதறி வீருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பிரதேசம் உடம்பவம்மாக இருத்திருக்கிறது. இன்றும் இங்கோயிலில் தனக்குடாம் கடம்ப மரமே. கடம்ப வளத்தினையே அமர்த்தவர் கடம்பவன மாநாடு வீருக்கினார். காலிக்க களையில் கட்டப்பட்ட கோயில் ஆனதினால் உடம்பத்ததை என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறது. இத்தகைத்துக்கு வந்த அம்மர்,

புமேன் கோதை உணமொரு மயின்

ஒன் சென்று உணர்வியின்

உணர்ந்தால்:

காலன் கலந்த பிரான் உடம்பத்ததை

நாமம் ஏத்த நம் தீவினீ நகரே.

என்ற பாடி வீருக்கினார்.

இனி, கோயிலுள் நுழையுங்கள். கோயில் பெரிய கோயில் அல்ல. ஆகையால்தான் கிணத்திருவுருவுக்குப் பின்னே சேதகய்யீவர் அருவர்களை இருக்கின்றன. வெளியே பிராகாரத்தின் காலோந்துப் பகுதியினதால் இறைவியின் சத்தி. அம்மையின் சத்திக்கு ஒன் பறாமதார வடிவம் இருக்கிறது. இவரை இந்த தலத்தின் காலம் தெய்வம். ஆனால் இவரை, தாம் அவரை அணுகு ஒன்பே வளக்களையே நேரே உயர்த்திக் கலாம் போடும் பாண்டியின் தீர்க்கினார். சைரம் போட்டு தம்மை வாரிவைத் பகர்த்து நாளும் கலாம் போட்டு கிட்பே நடக்கலாம். இங்கோயிலில் இரண்டு கோமால் கந்த ஸூத்திகள், இரண்டு தடராஜ ஸூத்

திகள். இரண்டு தடராஜம் ஒருவர் காலடியின் முகங்கள் இருக்க மாட்டான். ஏதோ அயர்ந்து மறந்திருந்த பொழுது எழுந்து ஒடியிருப்பான் போதும்! இந்த தடராஜ வடிவம் பல் வருஷங்களுக்கு ஒன் ஸூயின் அடியிலிருந்துகண்டெடுக்கப்பட்டது என்மீனாகள். இங்கோயிலில் வேறு பார்த்து வேண்டியவை ஒன்றும் இல்லை. இங்கோயில்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்களில் ஒன்று 1551ல் கிறிஸ்தவ மன்னன் கிருஷ்ணதேவ ராயனது. அந்நி இத்தகைதைய ராஜா கெம்பேர வளநாட்டுக் குறித் தண்டைச் சீமையான உணபதிறல்தார்

என்ற குறித்திருக்கிறது. காலம் ஒரு மணிக்கு இரு வருத்திருக்கிறோம். இப்போது மணி ஒன்பது. இன்னும் இரண்டு கோயில்களை மாலை மலங்குதற்குள் சென்று காண வேண்டும். தீர் என்மீனாகளென்றும் இப்போதுதான் கல்வெட்டுக்களை அராய ஸூயினீர் என்று நீங்கல் சொங்கது என் காலில் கிறித்தான் சேய்மிறது. ஆகையால் இந்தத் தலத்தையே இப்போது காணாம். மத்தியானம் நோக்க மரக் காண்பதற்கு.

மத்தியானம் கொக்கர் ஸூயெமேயே கொண்டு போல் தளையில் இருப்பவர் அங்க, ஒரு தகை மலையே ஏறியே தீர்க்கினார். அத்த மலையையே சத்தினகிர் என்பார்கள். அத்த மலையோ மணப்பாறை செல்லும் ரோட்டில் குறித்தகைக்குத் தெற்கே ஆறுமலை தாரத்தின் இருக்கிறது. அத்தவத்துக்குக் காலில் போகலாம்; பன்மீனும் போகலாம்; மாட்டு வண்டியிலும் போகலாம். மாட்டு வண்டியின் போதும் காலில் பத்துப் பத்த கரக்குள் சென்று சேர்த்து கிடலாம். தாரத்தின் போதும்போதே மலை தெரியும். ஆம். அம்மீனாகள் 1200 அடி உயரம் உயர்த்திருக்கிறதே. இந்த மலையத்தான் கலாயமலை. ஸூய்மலை, வளம்போக்கி, சத்தினகிர் என்றெல்லாம் அழைத்திருக்கிறார்கள். ஒம் என்னும் பிரணவ எழுத் வது போல் மலையும் படியும் அமைத்திருப்பதாகச் சிவாயமலை என்மீனாகள். மலையில் ஒரு பக்கம் எண் ஸூயினர் படுக்கைகள் ஐந்து இருப்பதைப் பார்த்து இதனைப் பஞ்ச ாண்டலர் மலை என்றிருக்கிறார்கள். இந்தப் பஞ்ச பாண்டலே பிரணவ என்றும் ஐவர் என்றும் அதன் பிரணவ ஐவர் என்றும் நினைத்து இம் மலைக்கு ஸூய்மலை என்ற பெயரையும் காக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இம்மலைக்கு ஏல் சத்தினகிர் என்றும் வளம்போக்கி என்றும் பெயர் வந்தது. ஆகையால், ஆரிய மன்னன் ஒருவனது மணிமுடி காணாமல் போய் கிட்பது. புதிய மருடம் சென்று கொள்ள தம்ம ரத்தினங்கள் நேடி இப்பக்கம் வந்திருக்கினார் அவன். அவன் ஸூய்மலை இறைமலை ஸூ அத்தனை வடிவின் தோன்றி, தொடர் ஒன்றைக் காட்டி அதைக் காலில் தீராம் திரப்பினை ரத்தினங்கள் கருவாசல் உறியிருக்கினார். அப்படியே மன்னன் தீர் கொணர்ந்து நூல் நுடமாபக் கொட்டியும் தொடர் திறவைக் காணும். அகனும்

கொழுவற்ற மன்னன் தன் உடையாளை உருவி அத்தனைத் தலையில் வெட்டி விடுகிறான். உடனே இறைவனும் அத்தனைத் தலையுடன், மன்னன் தான் செய்த தவறுக்காக வருந்துகிறான். அதன்பின் மன்னனுக்கு இறைவன் மானிக்கப் ரத்தினம் எல்லாம் அருளுகிறான். வானாக ஏற்பட்ட தழைப்பு இன்னும் இறைவன் திருமுடியில் இருக்கிறது. அதனால் முடித்தலும்பர் என்றும் அவன் அழைக்கப்படுகிறான். இப்படி மன்னன் வான் போக்கிய காரணத்தால் வான் போக்கி என்றும் மன்னனுக்கு ரத்தினம் கொடுத்தவால் ரத்தினகிரி என்றும் வழங்குகிறது.

இனி மலை ஏறலாம். மலை ஏறவது கொஞ்சம் கடினம். மொத்தம் 952 படிகள் ஏறிக் கடக்க வேண்டுமே. அடிவாரத்திலிருந்து மலை ஏறும் இடத்திலே ஒரு பெரிய உருண்டைப் பாறைமீசை விளையகர் உருவம் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவருக்குப் பூசை போட்டால் மறை பெரியமாம். இன்னும் கொஞ்சம் ஏறினால் பொன்னிறம் பூசுதல் என்று ஒரு பாறை. அந்தையும் கடந்து சென்றால் சப்த மாதர் கோயில். அந்தையும் கடந்து அதன்பின் உன்ன வசத்த மண்டபத்தையும் கடந்து தாக்குதல் அம்பாள் சத்தித் தந்து சேரலாம். அங்குதான் தல விருட்சமான வேப்பமரம் இருக்கிறது. சரி. ஒரு மட்டும் போயில் மட்டும் ஏறி வந்து விட்டோம் என்று பெருமூச்சு விட்டால் உடல் வருபவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம்-ஆம். எழுபது படிகள் மாதிரி

ஏறி விட்டால் கவாபி சத்தித் சேரலாம் என்பார்கள். இன்னும் எழுபது படி. உத்தமோ வந்தோம், மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு ஏறி உச்சிக்கு வர வேண்டி இறைவன் கோயிலுக்குச் சென்று சேர்த்து விட்டான். அம்பாள் கிழக்கு நோக்கி திங்குள் இறைவன் மேற்கு நோக்கி நிற்றான். இவ்வரையே ரத்தின கிரீசர், வான் போக்கி நாதர், முடித்தலும்பர், மலைக்கொழுந்திரை, மத்தியானம் சோக்கர் என்றெல்லாம் அழைக்கிறார்கள். இறைவியை கரும்பார்க்குழி. கல்வெட்டுக்களில் மானிக்க மலை உடைய நாயகர், தாலட்டெல்லி என்ற பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இறைவனைத் தரிசித்து விட்டுக் கீழே இறங்கலாம். இறங்குவது கிராமமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் கால் வலிக்கும் குறைவிராது. படி இறங்கியின் சாணதான் மாக அடிவாரத்தில் இருக்கும் கரும்பண்ணி, கைரமேகப் பெருமான் கோர உரு நாயக்கர் முதலிய சத்திகளுக்குச் செல்லலாம். இவர் களில் பிரசித்தி பெற்றவர் கைரமேகப் பெருமான். காஞ்சிக்குள்ளே ஆயர்ருவத்தினர் ஒருவர் ஒரு பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு இருர், பிரார்த்தனை நிறைவேறினால் தன் கையினை தருவதாகப் பிரதிக்காது செய்கிறார். பிரார்த்தனையை முடித்து வைக்கிறார் ரத்ன கிரீசர். சொன்னபடியே தம் தலைகையினை பணியாகக் கொடுக்கிறார் பிரார்த்தித்துக் கொண்டவர். அப்பே கைரமேகப் பெருமான் என்னும் பெயரில் இத் தலத்தின் காவல்

தனிப்பட்ட சேவை

கிண்ட நாள் அனுபவத்தின் பயனாக ஏற்பட்ட தனித்தன்மை நிறமையினால் பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்கு இன்று ௧௫ நாட்டில் ஒரு உன்னத நிலையை வகித்து வருகிறது. இக் காரணத்தினால்தான் தனிப்பட்ட சேவையை எல்லோருக்கும் அளித்த உதவத் தயாராக இருக்கிறது.

சுகமாகியமான, பாங்கில் அனுபவங்களையும் ஏற்றச் செயல்படும்.

தி பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்கு லிட்.,

ஸ்தாபிதம்: 1885

தலைமையகம்: புது டில்லி

செய்யுள் சை

தெய்வமாக இருக்கிறார்; ஆம், இந்தவையெல்லாம் நேருகம் படைத்தவரை வையமேயப் பெருமான் என்று அழைக்காமல் வேறு என்ன பெயர் சொல்லி அழைப்பது?

இன்னும் இந்த வட்டாரத்தின் ஒரு வகுப்பினர் பன்னிரண்டாம் செட்டியார் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். எதற்காக இவர் எனக்கு இந்தப் பெயர் என்றும், எங்கிரு, எப்போதோ, பதினெழு வயதில் எங்கள் தங்கை சொந்தம் பங்கு போட்டுக் கொடுத்த தெவ்வாயில் திட்டாடிப்போது இறைவனை ஒரு செட்டியாராக வந்து இருந்த சொத்துக் கிளப் பன்னிரண்டு பங்கு வைத்து ஒரு பங்கைத் தரம் எடுத்துக் கொண்டு மறைந்திருக்கிறார். அதனால் மற்றப் பதினெழு பெருமைய பரம் பாரவும் பன்னிரண்டாம் செட்டியார் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இறைவன் செட்டித் தார்தான். பன்னிரண்டாம் செட்டியாராக வந்து பொருளைக் கற்றிக் கொண்டு போன துடன் ஏமாந்த சொன்னிசனான மற்றப் பதினெழு பெருக்கும் பன்னிரண்டாம் செட்டியார் என்ற பெயரையும் குட்டிக்கொண்ட சென்றிருக்கிறார்.

என்ன? மனிதன் ஒருவரையாவிற்பதோ? எப்பாடித்திருந்ததாவது அதி உண்டா? எப்போது எங்கோய் மலை போவது எங்குதானோ திரைக்கிரிசென்? எப்பாடு இந்தச் செய்ய மலையில் விடைக்காது. வந்த வண்டலிசெய்ய திரும்பித் திரும்பித் திரைக்கிரிசென் அருகில் வந்து வந்து வந்து. ரத்தினமென் மலை ஏறிய அறுபது தீர். குறித்தலையில் உண் திரைக்கிரிசென் தங்கும் விடுதியில் வேண்டியவர்களை சொந்தம் இனிப்பாரதாம். அதன்மீத மான் தாய் மனைக்குத் திரும்பவும் பலகைத் தைத் தோடல்செய்யும். குறித்தலையில் இருந்த எங்கோய் மலை செல்லக் காணிக் ஆற்றிக் கடக்க வேண்டும். இந்தவன் காணிக் வட்டைவாய்க் இருக்கிறது. அத்துடன் இங்கே காணிக் ஒரு கைக் அகலக் கண்ணாடி இருக்கிறது. இந்த அகலக் காணிக் வட்டை மனைத்திட்ட என்ன இடத்திற்குச் சென்று பரிசு ஏறித்தான் செல்ல வேண்டும். பரிசு

ஏற விடுப்பதற்குத் தவிர, சொத்துக் காணிக் வட்டைத் தோடல் திரைக்கிரிசென் வந்து அப்பெருந்தோடல் செல்லும் தெருஞ்சாலைமீது 57 மைல் செல்ல வேண்டும். தாய்தாய் ஆற்றைக் கடக்கத் தவிர்த்தவர்களைவிடிறோ அகலாய் பரிசு ஏறிப்ப அகலை சென்று எங்கோய் மலை ஏறலாம். இந்த மலை ஏறித்தவர்களைப் போல் அப்பவையுடையவர்கள். கமரர் 500 படிவன் ஏறினும் போதும். சொல்லுக்கு வந்து சொல்லும். மானிலைக் கட்டாயம் அச்சென் இரும்பார். மற்ற வேண்டிக் செல்லும் ஆன் அனுப்பி அகலைத் தேடிப் பிடிக்கத்தான் வேண்டும். சொல்லிப் போய் சொல்லி அகலம், என்னுடைய பரிசுத்திப் புத்தித்திருந்திருக்கிறார். அகலிவன் 'எ' கருவத்தில் இருக்கின்ற இறைவன் வழிப்பட்டதால் எவ்வளவுமில் என்ன பெயர் பெற்றிருக்கிறது என்று தன் வரலாறு கூறும். ஆனால் மக்களோ இதனைத் திரு வேண்டிக் கண்ணாடி கூறுகிறார்கள். இது தவிர இம்மலையே மரத்தையின் என்று வேறு பெயரும் உண்டு. இம்மலையின் இறைவன் மரத்தே அகலம் வையார். அப்பெருந்தோடல் மரத்தையின்மேல். இங்கு இறைவன் இறைவன் தவிர காணிக் வட்டையவர்கள் அறிவம் இல்லை. சொல்லி மலை வாய்க் உண் எப்பெருந்தோடல் காணிக் வட்டை. மற்றவர்கள் என்னமில் பரிசுத்தித்தவர்கள். இங்கு எம்ம குறிக் தாய்தாய் வந்திருக்க வேண்டும். எப்பெருந்தோடல் மட்டும் தான் பரிசுத் தாய் விருத்திருக்கிறார். மானிக்கலாசென் எங்கோய் மலையின் எறித்து எட்டெய்தோடு திரும்பி அகலத்திருக்கிறார். அகலார் வட்டைத்தோடல் மலைத் திரும்புகிறார். இறைவனும் அகலுடன் விளையாட முகலிப் புளியல் காணிக் கொடுத்தும் பின்னர் அகலப் போகுகின்றிருக்கிறார். இந்த வரலாற்றை ஒர் அம்மாவின் கூறுகிறது.

சந்திரிக்கும் புளியல்செய்ய
ஏறித்த காணிக் அம்மாவின்!
சந்திரிக்கும் புளியல்செய்ய
ஏறித்தவன் ஆமாவின்,
அத்தையுடன் சொன்னகலான்
அம்மாவின்!

என்பது பாடல். தவிர தேவ தாயனார் எங்கோய்மலை எழுபது பாடியிருக்கிறார். அவரது அடிப்பெருத்தித் திரைக்கிரிசென் எங்கோய் அத்தையுடன் பாடியிருக்கிறார்.

இம்மலையின் சொல்லுக்கும் சொந்தமெருத் திரைக்கிரிசென் வட்டையுடன். இம்மலையின் தவிர இம்மலையின் ராஜேந்திரம், பெட்டை வாய்த்தல், கருப்பத்தார், குடி, வேண்டி, சொல்லிக் உண் குறித்திலும் காணிக் தேவ்வரை வந்து. தாய்தாய் அகலத்தார் இறைவனும் வந்திருக்கின்றிருக்கிறார். இம்மலையின் எங்கோய் மலை செல்லக் காணிக் ஆற்றிக் கடக்க வேண்டும். இந்தவன் காணிக் வட்டைவாய்க் இருக்கிறது. அத்துடன் இங்கே காணிக் ஒரு கைக் அகலக் கண்ணாடி இருக்கிறது. இந்த அகலக் காணிக் வட்டை மனைத்திட்ட என்ன இடத்திற்குச் சென்று பரிசு ஏறித்தான் செல்ல வேண்டும். பரிசு

க்ளாக்ஸோ

அருந்தி குழந்தைகள் நன்கு வளர்கின்றன

பொதிய தரப்பாயத்த குழந்தைகளுக்கு க்ளாக்ஸோவை சிறந்த பாலு
ளவு, க்ளாக்ஸோ கத்தலானது. என்திம் திரணமாகக் கடிப்பது,
மேலும், குழந்தைகளில் கவனக்கூடு அலகிப்பாண இரும்புச்சத்து,
கலட்டின 'டி' யும் க்ளாக்ஸோவின சேர்க்கையு இணை. இவ்வச
ழாக் க்ளாக்ஸோ குழந்தைப்பத்தகம பெற அரும்பு போர், 50 ரூ. அமர
தபாவு கிட்டுவகி (தபாவிலகித்தக) சித்தகண்ட கிவளத்திற்கு
அனுப்புகல்: க்ளாக்ஸோ, உட்கு நோடு, மதஞல்-3

Glaxo

பாடுகல்—தாமிரக அகலத புட்டப்பாக் அருத்துப் குழந்தை
களுக்கு, 4-5 மாதம் முதல் பாலுணவயத்தகி பாடுகல்
தாவிய உணவும் அலகியம்.

க்ளாக்ஸோ வாயடுவட்டில் (இந்திய) லேபலேட் கிமிடெட்,
யம்பர் • கல்கத்தா • மதுரை • புதுச்சேரி ஸ்பெசல்கல்: ஸ்தல • கோலாத்த • சிதம்பலா

மனக்கீ

நின்ற அடித்திருக்கிறது. எழுந்திருந்து வேலையாக வயல்கள் வேண்டும் என்று ஆசை உயர் இருக்கிறது. ஆனால் முடியவில்லையே! உடம்பின் ஒப்போர அக்கத்தினால் உடம்பு மூடக் கரைய இருப்பது கோக்கிய மாட்டி யெட்டி யெட்டி இழப்பதுபோல் அவ்வளவு இருக்கிறது? தலித்ருமேயே தாங்கலுடையதே பரிசு உலகம் வைத்து அழுத்துவது போன்ற பிரமை இவ்வாறே! பசியின் உணர்வு இருக்கிறது. ஆனால் காப்பிடப் பிடிக்காத வேறுபுயம் இருக்கிறது. உடலின் எந்த பாகத் திய வேதனை என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்?

இப்போது என் தெற்றிப்போட்ட இடமாக அருக்கிப் பிடிக்க அவன் இருந்தான்? தலிதம் இப்பொழுதுதான் தெரிகிறது. ஏனென்று கேட்கக்கூட இப்போது யாரும் இவ்வியே? தாங்கள் மனிதரின்மேல் பிறந்து என்ன பலன்?

தாழிக்கு தாழி வேதனை அடிவாரமெனே. மென்சு எழுந்திருந்து காலம் வளர்த்தும் சொன்னால் பாவதயின் என் பாவகாரிகள் எத்தனையோ பேர்கள் போனார்கள். கூப்பிடவாரம், ஆனால் அவ்வளவு முடிந்ததான் தானே? என்ன தாழிப்பாடாமல் தானே இருக்கிறது. அம்மா... அம்மா... அம்மா... எத்தனை தடவைகள் கூப்பிட்டாலும் பதில் வருமா? இந்த வாரிதாவதையச் சொன்னால் பொழுது மாத்திரம் கொஞ்சம் வேதனை குறைந்திருப்பதாகப் படுகிறது. இனி சொல் தார் தெய்யுட இருக்கிறதா? வண்டியும் இருக்குகிறது. எதிரே இருக்கும் பொருள் எனும் தெரிவிக்கிற! உருமிக்! உருமிக்! உருமிக்! ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தெற்றியாதி இருக்கிறது. ஆ...மா...ம்!

நெற்றியில் நீங்கவென்ற ஒரு பொருள் உராவ்வதுபோல் இருக்கிறது. ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் இமைக்கி மென்சுப் பிச்சிறைகள். வண்டி நிறத்து கொண்டதும், எக்கென இருக்கிறதே. மூல் பக்கம் ஒருவரையும் காணவில்! பிச்சிறை... உதோ விரல்கள் மட்டும் தெரிவிக்கின்றன. நிமிர்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசை பிடுக்கிறது. ஆனால் என்னதே தடுத்த நிறத்தென.

அம்மாடி, தலிதன் கொஞ்சம் குறைகிறது. இரண்டு பக்கங்களிலும் தெற்றிப் போட்டி விரல்கள், கொஞ்சம் குளிர்ச்சியோடு உருவ விரல்கள் - அருக்கித் கொண்டிருக்கின்றன. விழித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆசை ஏற்படுகிறது. மோ! உடம்போக்கின் ஏற்பும்தான் மாறுதலாக என்னென்ன பிச்சிறைகள் ஏற்படுகின்றன!

அவதற்குள் வெளியே வண்டிகள் உருவிகின்றன. என். எதிரே ஒரு தெரியக் குறையும் தெரிகிறது. அதன் பருத்து பாட்டிக்கன், அருக்கித் கொஞ்சம், துளிரிக்கல் பட்டி! இவைவென்றால் எங்கிருந்து வந்தன? தலிதன் எய்த திருப்பளம் வண்டிமட்டும் தாழ்ந்தும் உருவ விடலாமா? இதென்ன நெற்றிக்கே மேலே வண்டியை கரம் ஒன்று தெரிகிறதே! ஜாஸியா வந்துவிட்டாள்! வந்ததும், அவள் கர இவ்வாறு! பிச்சிறை! எழுந்திருக்கலாமா?

"வேண்டாம். இவ்வளவு கொஞ்சம் தெர்த்துக் கொள்ளாமல் இருக்கக்!" என்று குரல் கேட்கிறது. மாண்புத்தன் நடுவே தலிதருக்காகத் தலிதரும் வேலையின் வலியை ருடமென்தி. "இந்தாருக்க!" என்று ஒரு மக்கள் கொஞ்சம் எப்படி இருக்குமோ, எப்படி இருக்கிறது.

"யார் நீங்கள்?" மெதுவாகத்தான் கேட்கிறேன். உரக்கப் பேச முடிந்ததானால் என்ன?

"ஒருவருமில்லை. இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது?" என்று கேட்கும் கொண்டே மூன்றாம் வருகிறதென்ப பார்த்ததும்....

"யாரு?" என்று வண்டியிலுள்ள மூலம் வெளியே வருகிறது.

"என் வரக்கூடாது?" அவன் கேட்கிறான். "எப்படி போக முடிக்! என்னைப் பற்றி எப்படித் தெரிந்தது?"

"அவ்வளவுதான் இருக்கிறது. நெற்றிக் காலை மூலம் தான் இப்போதுதான் இருக்கிறேன். நீங்கள் இப்பொழுதுதான் வண்டித் தெற்றி பார்த்தீர்கள்."

"நெற்றிக் காலை மூலமா?" எனக்கே கேட்கலாம் இருக்கிறது.

"என்ன வறுமையச் சொந்த ஏனெனா உலகைப் பாரிக்க வந்தானாம், என்ன நிறத் திருத்ததாம். உன்னை நீங்கள் இருந்திருப்பதைக் கண்டதும் அருகில் வந்து கூப்பிட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் அவ்வளவிலே! உடனே வண்டியை வந்துகொள்ளுங்கள். தான் இங்கே வந்து பார்த்த பிறகுதான் உன்னை தெரிந்தது. யாருடையவரு சொல்லி அனுப்பக் கூடாது!"

அவன் மேல் மேல் ஓங்கியோடு வார்த்தை
யும் எவ்விதவந்ததும் பிழைக்கத்தொடங்கியது.
தானைப் பிரித்து அவளுக்குக்கூட ஏன், பின்
அவளைக் கண்டதும் உங்களை குழந்தையென்று
எழுத்தும் துக்கம் வேண்டி, வெடித்து வருவது
யோம் என் உன்னத்தினின்று அறிவாதவேதில்
உணர்ச்சி பொங்கித் தள்ளியோடு வருகிறது.
அவன் தன் பேச்சை நிறுத்தி என்னைக் கை
விக்கிறான், உணர்ச்சி விடுவது நுரை என்னை
மிகியதான். என்ன சொல்?

"எத்தனை தீவனம்...? நான்கு இரு
கிறதும், சொக்கியவனுக்கு உடனடி என்ன
மேட்டேன். இது தவறு?"

"தவறு என்று சொன்னதில்லை. ஏதோ
நிலைத்துக் கொண்டேன். என்னுடன் சொல்லி
வருவது முடிந்ததா? ஆமாம். இதை
அப்படியும் தெரிவித்து விட்டாகனா?"

"வாறுமில்லை!"
"தவறுமேயில்லை!"

"உங்களுக்கு நான் பிடியும்.....தீவனம்
இப்போது வராமலேயே இருக்கிறதான்....."
எனக்கு முக்கிய தீவனம். ஒரு நாளை
தூரம் உட்கார் எத்தனை சொன்னாய்
நிரைத்து விட்டது. ஏதாவது கொஞ்சம்
குடாக் காப்பிட வேண்டும் சொல்கிறேன்.

"கொஞ்சம் ஏதாவது
பிடித்து குடாக் தரு
கிறானா?"

இத்தனை நேரமாக நான்
சொன்னதை தவறாகக் கருதி
நின்றேன். உணர்ந்ததற்குமே

முடிந்த பானையினை இப்பொழுது திரும்பித்
கொண்டே வந்தேன். தவறுத்தே கொண்
டுள்ளேன். ஒருகால் அவனை நான் பரிசுவதை
எனக் கயிற்றெனும், புதியவனிடம் நடந்து
கொள்வதைப் போலப் பெயர்தான் வருத்தத்
தைத் தருகின்றனவோ, என்னவோ? நான்
என்ன சொல் முடியும்? நான் நினைத்தபடியே
நடந்து விடுகிறேன்? உணர்ந்ததில் வந்ததும்
நினைத் தவறுத்தே விட்டேன். உணர்ச்சி
உங்களை தவிர்ப்பது புத்தித் தவறு
முடியுமா? குழப்பமென்று எதற்குப்போக
வேண்டியும் அதை என்ன சொல் முடியும்?
இந்த நேரத்தில் பார்த்துப் பார்த்து
யோம் இருக்க வேண்டியதுதான். உங்களை
எழுந்தருடிக் கண்டேன் உணர்ச்சி தான் பிடி
வராமலேயே பட்டமெடுத்தேன்.

ஏதாவது தெரிந்திருக்க வேண்டி உண்
கில் நன்றிக்கெனக் கவனத்துக் கொண்டு வரு

வெகுநேரம் தாராயணம்

நிதிக். என்மீட்டப் தீட்டுகெருக். அனாபுடய
 மகைத் தன்குறியுங்க. ஏன்?
 சாதாரண நாட்களில் துளரிமீதில் எங்கும்
 காதுதரம் துருகெல்! இத்துடன் தாவுகரு
 இது இயக்கிறது. அருமயாக இயக்கிறது!
 ஒருநாள் மூலதனம் பட்டினம் இருந்தத
 ஐயா? அக்கது.....
 உன்னை ஆவாரப் சென்றதம் ஒரு பட
 படப்பு வருகிறது. கொஞ்சம் கிண்பு
 தம்மீட்டுக் என்று மெதுமெது அகலி
 இதை மூடிப் கொள்கிறேன்.

"மருத்து எப்பிட். வெண்டாமா?" உரை
 தன் உட்பக்கத்திலிருந்து கருப் குரல்யொன்
 இருக்கிறது. என்மீட்டயா யோகிலுக்? லா?
 லுமோ! அதற்குக் கம்பெனோ திகைய! பாது
 என்னை எழுப்புகிறேன் யோகிலுக்கிறது.

"மருத்து....."
 தான் மெதுவாக உட்கார முடிகிறதென்.
 மென் உட்கல் மூகப்பெய்தை இருப்பில்
 பகத்தின் தீயித்தி. ஆகத் ஒரு பங்கமாக
 என்மீதக் கீழே தன்மீதெது. பிடித்துக்
 கொள்ள உதவி...உதவி...

பாது டக்னென் மருத்துக் கண்ணை கட்டு
 மெக் கைத்தட்டி என் கைகடப் பிடித்து...
 நகம்பென! தட்டிடுமென். இக்கைமீயுக் கீழே
 விழுந்திருட்டென்.

"அதற்குக் என் அகாசுமய?" ஐரக்
 கடுமையாகக் காணும். ஆகக் அகலாபடய
 உட்கத் தடுக்குவது தெரிகிறது. மூன்மீயத்
 திருக்கிறது.

"பாது...பாது...தந்தி..."
 அவன் தன்மேல்க் மூகத்தெது ஒரு தடகன்
 இயத்துக் கொண்டு உன்னை யோகிலுக்.
 தான் என் கைகடய, குறிப்பாக அவன் பிடித்த
 அந்தக் கைகடய-பார்த்துக் கொள்கிறேன்.
 அக்கெருகெல்! கைகடக் கையமாக இரு
 துத்துப் கைக்கக் இடம். இத்தப் உன்னுக்கு
 இடம் எக்கிலுத்த வருகிறது! மே! என்
 கைகடய வெண்பு வருகிறது!

துளியேட்டிருந்து தாண்டுகக்
 கைதமே விடும்! என்னை மட்டும்துக்கொரு
 துளியை எழுத வெண்டும் என்று கொள்கி
 விட்டுப் போகிறுக்கென். ஆகக் அவன்...?
 தாம்! என்னை அகலையுதாள்! பிறந்த
 உத்தின் பக்கம்த தெரிட்டதம் அகலுக்கு
 மெக் மறந்து விட்டதோ, என்மீயென்?
 இக்கெ தான் படும் பாடு?

என்மீயென் இக்கெ துளது! பாது தான்
 இருக்கிறதென்? என்னுடய பன்மீட்டத்தி
 திக், என் கீழே என்மீட்டது? உதவி அகிலைய
 லாக வெண செய்கதாய், தானே உதவி
 கத்து என்மீட்ட உதவ வெண்டும் என்று
 உட்கமா இருக்கிறது? இக்கெயெ? பீக்
 அவன் ஏன் வந்திருக்கென்?

இத்த துளது கீக்கிரப் துளையாவி விட்டதென்?
 மருத்துக்குக் துளப்படுத்தும் திறன் இக்கெ
 மதயோக்கி வெண்டும்! பாது...., தான்
 மறுபடியும் அந்தக் கைகடய பார்த்துக்
 கொள்கிறேன். இப்பொழுது உன்மீட்டக்கெய்க்
 பாதுமீதில் மூன் தெரிகிறது! தன்மூக, தென்
 லாகத் தெரிகிறது. அந்த பங்குப் பாது!
 தன்மூக வருகைக்குக் மூன் உத்தித்த அந்த
 மூன்! அந்த கீக்கிரப்! அந்த....

"என்மீயென் வந்திருக்கிறேன்." உட
 டெக்கு தான் கைகடய மறுத்துக் கொள்
 கிறேன். என் மீட்டக்கத் திருப்படுத்தனம்
 கொட்டித்திருக்கப் பகக்குப். அதை அவன்
 உதவிக்கிறேன்.

"கைக்கக் என்மீயென்?"
 "மூன்மூய்க்கி!"
 "அது! என்மீயென்தீக்கண?"
 "வெண்டாம்!"
 "ஏன்?"
 "பிடிக்காத!"
 "பீக் என்மீயென்தீக்கண என்மீயென்?"
 "கைக்கக் கைத் என்மீயென வெண்டும்
 யோகிலுக்கிறது!"

"தன்மூக இருக்கிறது! தீக்கெ என்மீ
 குறிக்கதாய?" என்மூ உதவி என்மீயென
 பீடுகென். கீடுமீக் என்மீயென்தீக்கண உட்கண
 கைக்கென். தான் என்மீயெனயும் அகலையு
 மதத் மாதப் பாரிக்கென்.

"தாம், என்மீயென்கக்..."
 ஒரு தீயியும் மூத்து, தானே எடுத்து என்
 மீயென் தருகென். கைக்கக் கொள்வதைத்
 தீயி மெது வழி?

வித்ததாய்க இருக்கிறது! என்மீயென
 டாம் என்மூ உதிகைத் துளக்கு டம்மீ
 குறித்திருக்கென், என்மீயென் வெந்தைய
 கார்த்துக் கொண்டு குறும்புத் கீக்கிரம்.
 "இன்னும் கொஞ்சம் விட்டிருமா!" என்
 கென். என்மீயென் கீக்கிர வருகிறது. தன்மீய
 காகக் கீக்கிரம் அந்த தீக்கெய் இருகரும்
 தீயித்த யோகரு தெருக்கு நேன் பார்த்துக்
 கொள்கென். அக்கெ அவன் மூகத்தின்
 தாணத்தின் கெய்கம் படருவது தெரிகிறது.
 என்மீயென் கொஞ்சம் பரபரப்புத் தெரிகிறது!
 உதவகதையென் அவன் தன்மீயென் கைமீயென்
 பார்த்துக் கொண்டு வருகென்.

உட்கென் உதவி மீடுக வெண கொந்து
 கொண்புருக்கென். அதுக்கெ துளக்கெ ஒரு
 மாக வருகென். வத்து ஒரு துத்து தீயியுக்கெ
 தீக்கென். அப்பொழுது அவன் என்னும்
 புணையாகப் பாரிக்க வருகிறது. இக்கெ
 உதவியென் மெளல்ய கொடுமோத் தெரியு
 குறும்புத் கீக்கிரமும் பாரிக்க வருகிறது.
 என்மீயென் துளத்தின் இருக்கும் உத்திரமீட்டம்
 குறும்புதனக் அவன் குறும்புதனா? கைக்க
 கட்டுத் துளத்தின் இருத்து விட்டதென்!
 "பாது!" அகலாபடய வெணரை மூகத்தின்
 உட்கெ உதவிகத்தாய் தீக்கெயென். துளக்
 பீத்திரு வெண்பெ வருகிறது. அனாபுய
 கொண்பெ வருகென் அரகம் கொட்டென்.

"ஏன்?" உதவிகை மீடுக்கென் மூககாய்க்
 உட்கடையென் என்மீயென்கப் கொருத்தி மூ
 யாரமாகத் தீக்கெய்க் கைத்துக் கொண்டு.
 வெண்பென் பதிதுக்காகக் கைத்திருக்கும்
 இத்தப் பாணி...

"மூன்மூய்க்கி, குறித்தாய் தெருகென் என்மூ
 தீக்கெயென்."
 "இருக்கென். உதவிக வெந்தீக்கெ தீக்கெ
 வருகெயென். அதைக் கொண்டு அருக்கெய்
 கொள்கிக் கொண்புருக்கென்!" அவன் உன்னை
 யோகிலுக். இக்கெயெ என் என்மீயென் தீக்கெ

கொண்டிருந்தான்... சே! என் கண்கள் கொஞ்சம் உட்பக்கமாகப் பார்க்கத் தொடங்குகின்றன. அங்கே என் மனததைக் காணும். எங்கே அது! சமயவசை வாயில் நின்றுகொண்டு உன்னை கவலைப் பார்த்துவிடுவது. வெளியே தன்னை அழைத்துப் போகப் பிடிவாதம் செய்யும் குழந்தை தாய்க்கு முன்னால் யாழில் நின்று கொண்டு விட்டான் வெளியே கட்டிக்கொட்டும் போது முதலில் அடட்டி, பீக் பலம் காட்டி, பிறகு ஒன்றும் பதிகாமம் அதன் வழியே சென்றும் தானைப் போம் என் நினைவு...

உடன்த் தடைத்துக் கொண்டு வருவதற்குள் மெனது பிது வண்ணம் மடி தயாராக இருக்கிறது. வேடிக்கையும் சட்டையில் திறத் துக்கும் எத்தனை பொருத்தம். இரண்டுமே துப்பைவையுப் போன்ற துக்கியமான வெண் ணீர்தம்! என் மனம்...

தன்ருகத் தலைவைய வாரிக் கொண்டு தாற் றாயில் உட்காருகிறேன். எழிரை தெரியும் நினைக் கண்ணுடியில் என் உருவம் தெரிகிறது. என் முகத்தின் இருக்கும் வளர்ச்சி எவர்க்கே தெரிகிறது.

"ரமை சாதம் கரைத்துக் கொண்டு வர னாமா?" வெளியே வராமல் உணர்ந்த படியே கேட்கிறான் பாது. வெளியே வந்து கேட்டாய் என்னவாம்?

"கொண்டு வருவாய்!"

அதற்குள்ளாவை தயாரி செய்து விட் டான்! வெளியில்தான் எத்தனை துடிப்பு!

"இத்தனைபுல் எங்கே?"

"ஏன், எப்போது முடியுமா?"

"நிறைய இருக்கிறதே!"

"நீங்கள் எப்போதும் அளவு எங்கு தற் றுக் தெரியுமே!"

ஒன்று. இரண்டு. மூன்று பம்சர்கள் ஆடு விட்டன. நான்காவதை திரப்பிப் போகுது நான் வெண்டாய் என்று தடுத்தும் அவன் வந்துவிடுகான். அவன் கையைப் பிடித்துத் தடுத்து நிறுத்துவதைத் தவிர எங்கு வேறு வழி தோன்றவில்லை. கையிலிருந்த பாத் திரத்தை 'ஊக்' என்று விழை வைக்கிறேன்.

அவளது நெற்றிப் பொட்டுக்களில் முத்து முத்தான விபரவசத் துளிகள் அரும்புகின்றன.

"பாது, என்னை மயங்கித்து..."

"எதற்கு?...." ஒன்றும் தெரியாதவன் போல அவன் கேட்கிறான்.

"ஒன்றாய்க்கும்! உங்களுக்கு எத்தனை தொண்டை என்னும்...என்று சொல்ல வந்தேன்!"

"மறுபடியும் தொடங்கி விட்டார்களா?"

அருகே வந்து என் கைகளில் வெத்திரை வாரிக்கிறான். இருவருக்கும் இடையே சில அக்குறுக்கிதான் இடைவெளி! உட்காரத் திருத்தப்படியே பாதுவின் முகத்தை நினைத்து பார்க்கிறேன். அவனும்....

விசித்துக் கொண்டே உன்னை போகிறேன். அதன் போது என்னை? கணத்துக்குக் கணம் இவற்றையெல்லாம் தோன்றும் அந்த மாதிரி இத்தப் பெண்ணின் இவற்றையெ ளும் தெரிகிறதே! புதிது கொள்ளும் அளவுக்கு நினைவான ஒன்றுமே கிடையாது!

என் எழிரை ஒரு வளர் வந்து விழுகிறது. விவரத்தின் எழுத்துக்கள் புதிதாக இருக்க

"மாமி! எங்கெங்கே உங்க விட்டி விருந்து தயாராகி முகர் வாக்கிவந்து வரச்சொன்னு!"

"அது இப்போ மதராச இருக்கே.... அது இதம் இதுவந்த தான் இருக்கு!"

கின்றன. அப்படியே எடுத்த அராய்க்கிப் போடுகிறேன். படிக்க வேண்டும் என்று தோன்றவில்லை!

என்னைபா கைக்குழந்தை ஒன்று அரும் எத்தம் கேட்கிறது! உன் நினைவு ஐராவதியை தேடிவிடுகிறது. ஏன் கடிதமே வரவில்லை? ஒருவன் கடிதம் எழுத முடியாமல் அவன்....

அடுத்த கணம் இந்த நினைவும் மறைகிறது. மனத்தினால் இந்த நினைவை நினைத்ததற்குப் பார்த்தேன். முடியவில்லை! நீத்தத் தெரி யாதவன் ஆற்ற வேண்டத்தின் அடித்துக் கொண்டு கையேற முயற்சி செய்து, பீக் வெகவத்துடன் போவதைப் போல் ஐராவதி யின் நினைவு களை வெகவத்திற் பித்தகிறது. கையேற முடியாமல் போய்க் கொண்டே விடுகிறது. தான் என்ன செய்ய முடியும்?

கீட்டத்த விளக்கை ஏற்ற அவன் வரு கிறான். அப்பொழுதுதான் முகம் கழுவி, அந்த சாதவங்கை மெருவினும் வகையில் திரப்பிப் பன்றொன்று குங்கும் தெரியப்படி இட்டுக் கொண்டு வருகிறான். அவருடைய முகத்தின் பந்திப்பான கண்ணை அந்த இடையில்கும் என்னும். தான் அவனையே கவனிப்பதைப் பவனிக்கிறான். இவ்வளவு புகைகை தெரிகிறது. இதனும் என் மனத் தின் அளவு உடைகிறது.

"பாது....!" மெதுவாக தான் உயிரிடு கிறேன். என் ஐராவதி விசை எவர்க்கும் புரிகிறது.

"தாய்...." அகட்டியமான, ஆனால் அற னை எழிர்நொக்கு. இப்பொழுதும் மாயப் புகைகை!

“கொஞ்சம் வெந்நீர் வேண்டும்.” அவர் உங்களைப் போலிருக்க. நான் எழுதிருந்து சமையலறை தீயைப்படிப்பதே வகுப்பேன். உடம்பெய்தாய் விபரத்துக் கொட்டுகிறது. ஒக்க நீண்டு தந்து தயக்கமாக வருகிறது. கைகளின் ஓரங்களில் தீய்கென்று செய்பெறு வதைப் போன்ற ஒரே நிலை.

ஒரக்கன்கூட என்னைப் பார்க்கிறேன் அவர். அதே சிரிப்பு! என்ரு அழைப்பில் அதிசிப் டாக்டர் படுகிறது. மென்ச நடத்து வருகிறேன். சந்திரன் நெருக்கி வரும் சமோர் பாதியாகத் தெரிகிறேன். பானுவின் உருவம் நுழையும் மாதிரிதது. இரம் குடான ஒன்று என் கைகளில் உராய்விருது.

தீயைப்படிக்க தயைர் உருவகு விழும் ஞான வேட்டிறை. திரித்து பார்க்கும் போலுது பானு கம்பீரம் கொஞ்சம் உட்க ஞானவாமன் அதே நிலையில் தெரிகிறேன். இப்பொழுதும் அதே சிரிப்பு.

“தந்தி!”
வானவில் வேகம் உப்பிடுகிறேன். ஓடு கிறேன். என்ரு ஓட்க்கும் பானு ஓடுகிறேன். அதிச— “ஐயோ, ஸீரீயம்” என்றிருக் கிறது. என் இதுபத்திப் பயனாக அடி விழு கிறது. என்ரு கால்களும் தவிர்க்கின்றன. தட்டக் வேண்டியதை தீயைக் மனத்துக்குத் தெம்பிக்க. என்ருமே செவ்வந்துப் போய் விடுகின்றன.

பரபரலென்று பானுவே பெட்டியைச் சரி செய்து ஓடுதான் என் கையில் கொண்டு வந்து தருகிறேன்.

“ஐயம், புறப்படுங்கள்!”
அப்பொழுதுதான் கய உணர்வுடன் அவ னைப் பார்க்கிறேன். அவர் கைகளில் தீர் தைத்திருக்கிறது.

“பா...” என்று சொடக்குவதற்குள் “கைக்கு நேரமாகி விட்டது. போய் காளுங்கள்” என்கிறேன். நான் திரும்பித் திரும்பிப் பார்க்குக்கொண்டே தட்டகிறேன்.

வானவில் மீழ இறக்கும் போலுது பானு வின் தோக்கன் பயமாக ஆடுவது தெரிகிறது. இரு கைகளும் முகத்தை மனத்தின் தன் ஞான்குகிறேன். என் இரவம் கைகளின் தது. அதுதும் தாக்கிக் கொண்டு தட்டத் தெக்கிறேன்.

“இந்த மட்டும் பெரிய உயிருக்கு அபாய தீயைப்படிக்கிறதானே, அதனைப் பெறு” என்று வரையெறிஞர் மாமனார். உன்ரு துறையும் வெளியில், தன்ச செப்திறான். ஐயவி கிழைத்தது புளர்ஜனமம். என்ருமும் மறுபிறப்புத்தான்! பானுவின் திரையில் என் தெருடுமே எழுந்த தெருப்பு என் குடுமிய கைக்கல் முழுதும் அணைக்கிறுத்தது. தன்ச வெளர்!

உடனாய் மாதரப் பெட்டியைத் திறக்கிறேன். மேலே தவிர்க்குக்கு மேல் தான்கு கரிசனில் பானு என்ருவோ எழுதி வைத் திருக்கிறேன்:

“உங்கன் மனத்தின் கைஎழுந்த தெருப்பு என்ரு ஆட்கொண்டு நம் இருவரைமும் எட்டெரிக்க இருந்தது. அத்துடன் அக்கா வின் வாழ்வையும் பொருக்கியிருக்கும். உடவுள் புனைவத்திற் தப்பினேன். இனி தான் உங்கனிடம் உதவி ஆசிரியவராக வேலை பார்க்க மாட்டேன். என்ரு மறந்து விடுங்கள்.”

பானு.
அவதப் பத்திரமாக எழுத்து அடியில் வைக்கிறேன். உன்ரு ஐயானையைப் பார்க்க வேண்டும் போவத் தோன்றுகிறது. மென்ச எட்டிப் பார்க்கிறேன். எட்டியில் கைதிரைக் காமம் மெட்கும் என் ஐயானிக்கு தான் வந்திருப்பது தெரிகுமா?

குடுமிய இடப்பத்துக்கு மறுவாழ்வு பெறும் இந்த என் ஐயானிக்கு தான் என்ரு திரோகம் செய்பவருத்தான்? சமவத்திற் தான் தப்பி வதுதான் ஐயானிக்கு உயிர்தானம் கொடுத்திருக்குமோ? முறத்தை போலுது போகட்டும். அவர் திரும்ப என்ருகைடவன் ஆனானே! அதுவே போதும்!

கைகளரைத் துடைத்துக் கொண்டு பூப் போலுது மறுபடியும் மனத்தினும் பார்க்க வைக்கச் செய்துத்திரேன். அப்போ ஐயானி முழுதையாக வித்திருத்தான்! இவர்களை இனி என் மனநாழ்வத்திற் ஓரே ராணி.

அப்பா! அந்த தெருப்புக்குத்தான் எத்தனை சந்தி! அதன் கொழுத்து நானிவே என்ரு வந்ததாய் தடைக்கும் திரன் கக்கிருந்து வருகிறது! விட்டன் தெருப்பைமீட மனத் திச இந்தத் தீய தெருப்பு பயங்கரமானது! உன்ருமயிரிசெய் பயங்கரமானதுதான்!

சுத கைத்திரையான (கொழை) கிப்பெட்டி, தஞ்சாவூர் ஆரம்பித விதவன் B V பண்டிட் அவர்களின்

பனி

சுத கைத்திரை

காஸ்மஸ்

சுத கைத்திரை

சுத கைத்திரை

திரை தாம்புலத்துடன் உபயோகிக்கலாம் (ஒருமணி)
 200 தேய் மனத்திரைகள் பாட்டில் 0-40
 40 பாட்டில் தயார் குளம் பீட் டென்கி 18-00
 164 பாட்டில் தயார் குளம் பீட் டென்கி 82-00
 குளம் பணம் அனுப்புக. வி. பி. இலாகா
 கைத்திரைக்கு தன் உதவு 84 மற்த் விபரத்திற் பண்து.
 சொக் சந்திர: கிப்பெட்டி கைகளின், 84, பந்தி நே. கோவில-1 (ஒரு) கோவ. மற்திரை

பாக்கெட்டின் தேய் தன் கைத்திரைக்குக் கைத்திரை. பி உபயோகிக்க குளம்பித்த 0-40, 18-00, 82-00
 தஞ்சாவூர் பந்திரை உயிர் 8-50

ச. து. நாராயணசாமி, உதவி என்ஜினியர்

டெலிபோன் மணி விழு

விழு வெவ்வு ஒலித்தது.

"பிண்டி ராமலு!"

"இல்லை!"

"கொலித்தலுவிக்குமோ?"

"அதுவும் இல்லை!"

"சுஷ்மனைத் தானே!"

"இல்லை, தப்பி!"

"அப்படிக்கு பெயரைப் பேசித் தொலை!"

"நீங்க சொன்னதைத் திருப்பிப் போடுங்க. விடை தெரியும். அது நான்தான்!"

"என்ன புதிர் போட்டோ! நீ யாரா! முறையில் பேசித் தொலைப்பேன்!"

"தான்தான் தொலை பேசி-டெலிபோன்-போனோன். உங்களுக்குப் பேரை உடனே சொல்லுங்க! எல்லாவு எரிச்சல்

படுத்திட்டு வந்தது! அது மாதிரித்தான் எல்லாருக்கும்! எடுத்தவுடனே போக வேண்டி விரைவாகப் போய் வரவேண்டும்! நீங்க சொல்லி விருந்தால் நானும் சொல்லிவிடுப்பேன்! இத்தனை விதங்களாகாதா! நான் தந்திரமா! இந்த அநாதைய நேரத்திலே நான் எத்தனையோ பேருக்கு உபயோகமாயிருந்திருப்பேன்!"

"உண்மையான!"

டெலிபோனாக் காதிச் சுவத்துக்

கொண்டு அரை மணி நேரமாகத் தன் நண்பனாக் கூப்பிட முயன்று கொண்டிருந்தார் ஸ்ரீமான் பொதுநாயகம். எதிர்ப் பக்கத்தில் அரைமணி நேரமாக மணியடிக்கவில்லை, எந்த விதமான சத்தமும் இல்லை.

"டெலிபோன் தவறியு போனது! இல்லாவிட்டால் இத்தனை நேரம் இத்தனை தரம் எல்லாவிடிக் கத்தியும் பலன் விடைக்காமல் போனதுமா!" அவருக்கு டெலிபோன் இலாகாவின் மேல் எரிச்சல் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. உடனே டெலிபோன் எக்ஸ்சேஞ்சைக் கூப்பிட்டு, "என்ன லாக் இது அக்ஸிரமமாயிருக்கு! அரை மணி நேரமா நம்பரைக் கூப்பிட்டோன்! எந்தவித பதிலும் கொடுக்காமல் டெலிபோன் ரிப் பேரோ!" என்று கேட்டார் பொதுநாயகம்.

"ரிப்பெரிக்கலை! சரிவாகத் தானே இருக்கிறது!" என்று பதில் வந்தது.

"சரிவாயிருக்குமென்று வாரித் தையலாவே சொல்லி என்ன பிரயோசனம்! 'கொல்' கூடப் சப்தந்தான் தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. எனக்கு நான் கேட்கும் நம்பர் இல்லாவிட்டால்" என்று அலுத்துக்கொண்டே டெலிபோனாக் சொல்லிவந்து மயத்து விட்டுத் தன் நண்பனாக் சத்திக்கக் கிளம்பி விட்டார்.

அவர் விட்டைவடைத்த போது நண்பர் சாய் மானத்தில் சாய்ந்தபடியே கண்களை மூடும்

நிலையில் இருந்தார். செருப்புச் சத்தம் கேட்டதும் கண்களை விழித்துக்கொண்டு, "வரணும்! வரணும்! எங்கே இப்படி அழிந்தான்! டெலிபோன் பண்ணிட்டு வரப்படாதோ!" என்று வருத்தமடைந்தார்.

"உங்களைத்தான் அரைமணி நேரமா டெலிபோனில் கூப்பிட்டேன் விடைக்கலை! நேரமேயே வந்து விட்டேன். உங்க விட்டு டெலிபோன் ரிப்பெர் போலிருக்கு!"

"ரிப்பெர்? இல்லையே.....அட்டர்! இதோ பாரும்!"

"என்ன!" திரும்பிப் பார்த்தார். டெலிபோன் லைவரர் கருவியில் ரெண்டில் பொருத்தாமல் டிரோவைக்கப்பட்டிருந்தது.

"அடிக்கடி பஸ்பேர் கூப்பிட்டுத் தொந்தரவு செய்கிறார்களென்று லைவரைக் கீழே மவத்து விட்டேன். கடைசியிலே நம்ம ஆபத்தானபருக்குக் கூடப் பேச முடியாமல் போய் விட்டது. மன்னிக்கணும்!"

"அட, பாவி மனுஷா! நீர் தானே இந்த கைக்கரிவத்தைச் செய்தது! நான் இந்த டெலிபோன் இலாகாவைப் போய்ச் சரித்துக் கொட்டிக் கொண்டிருந்தேனே!"

இரவு பன்னிரண்டு மணி. நாயகர் குழந்தையை - வீட்டு அறையில் கொய்யடிக்குறி குழந்தையைச் - சமாதானப்படுத்த முடியாமல் துள்ளிக் கொண்டிருக்கிறது. குழந்தையின் அழுகல் ஒலியில், நாயகரின் மெழும் திரைக்கல், கடைசியில் டாக்டருக்கு டெலிபோன் பேசி

கூன். "டாக்டர்! குழந்தை சொம்ப நோமா அலுது அலுது சிக்கித்துப் போய்விட்டது! என்ன பண்ணறது என்று புரியவில்லை!"

"அப்படியே? சரி! உங்க குழந்தையின் காயை டெலிபோன் பக்கமாகத் திரும்புங்கோ, பார்க்கலாம்!" என்று டாக்டர்.

“மருத்த டெலியோன்ஸையும் அனுப்ப முடியுமா?” என்று அதிசயித்துக் கேட்டான் அந்தக் குழந்தையின் தாயார்.

“ஓ, முடியும்!” என்று கூறினார் டாக்டர். சில நிமிஷங்களில் குழந்தையின் அலுகை ஒலித்த மீட்டர். தாயாசின் மெழுகும் நீங்கி வந்து டாக்டரை அந்தப் பெண் மணி வாயார வாழ்த்தினாள். டெலியோன்ஸ் மனதாரப் போற்றினாள்.

அந்த டாக்டர் டெலியோனிய் செய்த கவன்தியைக் காண தெரியுமா? அந்தப் பெண் மணி நலனாகிக் கத்தில் வளர்ந்த தாய்க். அதுவும் அவளுக்குத் தாலாட்டுப் பாடத் தெரியாது. ஆனால் அந்த மருந்தைக் கெட்டுக்கார டாக்டர் அழகாக ஒரு தாலாட்டுப் பாடித் குழந்தை தைவத் தாய்க்குப் பண்ணிவிட்டார்! நடு இரவில் அந்தத் தாலாடின் பிரச்சி டெலியோனிய் பேருதவியாக நின்றுவிட்டது.

இரவு ஒன்பது மணிக்குவும், எழின் விட்டுக்காரப் பதறிவடித்துக் கொண்டு என் விட்டுக்கு ஓடி வந்தார். “ஹர்...ஹர்! கொஞ்சம் மூக்கின் தரமுடியுமா? அவரை மூக்கத் தந்தி ஒன்று கொடுக்கணும்...”

“இவ்வளவுதானே? பதற்றமடைவானே உம். எங்கள் விட்டியை டெலியோன் இருக்கு. தெரியுமோவ்ஹியோ? அதியே தந்தியை அனுப்பிச்செட்டுதேன்.”

“என்ன ஹர்! அதிசயமாகிவிட்டு! போஸ்டாபிசியே கொடுத்தானாது தந்தி போய்ச் செலும்...”

“ஹர்! இதற்கு போனேஜிராம்து பெயர். நம்ம டெலியோன் நம்மவர்க் கொய்க், டெலியோனிய் தந்தி விசுவத்தாக் கொய்கிட்டு, அதை நேரே அனுப்பிடு வான்க.... நீங்க போஸ்டாபிசியுக்கு ஓட வேண்டியதில்லை!”

“அப்படியா? இது தெரியாமல் போச்சே! ரொம்பச் செவ்வியமாக இருக்கே! இவ்வ ஹியே காரியம் முடித்து போச்சே!”

மீள்கையில் செட்டியார் கையில் பூமணம் பழங்குடைய் நின்று கொண்டிருந்தார். எனக்கு அதிசயமாகவும் ஆச்சரியமாகவும் இருக்கிறது.

“எதற்கு ஹர், இவைவெல்லாம்? கேள்வி துக்குப் போயிடுக்கொ?”

“இப்போ ஹர்! என்னாம் உக்கனக்குத் தாய். அவ்வைக்கு என் கடைசியே தெருப்பு பிடிச்சபொது உடனே தெருப்புப் படை இலாகாவுக்கு டெலியோன்யண்ணி வரவழைக் கக் கொடுத்து ஒன்றையும் சேதமாகாமல் எப்ப பாற்றிவிடுகோ... அதுக்கு தந்தியாகத் தான் இவ்வதே...”

“ஒரு டெலியோன் பண்ணினேன். அங் வளவுதானே, அதற்கா இவ்வளவு உபயோகம்?”

“நீங்க செய்தது பேருதவி.....அதற்கு இவ்வையப் பெரியா செய்தனும்.....ஒரேதா வ்னதுதான் சித்ய உதவியை.....”

“செட்டியார்வாள்! இத்தப் பாராட் டெவ்வாம் டெலியோன் இலாகாவுக்குக் கிடைக்கணும்.....அவர்கள் இவ்வளவு ஆட்கர் வயாள் ஒரு கருவியை இவ்வி தமக்கு ஒத் தா னா செய்து கொண் டிருக்கிறார்களே.....”

ஆதி 1877ம் வருஷம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதைக் கண்டு மிச்சாரம் ஸர் அதிசய வித்தை என்று மக்கள் கூறி னார். ஆனால் தந்தியைக் ‘கோட்’ வார்த்தைகளிலேயே சொப் பியை அனுப்பமுடிந்தது. வேறு சித்திரத் தியேயே மக்கள், “மிச்சாரம் ஸர்வாரம் பேக் கைக் கேட்கச் செய்ய முடியுமா?” என்று ஏங்க ஆரம்பித்தனர்.

1876ம் வருஷம் அகெக்ஸாண்டர் கிரதாரம் பெக் மிச்சாரம் செய்ததப்பட்ட ஒரு கம்பீ யில் ஒவிகள் பணிக் கவனங்களை விளாசிப் பதைக் கண்டார். அவர் அந்தச் சவன மாறுபாடுகளைக் கொண்டு ஒவியை உண்டாக்க முடியும் என்று கண்டார், அந்தப் பரிசோத னையிலிருந்து அவரே டெலியோனிக் கண்டு பிடித்தார். டெலியோன் என்பது நிரேக்க மொழியிலிருந்து வந்தது: தொலை தூரத்துக் குப் பேசுவது என்பது அதன் பொருள்.

டெலியோன் எடுத்துப் பேசத் தொடங்கி வதும் உக்கல் குரல் ஒலி டிரான்ஸ்மிட்டரைப் போலக் காக்குகிறது. டிரான்ஸ்மிட்டர் காத்திரே மிதந்து சேவ்லும் ஒலி அலைகளைச் சவனலுக்க மிச்சார அலைகளாக மாற்றி ஒதுக்கச் செல்கிறது. இத்தச் சவனலுக்க மிச்சார அலைகள் கம்பியின் காரியமாக சீக்கவரைச் சென்றடைகிறது. அங்கே அந்த மிச்சாரம் மிச்சார காத்தத்தைத் தாக்கு கிறது. இதற்கு காத்தம் ஒரு மெக்ஸிங் உபகரணக் இருக்கிறது. காத்தத்தின் பல மாறிக்கான இருப்புக்களில் டயாபரம் சவன மடைகிறது. அது காத்தத்தைத் தன்னி ஒலி அலைகளை எழுப்பி, தாம் டிரான்ஸ்மிட்டரில் பேசுவது போலவே கேட்கச் செல்கிறது. டெலியோன் இவ்வுறும் அதிசயம் இதுதான்.

1876ம் வருஷம் மார்ச் பத்தாம் தேதி அகெக்ஸாண்டர் கிரதாரம் பெக் தாம் தவா சித்த டெலியோனிக் பரிசோதித்துப் பாரிக்க எண்ணினார். அவரது உதவியாளர் தாமஸ் வான்ஸேஸ் முதல் முதலில் டெலியோனிய் பேசுவதைக் கேட்டும் பாக்ஷியம் பெற்றனர்.

“மிண்டர் வான்ஸை; தாய் செய்து இங்கே வாருக்கம். நீங்கள் இங்கே தேவைப் படுகிறீர்கள்” என்று கிரதாரம் பெக். அங்ங வளவுதான்; அந்தப் பேக்கைக் கேட்டு ஆவந்த மடைத்தார் தாமஸ் வான்ஸை; அவரைப் பெக் பகலாவிரக் கணக்காளவர்கள் இன்று ஆவந்தப்படுகிறார்கள்; டெலியோனிய் பேருத வியைக் கண்டு பேராஸத்தம் அடைகிறார்கள்.

ACOSTO

அகாஸ்டோ

968

சீராக அமைந்து

அகௌஸ்டிகல்

Clarity...

- [illegible]

[illegible]

..மீண்டும் வந்துவிட்டது

கந்தரதான் டிரேடிங் & மானுபாக்சிங் கோ.

திவ்நாந்நுமேமீந்நாந்நுமீ

160-A. Incident Cntr (Date: 84979) Citation - 2

சிப்பா

இருந்தால்..

"ராஜம் உங்களை விட்டு இறந்தாள்?" என்று கேட்டவாறு உங்களை நனமுத்தாம் ஓர் அம்மாள், உடத்தில் நாற்பாசிலில் உட்கார்த்து ஏதோ ஒரு புத்தகத்தைப் படித்துக்கொண்டிருந்த ராஜம் எட்டென்று எழுந்து வந்து, "ஆமாமி! நான்தான் ராஜம்.. உங்களை அஞ்சுகன்..." என்று கரையெதிரும். "நான் தோளின் அம்மா..." என்று தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டவாறு உடத்துக்கு வந்து

உட்கார்த்தாம் வந்த அம்மாள், கமார் நாற்பது வயது இருக்கலாம். முகத்திலே புணக்காரக் கண் ரொம்பு எழுதும் ஆடை அணிவதெனக் கடுத்தரக் குழம்புத்தான் என்பதை மடுத்தும் கூறிய.

"அப்படியா! ரொம்பு எத்தோடும். இன்னும் வரவில்லையே என்று தோளவத்தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். பள்ளியிலேயே என் மனத்தைக் கவர்த்த மாணவி உங்கள் பெண் தோளாள். ஒரு பெண்ணுக்கு இருக்க வேண்டிய கவனிதையான கற்றுணங்கலும் தோளிடம் இருக்கிறதே. பள்ளிக்கூடத்துக்கு வரும்போதும் போகும் போதும் இந்த உலகத்தையே மறந்து விட்டபடி பேசிக்கொண்டும் விசித்துக் கொண்டும் தவறாக நடத்துகொண்டும் பெண்களுக்குக் தோளையே பார்த்து அவளைப் போல் இருக்குமாறு நான் 'அட்வைஸ்' பண்ணுவேன். 'தோளின் தாயா!' என்று கொங்கிக் கொஞ்சுவதிலேயே திகைப் பெருகாமல் நடந்தாம்..." என்றும் ராஜம், பெண்கள் பற்றிய புத்தகத்தைக் கேட்டதில் தாலாக்கை உடல் முழுதும் ஓர் இப்ப உணர்ச்சி பரவியது மனத்தையும் எதையும் காட்டிக் கொள்ளாமல் மெகைக் கிசித்தவாறு. "என் பெண்களை ரொம்பவும் புடித்திருக்கிறேன்!" என்றான்.

"புத்தகங்களை. மனப்புவியமாகக் கொங்கிறேன், தோளா! அவை எத்தினியை! உட்குள் கிருமையாக அதிர்த்துப் மட்டும் அல்லது இருக்க வேண்டும்!"

"அவசர! சொந்தக்கதான் வந்திருக்கிறேன்!" என்றான் தோளின் தாயா கிசித்தவாறு. குறிப்பாக அந்த அம்மாவைப் பார்த்தான் ராஜம். ஒரு வளை தயக்கிவிட்டு, "தோள்களுக்கு ஒரே பெண்..." என்றான்.

"தெரிவு..."

"இன்னும் உலகம் தெரிவாத குழந்தையாக இருக்கிறது." "அவன் குழந்தையானால் வயது வந்ததான் எதையும் தெரிந்து கொங்கிறேன்!"

"குழந்தையானிருந்துவிட்டாகதான் பரவாவிக்கிறேன்! இப்போது அவன் ஒரு குழந்தையே விட்டானோ!" என்று பெருமூச்சுவிட்டான் தோளின் தாயா.

"பெண்ணுக்கு அழகிவா விட்டாலும்கிற்று கவனிப்பதும்... தோளுக்கு என்ன குதறக்க! ராஜாத்தி மாநிதி இருக்கிறது!"

"அவன் ஆணையும் அப்படித் தான் இருக்கிறது. தன் உலகம் தெரிவாமல் எத்திக்கு மீறினதெனவல் வான் எட்டிப் பிடிக்கப் பார்த்திருக்க!"

ஸ்ரீரங்கம் நிரணம்மன்

சாஸ்திரம் உத்ப்பம் ஒரு புத்தகம் தேவீந்திரம்.
"அப்படி என்ன செய்கிறார்? ஆளுமையற்றப் போல்
குரீயங்கப் பிடிக்கப் பார்க்கிறார்?" என்று.

“சூரியதாராயணம் பிடிச்சப் பார்க்கிறான்!... உங்களுக்குச் சூரி என்றொரு பிள்ளை இருக்கிறாராமே!”

இந்த காரணத்தால் கேட்டதும் அப்படியே பிர
மீத்துப்போலக் கண்ணாசி சமைந்து விட்டான் ராஜம்.
இரண்டு நிமிஷங்கள் அவன் மூக்களையே குருதி கு
றுதல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் தோஷம் தாயார்.
சாதும் இந்த உலகத்திலேயே இங்கே. அவன் சித்திர
காக்போ ஒழிக் கொண்டிருந்தது. "உலகமெல்லாம் என்
சொன்னிக்கொண்டு விட்டுக் குடித்துவிட்டான் உலக
மூடப உலகத் துணைகளைப் பற்றியும் உலக
பிள்ளையின் அழகைப் பற்றியும்தான் பேசிக் கொண்
டிருக்கிறான்... அழகுமைய மகத்தைப் புரிந்துகொண்ட
தான் தான் அங்குக்குக் கூடத் தெரிவாமல் இப்போது

வழிதான்...'' என்று ஏதோ தனது செய்முறைப்பற்றை மன்னிப்புக் கேட்கும் வகையில் பேசினான். இதோடும் தாயாள், ராஜம் பதிலி சொன்னாள். ''உங்கள் பிள்ளைக்குப் பெரிய பெரிய இடங்களிலிருந்து ஐந்தாயிரம் வரலாம்...'' என்று ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்தான். ராஜம் சும்மென்று ஏதோ கண்ணிலுந்து விழித்தது. சொண்டவன்மேல், ''என்ன சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?'' என்றான்.

“எங்களால் அதிகம் செல்வ முடியாது. ஆனாலும் பொங்கி வரக்கே வேண்டிய இடத்தில் பூசலாவது வரப்போம்...”

ராஜம் மென்னைச் சிந்தியவாறு, "மீதாயே ஒரு ஸ்வர்ண விக்கிரகமாச்சே! பனைத்தர்ப்பு பற்றியே நான் போசிக்கலியிலே.... இப்பொழுது நீங்கள் வந்த பிறகுதான் என் சூரிக்குக் கம்பாண வயது ஆகி விட்டதென்ற விஷயம் என் கவனத்துக்கு வந்தது.....பெரும்பாலும் தோஷமாய்ப்பற்ற ஏதத்துச் சொல்லுகிறேன்.

ஒருவேளை தோஷம் அவன்! கண்
நீக்க திறந்திருந்தால் கொம்பும்
தங்குதாயிற்று! சிங்கிராசனைப்
பற்றிய கண்ணிய வேண்டாம்.
தோஷவாதிட ஏனக்கு எதுவும்
ஸ்கிபியமில்லை....." என்று
சொன்னார். தோஷம் தாயார் சிறிது
தேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து

விட்டுப் போய்விட்டான். ராஜ்யம், சிங்கள சமூகமும் பற்றிய தீவிரப் பங்களிப்புடன் சிங்களமும் சீர்திருத்தம் செய்து கொள்வதும் தான்.

ஆஸ்தமா பிராங்கைஸ் குளிர்சுரம்

முதலியவைகள் எப்படி அடக்குவது

மூச்சுத் திணறல், இருமல், கிரமப்பட்டு மூச்சு விடுதல், கவரவும் தடைபடுதல் ஆஸ்தமா, ப்ராங்கைஸ், துபேரோஸிஸ், ஸுபீர் கரம் முதலிய உபாதைகளால் அவதிப்படும் பல்வாயிரக்கணக்கான பேர்கள் இப்பொழுது மேண்டாகோ (Mendocino) சாப்பிட்டு நிவாரணம் அடைவதாகும். இந்த தனி விஞ்ஞான அமெரிக்க மருத்து, இரத்தத்தில் மூலமாக கவரசப் பைகள், கவராக் குழாய்கள், மற்றும் மூக்குக்குச் சென்று அங்கு கெட்டியாக அடர்த்தியான சளிவை இனக்கிக் கரைத் திடுது. பின்னர் நீங்கள் இருமல் மற்றும் கிரமப்பட்டு மூச்சு விடுதல், இல்லாமல் கவராக் கவரசித்துக் குழந்தைபோல் தூங்கலாம். பூரண திருப்தி உங்களுக்கு அது நிச்சயமாக அளிக்கும்.

எக்ஸிமா சொறி

உங்கள் எழுமத்தில் சுமார் 5 கோடி மெக்ஸிய துவாரங்களும் மடிப்புகளும் உள்ளன. கிருமிகள் அவைகளில் மறைந் திருந்து, தாங்களடியாத அரிப்பு, வெடிப்பு, மெலுக்கல் பரவும் படை, தொல் உரிதல், எரிச்சல், பருக்கல், பட்டர் தாமரை ஈரலில் அரிப்பு முதலிய உபாதைகளை உண்டாக்குகின்றன. சாதாரண சிவச் சைகள் தற்காலிகமான நிவாரணம் அளிக்கும். ஏனெனில், அதன் மூலம் உபாதை எலுக்கு மூலவாரணமான கிருமிகள் அழிவ த்லாம். விஞ்ஞான முறையில் தயாரித்த இந்த மருத்து, நிக்ஸோடர்ம் (Nixoderm) துரிதமாக இந்தக் கிருமிகளைக் கொன்று விடுகிறது. மற்றும் உங்கள் எழுமத்தை மிருதுவாகவும் மெழுகப்பாடவும் வசிகர மாகவும் இருக்கச் செய்கிறது. இவ்வே உங்கள் கெய்ண்டம் நிக்ஸோடர்ம் (Nixoderm) வாங்குங்கள். எழும உபாதை களின் மூலகாரணமான கிருமிகளை நிக்ஸோடர்ம் நிச்சயமாக அழிக்குமென்ற பூரண நம்பிக்கையுடன் வாங்குங்கள்.

பதினாந்து வயதிலே ஒருவனுக்கு வாழ்க் கைப் பட்டாள். அடுத்த வருஷம் ஒரு பிள்ளை கைப் பெற்றெடுத்தாள். பிள்ளை பிறந்த மறுமாதமே அதன் மூலவரைப் பறி கொடுத்தாள்.

கைப்பிடித்த கணவன் அவளுக்குக் கொடுத்து அதிகமாக ஒன்றும் வைத்து விட்டுச் செல்ல வில்லை. எப்படி முடியும்? அவனே அந்த வருஷம்தான் 'எவ்லிவ்ஸ்' பட்டத்துடன் கவராளாவிலிருந்து வெளி வந்திருந்தான். ஆனாலும் ராஜத்தின் புகைகத்தில் அவனைக் கைவிட்டு விடவில்லை. பெற்ற தந்தைக்கு மேல் பிச்சமாவிருந்தார் மாமனார். மெட்ரிசு லேஷன் தேறியிருந்த ராஜத்தை மேற் கொண்டு படிக்க வைத்தார். பிள்ளையைப் பறிகொடுத்த மாமியார், பேரனைக் கொஞ்சி வளர்ப்பதில் அந்தத் துக்கத்தை மறக்க முவன்றான். தன் துக்கத்தை மறக்கப் புத்த கத்தை அடைக்கலம் தேடினான் ராஜம். அதன் பலனாக தாது வருஷங்களில் பி. ஏ. பட்டத்தை முதல் வகுப்பில் சம்பாதித்தான். அதுமுதல் ஒரு பள்ளியில் உபாத்தியாயினி யாகப் பணியாற்றி வருகிறான். இடைவிச் சல்.பி. பட்டமும் பெற்று விட்டான்.

சில நாட்களுக்கெல்லாம் ஒருவரின் ஒரு வராக மாமனார் மாமியார் இருவரும் கான மாவி விட்டனர். அதுமுதல் வேலையும் பார்த் துக் கொண்டு குழந்தை குழியையும் வளர்த்து ஓர் ஆளாக்ருவதற்குள்.....அப்பப்பா!.... என்ன பாடுபட்டிருப்பான்! அவனை ஒரு தெய்வம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். குழந்தைக்குத் தாயாக மட்டுமில்லாமல் உற்ற நண்பனும், தந்தையாய், தங்க மத்திரி யாய்.....அவனுக்கு எந்தக் குறையும் இல்வா மல், மூக்கியமாக 'அப்பா இல்லை' என்ற குறை இருக்கக் கூடாது என்று, அவன் திருப்தி வினேயே, அவனுடைய சொக்கியத்திலேயே, அவனுடைய படிப்பினேயே கண்ணும் கருத்து மாவிருந்து அவனை ஓர் ஆளாக்கி விடுகிறான். அதுவும் வெறும் ஆளாக் அல்ல; பட்டம் பெற்ற அவனுடைய தந்தை உலிருக்கிருந் திருந்தால் இந்த நாட்டுக்கு என்ன வேலை செய்கிறாற்பாரோ, அந்தக் கடனைப் பிள்ளை யாவது திரிக்கட்டுமென்று அபேத பி. எ. பட்டத்தை அவனுக்குச் சம்பாதித்துக் கொடுத்து விட்டான். சில நாட்களுக்கு முன்புதான் தன் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு ஊருக்குத் திரும்பி விருந்தான் குரி.

ராஜம் சாதாரணமாக மாலை ஐந்து மணிக்கு வரையில் பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து விடு திரும்பி விடுவான். அவன் வந்த சில நிகில்க் களுக்கெல்லாம் புத்தகமும் கையுமாகத் தோ வருவான். தோலின் தாயாரிடம் கொண்டு போக ராஜத்துக்குப் பள்ளிக் கூடத்தினேயே ரொப்பவும் பிடித்த மாணவி தோ. அவன் அழகு, குணம், புத்திசாலித்தனம் எல்லாம் ராஜத்தின் மனத்தை அதிகம் கவர்ந்து விட்டன. ஒரு நாடமை வளர்த்திருந்தது என்று கூடச் சொல்லலாம். 'பிகரவேட்' இல்லாமலே தோ தன் மார்க்குகள் வரக்கி் கூடியவன். என்னுடும் அவனுக்குத் தனியாக இன்னும் அதிகமாகச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆசை ராஜத்துக்கு. "எய்யம்

மாம்பழம் பனிகாலத்தில்
கிடைக்குமென்றால்?

அது

மந்திரத்தினால் அல்ல

அளிப்பவர்கள் மீட்வண்டார்

தான்

ஐஸ் க்ரீமுடன் பரிமாறி

னால்

அருமையான ருசி

அளிக்கும். ஸப்ளேயுடன் சேர்த்

துண்டாலோ அமிர்தம் போன்றிருக்

கும்

கனிந்த

பழங்களைப்போன்று நாவிற்கினியது.

Midland

மீட்வண்டார் நவம்பரில் 28 வகைகள் பழங்களையும், மாக்கறிகளையும், ஜாமங்களையும்,
ஒலிவங்களையும், மற்றும் செக்கப்பளங்களையும் கிடைக்கின்றன.

தயாரிப்பாளர்கள்: மீட்வண்டார் ப்ரூட் அண்டு வெஜிடபிள் பிரைவட்டஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்
மெட்ரா கமிஸியனர்கள்: வான்ஸ் பிரைவட்டஸ் கோ. (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட், பம்பாய்
இந்தியாவிலுள்ள மற்றவர்கள்: பாசி அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்,

“பயம் வேண்டாமா, அம்மா!”

“அதை நீ எப்போதும் மார்ட்டா? பெண்ணுக்குக் குணம்தான் முக்கியம் ருசி. ஏதோ முடிந்ததை அவளிடம் செய்கிறேன் என்பதற்குள்...”

“மார்ட்டெட்டிக்கு இப்பொழுது பீ. எக் செய்வான் என்று ‘ரேட்’ தெரியுமா? பத்திரம் பதினாலிரண்டு மைல்கள்: வெய் கார்டு அவர்களுக்கு இருக்காது!”

ராஜதீபன் ஆரம்பமென்றான் இருந்த இடம் தெரியாமல் பறந்து விட்டது. எதை அவன் துச்சமாக நினைத்தாலோ, அதன் கருத்தா வீடுகளுக்குச் சென்றது. “தாயா, தாயா இப்போது பீ. எ. படித்த பிள்ளையா இருந்தால் யாரோ கிட்டத்தட்ட என் குணங்களுக்குச் செய்கிறார்கள். என்னை விட்டுவிடுவா?” என்று சொல்லவும் அமைதியை குரலில்.

இந்தக் கேள்வி குரலையுடன் உறுப்பு உறுப்பி விட்டது. “அம்மா!” என்று.

“எப்போதென்தே தெரியாதவனாக இருக்கக் கூடாதென்றாலோ இவ்வளவு பாடுபட்டு உன்னை பீ. எ. ஆக்கினான். இப்பொழுதும் உனக்கு ஒரு பெண் குணம்தான் பயம் வர வேண்டுமா?” என்று ராஜம். கேட்கவில்லை என்பது உணர்ச்சி தெரிவித்தது.

“அதில்லையம்மா. ‘அக்கிய’ என்று இவ்வாறு! அப்பா இருந்தால் இப்படியெல்லாம் எப்போதும் செய்வாரா?” என்று ருசி. “அப்பா இருந்தால்” என்ற கார்த்திகை ராஜதீபன் காதலனின் தாயாசமரம் பார்த்து. “அப்பா: இருந்தால்” “அப்பா இருந்தால்” என்று ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தது. எந்த ஒரு அளவுக்கு ஏற்பட்ட கூடாதென்று அவன் இராய் பவலாகப் பாடுபட்டு வந்தாலோ, அந்தக் குறை ஏற்பட்டு விட்டது! அதுவும் அவன் காலாயாவே உதவிக்காது. இது நடக்கிறமேல், இரண்டாம் முறை மார்ட்டெட்டி சொல்லிடுவான்!

ராஜதீபன் மனம் அமைதியில்லாத நிலை தது. தன்மையின் கற்றுவது போலிருந்தது. என்னென்று இருக்கிறது. அவன் சந்திப்பில் மான் நிமிசென்று அவனை கவனித்து விட்டு எல்லோரோடு சென்று விட்டதைப் போல உன்னை என் குதல் உச்சத்தின் வரை ஒரு நடுக்கம் விட்டது. ஏதோ சொல்ல நினைத்தான். ஆனால் உதடுகள் அசைய முடிந்தன. பிள்ளையை வெறித்துப் பார்த்தான்.

“முன்பு எனக்கு வேளி தாட்டுகிற செல்லம் காயப்படி வந்தபோது ‘அதென்னாம் வேண்டாம்’ என்று. இங்கு உண்டான பழக்கம் படித்துச் சம்பாதித்தாலே போதும்” என்று. அப்பா இருந்திருந்தால் என்னைத் தடுத்திருப்பாரா? இப்பொழுது எல்லாவிதத்தின் மூலம் கிட்டக்கக் கூடிய நல்ல கருப்புகளும் குறையும் நினைப்போம். அப்பா இருந்தால் ‘பயம் வேண்டாமடா. உனக்கும் பிடித்த பெண்ணைப் பார்த்தால் கண்ணாடிச் செய்து கொள்’ என்று சொன்னாரா?” என்று ருசி. “அப்பா இருந்தால்! அப்பா இருந்தால்...” அப்பா இருந்தால்! ராஜதீபன் காதலனைத் தனித்தெடுத்தான். சில நிமிசு மெல்லத்துக்குப் பிறகு ராஜம் பெயர் தெரவிக்கிறது.

“அந்தக் காலத்தின் என்னை வந்து உன் அப்பா பார்த்திருப்போது வேளியில் அளவுக்கு திறமையின் செய்வதாக்கத்தான் எல்லோரும் அமை காட்டியிருக்க. மற்றவர்கள் சொல்வதில் என் பங்கு கூட என் பெற்றிருக்க பெண்ணிடம். உன் அப்பா பங்கித்தான் ஒத்துக் கொண்டான். அவருக்குப் பிடித்த பிள்ளை உன் தி... என்று. அவன் குரலில் எப்போதுமே காலஞ்சென்ற உணர்வுக்கு என் தந்தி, பிள்ளையின் அன்புத்தனமான ஆணையின் ஏற்பட்ட துக்கம் என்ன உணர்ச்சி கருவம் கலந்திருந்தன. அவனைப் பார்த்தல் பிடிக்காததன் போல் பார்த்தவையே வேறு பக்கம் திருப்பிக் கொண்டான்.

“உன் காதலனே... இப்பொழுது மட்டும் அப்பா இருந்தால்...” என்று எதைவோ சொல்ல ஆரம்பித்தவன் போலும் முடிக்காமல் எழுந்தான். ராஜதீபன் அக்கம் போய் மாக மாறினது. நீர்த் திரைகள்! இருந்த நிலை விழிகை தன் நினைவை இறுத்து சிவப்பாக மாறிவிட்டன. அழைக்கப் பெயர் அவன் அறங்களை இருந்த அமைத்திருக்காது. கார்த்திகை வந்து விருத்தின. ஆவேசம் வந்த கணம் போல் இருந்தான்.

“அப்பா இருந்தால் என்னடா? இவ்வளவு காலம் அப்பா இவ்வாறு குறைவை என்னடா கண்ணிடையா? இப்பொழுது அப்பா இருந்தால் உனக்கு வரத்தேண்டினை மூலம் எவ்வளவு உடனாய்வித்துக் கொடுப்பார்? சொல்! பத்திரமே! இவ்வாறு, இன்னும் அதே மாதிரி என்னைத்துக் கொடுப்பாரா? சொல்லுச் செய்து கொண்டதாலும் உனக்கு எவ்வளவு வேண்டும் என்று தவறாமல் சொல்! உன் அப்பா இருந்தால் எத்தனை காலங்கி கொடுப்பார் என்று நம்புகிறேன். அதைச் சொல்! என்னை ராஜதீபமாக கொடுக்க சொல்லுவாய்மமா? இனி அந்த எண்ணமே எனக்கு கிடையாது. இந்த உடலின் உயிர் இருக்கும் வரையில் நான் உனக்குத் சம்பாதிக்கிறேன். இதுவரை நான் சொடுத்தவைதிரும்பும் பணத்தோடு இனி சம்பாதிக்கப்போகும் பணத்தையும் சொடுத்த உன் அப்பா இருந்தால் கிட்டக்கக் கூடிய தொகையை விட இரண்டு மடங்கு கொடுத்து விட்டுச் சாதினே... ஆனால் இனி என் காதலன் ‘அப்பா இருந்தால்’ என்று மட்டும் சொன்னாரே! அந்தக் குறை உனக்கு இருக்கக் கூடாதென்றதால் பாடுபட்டேன். இனிவும் அதற்கானே பாடுபடுகிறேன்!” என்று அத்திரித்தான் ஆரம்பித்தவன் அருமை வுடன் முடித்துவிட்டுக் கட்டிலின் போய்ப் படுத்தக் கொண்டான். அவன் காதலனின் ‘அப்பா இருந்தால்’ என்ற கார்த்திகை ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தது. ருசி அமைதியில் நின்றுகொண்டிருந்தான். ‘நான் சம்பாதித்த ஒரு மடங்காகத் தருகிறேன்’ என்ற கார்த்திகை அவன் காதலனின் குடைத்து கொண்டிருந்தது. சிந்து ரேஸ் ஏதோ போகிறதென்று இருந்தான். பிறகு உட்குறுக்குப் போய்த் தாயாரின் கைமட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டே. “அம்மா! அம்மா!” என்று. ராஜம் எழுந்த உட-

கார்த்திகை. "என்னை மன்னித்துவிடுகிறா. இனிமேல் அந்த வாரித்தைவைச் சொல்வதே மாட்டேன். உன் கிருப்பப்படிவு அந்தப் பெண்கள் மணந்து கொள்கிறேன். அவர்கள் எதுவும் செய்ய வேண்டாம். நீயும் என்னைக் கோர்த்து வைக்க வேண்டாம். என்னைச் சம்பாதிக்கத் தெரியும், அம்மா!" என்றார்.

"கல்யாணத்தின் ஈழம் வரத்தென்னாக வாய்க்கும் பணம் நிவாயமான சம்பாத்திய மிவ்வ ரூர், அதை நினைத்தாகந்தான் மாரா யிருக்கிறது. பெண் மூலம் பணம் சம்பா

திக்கணும்னு பிரியப்படுகிறீர் எங்கே எஞ்சம் வாங்கி விடுவாயோ என்று வைப்பா விழுந் திருது. அகந்தாக உங்கள் தாம் படிக்க வைக்கவில்லையா..."

"இவ்வாறாம்மா, சத்தியமாக வஞ்சக வாய்க் காட்டேன். இடைப்பதைக் கொண்டு திருப்பிவைக்க வேண்டாம்" என்றார் சூர்.

"இந்த வாரித்தைவைக் கேட்ட உன் அப்பா இருந்தான் என்பதைச் சந்தோஷப் படுவார், தெரியுமா?" என்றார் ராஜம்.

படித்துப் பாருங்கள்!

தாராத்திரியர் கதைகள்

இந்த நூலில் சத்தி வழியாக இனிவ சைதகம் வடிவில் விளக்கம் கொடுக்கப்படக் கானகம். இந்த நூல் எழுதியவர் பி. ஸ்ரீ. அவரைத் தமிழகம் தங்கு அறிவும். அம்மை யின் கொள்கை, மதுரைப்பள்ளி மதமயக்கம், மகிஷாசுரமர்த்தினி, இராமபிரானும் மகா தேவியும், பாரதமும் தேவிபாசைதகமும், தர தாராயணம் கதை, தாயின் வெற்றி என்பது போன்ற பன்னிரண்டு தலைப்புகளில் சத்தி வழியாக எழுதியிருக்கிறார். எல்லா நடைகளில் ஆசிரியர் விளக்குகிறார். தாராத்திரியர் நுழைந்த தாட்களிலும் மரியாதை, திருமகன், கிளக்கல் என்ற மூன்று வடிவில் அப்போதைய வழிபடு கிறோம். மகிஷாசுரன் முதலான அசுரர்கள் தேவிபால் கொல்லப்பட்டதைத் தேவி மகாத் மியம் கூறுகிறது. 'அறிவாமைமீது சொல்லு மான மகிஷாசுரனும், கொடுமைகளில் சொல்லுபவனான வேறு அசுரர்களையும் தான் இந்த நவநாகரிக புத்தத்திலும் காணத்தான் செய்கிறோம். அசுர கபாலங்கள் அந்தித் தலை வணங்காமல் மகிஷாசுரமர்த்தினியைப் சரணடைந்து படைத் தலைவராக தாம் புதுப்பாடு வேண்டும். அப்போதுதான் தேவி யின் தர்மாவேசம் நாடெங்கும் பரவ, மக்க ளிடையே சாத்தி நிலை ஏற்படுவது சாத்திய மாகும்.'

ஆசிரியர் : பி. ஸ்ரீ; அமுதநிலையம், சென்னை-28. கிடை 30 புத்தகமாக.

கதார்த்தனங்கரணம்

150 வார்த்தைகளுக்கு முன் ஆனவந்தார் ஒரு நூல் ஆக்கினார். அது கிஷ்கிந்தாவைத் திரைப்படத்தையொட்டிச் சேதவிய் உட் கருத்தை விளக்குவது. சென்ற விவரம் திருநாள் ஒரு அந்த குறையைத் அந்தவந்தைத் திரைப்படம் கொட்டி ஸ்ரீ மீமாம்சை வேதாந்த பிராமணிக் கா. ராமமூர்த்தி சாஸ் திரிகள் திரைப்பட வங்கரணம் என்ற புதிய நூல் ஒன்று வெளியிட்டிருக்கிறார். இதிலுள்ள கலோகங்கள் 219. மேதவிய் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் கருத்தையும், ஓர் அத்தி யாயத்துக்கும் அடுத்ததிற்கும் உள்ள தொடர்பையும், முழு கதைவின் காரணமான அபிப்பிராயத்தையும் ஸ்ரீசங்கராஷ்பத்தரை

பின்பற்றி இந்நூல் எவ்வ வகையில் இருக்கையி ல்கிண்குறித்து.

ஆசிரியர் : ஸ்ரீ கா. ராமமூர்த்தி சாஸ்திரி, எம்.கூ.பி.கு.த கலாசாலை, மலையாளப்பூர், மதுரை-2.

சூரிக் இலையப் பருவம்

தேவமொழிகள் புத்தக டிரைட் ஆதர வில் நெய்மீன் பிரகார வெளியீடு இந்நூல். இதன் ஆசிரியர் கிஷ்கிந்தா எல்லா தமது குடும்பத்தின் கதைகள்தான் இவ்வாறு 'சூரிக் இலையப் பருவம்' என்று எழுதி யுள்ளார். சேக் குடும்பங்களில் செல்வத்த ராயினும் எல்லாவராயினும் எவ்வொருக்கும் பண்பாடு என்பது ஒவ்வொரு விவரம் வந்திருக்கிறது. சேக் குடும்பங்களில் பண்பாடு என்னும் அழகம் முடிவாகிறது. அந்த உயர்ந்த பண்பாடுகளில் பெரியோர்களுக்கு அங்கங்கள் செதுத்திருக்கும் மரியாதையை உதாரணமாகச் சுட்டிக்காட்டி மாயம், குடும்பங்களில் ஒவ்வொரு செல்வம் கருதுகிற கடமைகளில் ஒவ்வொரு தலைவர்களுக்கு கவனம் தெரிவித்துவிட்டு வெளி வேலைகளுக்குப் புறப்படுவதைக் குறிப் பிட்டுவரும். இந்த நற்பழக்கம் தந்தி தடக் குள் பருவத்திலுள்ள குறந்தையிலிருந்தே சேக்காள் ஆன் கென் இராமராமருக்கும் பரிந்துவிட்டிருக்கிறது. இருபது அல்லது முப்பது தலைமுறைகளுக்கு மேலான குறந்தை வர்களின் விவரங்களை எழுதி வைத்துக் கொள் ளும் பழக்கமும் சேக் குடும்பங்களில் உண்டு. இவ்விதச் சிறப்பான பழக்கங்களை வெளியும் ஆசிரியர் கிஷ்கிந்தா, தமது குடும்பத்துச் சம்ப வங்கள் மூலம் தங்கு வெளியிட்டிருக்கிறார்.

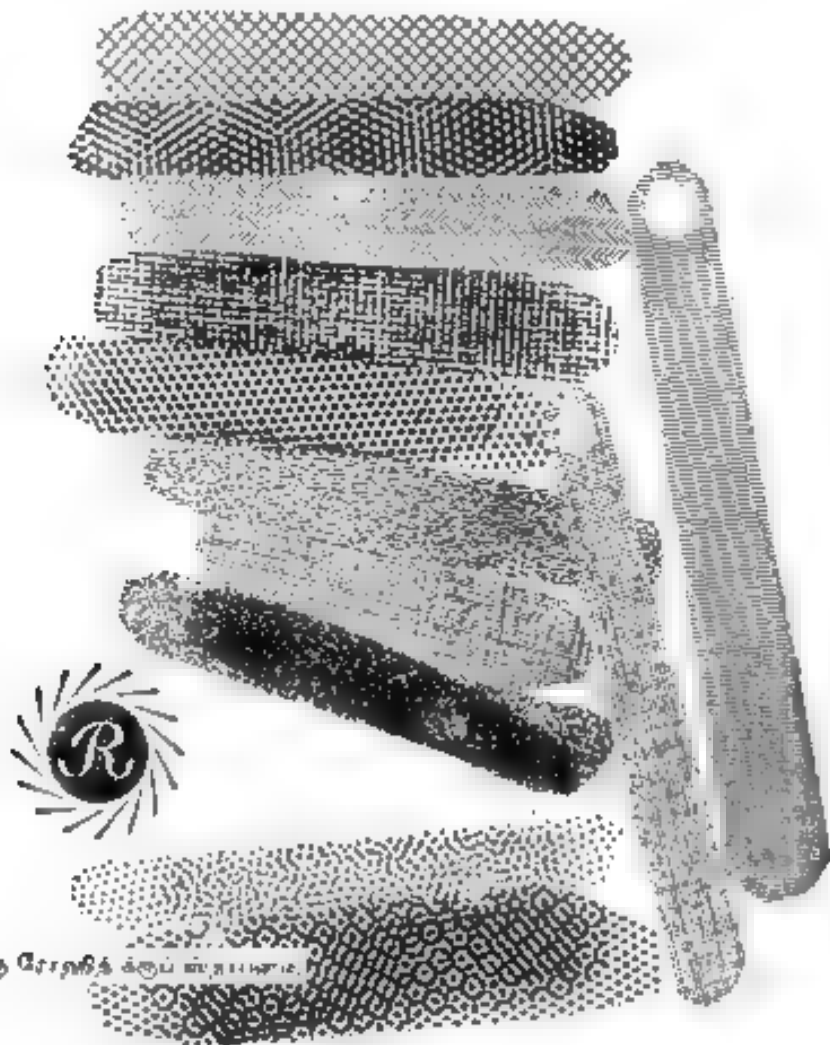
இட்டிச் தொண்டும் காட்டுகளில் என்னா திகழ்ச்சிகளையும் பிக அழகாக விவரித்திருக் கிறார். கிஷ்கிந்தா பியின் இந்த அழகம் நூல், பிற தாருகையில் பெரிதும் போதப்பட்டதில் விவரங்களை, ஏனெனில் இதைப் படிக்கும் போது, சேக் குடும்பத்தின் தாலும் ஒருவ ராகவேறு மாவேறு போன்ற என்னும்நான் வாசகர்களுக்கு ஏற்படும். ஆங்கிலத்தில் வெளி யான இந்நூலில் தமிழில் கலை குறந்தையின் ஈழம், ஏ. அப்பாஸ் மொழிபெயர்த் திருக்கிறார்.

கொட்குமிடம்: நெய்மீன் பிரகாரம், என்னை வம்மன் காசனிக், சென்னை-6. கிடை: ரூ. 2-25.

தகவல் 80,000 ரூபாய் வரையில் சங்கம் தந்தியை
தேய்ந்துகொள்ளும்.

கடந்த 50 வருஷங்களுக்கும் மேலாக காலமாகியிருந்த துணிகளை
தயாரிப்பதில் சங்கம் தந்தியை முக்கியமாகப் பயன்படுத்துகிறது.
காலிகள், மெல்லிகள், பாப்பிகள், மெல்லிகள் மற்றும் சங்கம்
பெருமளவு விநியோகம் துணிகளும் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

ஸ்பாஜி மில்ஸ் நம்பர்-2, பெருமளவு ரோடு, பம்பாய்-13.

இது ஒரு ரேகிங் க்ரூப் ஸ்பாஜி ஆகும்.

எல்லாம் ஒன்றுதான்

சு. நாமகிரி

இந்தக் கதிரன் ஆகாயத்தில் ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தான். அவனது அழகைப் பருகி வளளாய் மீளாட்டியும் பஞ்சனாயின் லுள்ளும் தவற்று லொட்டை மாடியில் உலாவிக் கொண்டிருந்தாய். மாடிய்படி அகற்றிக் 'கிட்ட' எத்தம் கேட்கவும் அவன் கீன்று திரும்பிப் பார்த்தான். அவனது கண்கள் மூடவன். "என்ன தவிர்வதற்குமில்லை" என்று மனக்கோட்டை உருவாக்கி. "என்று கேட்டுக்கொண்டே அவன் தோக்கிப் பூரிப்புடன் வந்தான்.

"ஒன்றுமில்லை" என்று மீளாட்டி.

மாதவன் அவனுடன் உலாவிக் கொண்டே. "மீளாட்டி, உன் அம்மா வரப்போவதாகச் சொல்லுவே, 'கெண்ட் லாவன்' இன்னும் கெவாரு களில் கட்டி முடித்துவிடும்" என்று.

மீளாட்டிக்குத் தன் பிள்ளைகளைப் பற்றி மிகவும் பெருமையுண்டு. அந்த சமயத்திற் தன் புருஷன் விட்டாரிடமும் அவன் இது வரை யாரையுமே பார்த்திரா விட்டாலும் மதிப்பு உண்டு பக்கத்தினர் தீவையும் அவனுக்கு அப்பொழுது வந்திருக்க வேண்டும்.

"ஆமாம், அம்மாவுக்கு யாக்கு இரண்டு என்ன அசைவாரியோ, இக்கே-வந்திருந்து எல்லாம் அமைத்துக் கொடுத்தப் போகலாம் என்று சொல்கே. அம்மா தம்மோடு சேர்ந்து இருக்க மாட்டாள். எல்லா அக்கா வீடுகளுக்கு குப்போனாகட்டி நான் விட்டே இருந்ததான் எல்லாம் சொல்கே. அதற்குத்தான் 'கெண்ட் லாவன்' கட்ட ஆகலாம்

பட்டேன். அதனுடன் தான் அம்மாவுக்கு இரண்டு யாக்கைகளிருந்து இங்கு வரும்படி எழுதி விட்டேன். அங்கிருந்துதான் தமக்குப் பின் ஏழு நூறு மூன்று-மூன்று கட்ட அன்றுப்படி சேக்கல் அன்றுப் பிழி ருக்கிறார் 'மே!' என்று. இது மாதவனுக்கு ஏமாந்த மாக இருந்தது.

மீளாட்டியின் கால்களைப் பிடித்துக் குறுக்கி. "என்ன கால்கள் செய்யு விட்டாய் மீளாட்டி! வந்திருந்தேன் உயர்வாகவே 'இங்கு மாக்கல் கிட்டுத்தான்' என்று வந்திருக்கேன் என்று பற்றி என்னை நினைத்துக் கொண்டாக்கன்?" என்று அங்கலாத்தான்.

மீளாட்டி கண்களையே சேர்த்த உற்றுப் பார்த்தவிட்டு "இக்கே-தட்டை" பிடிக்கும் நாளும் ஒரு தடை எழாமலாம் வந்துபோக உத்தேசம் என்றும் எழுதினேன்" என்று.

"அப்படியானால் வேண்டுமானாலும் போக முடியும். நான் எப்படியும் போகமுடியும்"

வாக்கு மிகுமுறை கிடைக்காதே!" என்று குறுங்கிட்டான் மாதவன்.

மீளாட்டிக்கு விவாகம் முடித்து இரண்டு மாதங்களுள் ஆகியிருந்தவன். அவன் கண்களில் மீட்டைகளில் முதல் வகுப்பில் தேதியவுடன் பெரிய கம்பென் பெயர்திற் மாண்புறம் வேலை கிடைத்தது. அதற்குமே மேலும் பெருக, ஒரு மந்திரியின் மகன் அவனுக்கு மாண்புறம். மந்திரி தம்பதிகள அனுக்குச் சகல சௌகரியங்களும் செய்து கொடுத்து இன்னும் பெரிய மனிதனாக ஆக்கி விட்டான். அவர்கள் கட்டிக் கொடுத்த பணமாகக் மாதவன் இப்பொழுது 'தாருகாவை ஒரு வீட்டுக்கிட்டு விடுதி' கட்டித் தொடங்கி விருத்தான். அது கட்டி முடிந்தால் தன் வேட்டைத்தார் வந்து தங்கிப் போகச் சௌகரியமாக இருக்குமென்று அவன் நினைத்தான்.

மீளாட்டி போலுது விடிந்ததும் மாதவன் வரக்கூடியபேர் படுக்கையை விட்டெழுந்து தன் கால்களைக் கவனித்துவிட்டுக் கால்களையே சேன்று விட்டான். மீளாட்டிதான் தந்த ஒரு மாதிரி விருத்தான். சமைப்பதற்கு எங்கு வரவிற்ப்புயன்மை வந்து நின்று. "அம்மா, நீங்கள் சமைப்பது என்ன சமைத்திருந்து சமைக்க மறுத்து விட்டார்கள். தானே போகிறது ஏதோசெய்து வைத்திருக்கே. என்னவன் எப்படியும் கவனித்துச் சாப்பிட்டாரோ?" என்று.

மீளாட்டிக்கு அப்பொழுதுதான், தான் அன்று காலியப் எதைவும் அவ லிக்குவிட்டு என்னு நினைவுக்கு வந்தது. அவள் ஏதேதோ என்ன மீட்டுக் கொண்டு ஏதும் முடிவுக்கு வராமல் கட்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்க தான். போய் வரக் கற்றுத்து அன்று காலியின்

வந்த கடிதங்களில் பார்த்துவிட்டான். தந்தா சமைக்க தன் கணவனுக்கு மாட்டா காலிய விடவும் அவன் மீளாட்டிப் பார்ப்பதற்கு. ஆனால், அன்று ஏதே அவன் அங்குமைய கடிதங்களைத் தனியே எடுத்து வைத்து விட்டான். ஏதே ஒரு கடிதத்தில் தன் கணவனின் கவையிருந்ததைப் போலவே தென்படவே அவன் எடுத்து மூலகாரை வாங்கிக் கால். அவரை எப்படியும் தனக்கே எழுதிக்கொள்ள முடியும்! அவரது தம்பையாரோ, அங்கு

new

காட்பரீஸ்

சென்னை நகரம், சென்னை நகரம், சென்னை நகரம்
அதிகாரப்படி 1911-ம் ஆண்டு சென்னை
நகராட்சி அதிகாரம். சிவசாமிநாதன்
சென்னை நகரம். சென்னை நகரம்

தரத்தில் உயர்ந்தது காட்பரிஸ்

சாப்பிடுகிற ஒழுக்கம் :
 கடவுள் ஒரு மெய்யானவர் (அல்லது
 தன்னை வந்த பாலிய) ஒன்றை
 தெரியவை அளவு காய்ச்சல் உருவாக
 சாப்பிடும் பொருளைத் துவக்க எண்ணுமா.

[illegible]

சொர்க்கத்தின் நிழல்

அத்தியாயம் ஒன்பது

நீர்களால் வீசி வெறியப்பட்ட
கொடவ விகிரகம் போல் அந்தச் சிறிய
அறையின் ஒரு மூலையில் ஒடுங்கி முடங்
கிப் படுத்திக் கிடந்த கோமதி மென்
ளமுத்து உட்கார்ந்தாள்.

பழைய பத்திரிகைக் காகிதத்தில்
கற்றிக் கட்டப்பட்ட சதுர மாஸு
பொழுள் ஒன்றை இடக்கை கட்டத்தில்
இடுக்கிக் கொண்டு, உட்கையில் ஒரு
சாமஸ்திப் பூ மாலைப் போட்டதைத்
தடவ், சிறிதும் உற்சாகமின்றி உள்
வந்த சாரங்கன், அவற்றைக் கோமதி
வின் அருகில் வைத்து விட்டு அவளிடம்
ஒன்றுமே பிசாசால் துவாபையை எடுத்துக்
கொண்டு ருசியவனாகக் சென்று
கதவைச் சாத்திக் கொண்டான்.

முகத்தை முன்னாலாயால் துடைத்துக்
கொண்டு கிரும்பிய கோமதி அந்தச்
சதுரமான பொருளின் மேல் சுற்றப்பட்ட
புருந்த காகிதத்தைப் பிரித்தாள். அவ
ளுடைய வகைகளில் நடுநடுங்கித்
துடித்தன.

அது ஒரு போட்டோப்படம்! சில
காமியம்மாளின் உருவப் படத்தைப்
பெரிதாக்கி அதற்கு அழகிய சட்டம்
போடப்பட்டிருந்தது.

அந்தப் படத்தைச் சுவரில் சாய்த்து
வைத்த கோமதி, பூமாவையை எடுத்துச்
சூட்டி விட்டுச் சற்றே முன்னால் நகர்ந்து
வந்து அந்தப் படத்தைப் பார்வையிடக்
காமம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவள்.
"அம்மா!" என்று அவற்றைக் கொண்டு
அதில் முகம் புதைத்து விம்மி விம்மி
அழுதாள்.

துவாபையால் முகத்தைத் துடைத்த
வாறு ருசியவையிலிருந்து வெளியே
வந்த சாரங்கன், கோமதியை ஒரு
கணம் உற்றுப்
பார்த்துவிட்டு
தாம் காலியை
இழுத்துப்
போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்தான்.

அவனது இரு கண்ணாலும் சிலந்து
இனமச் சருமங்கள் வீங்கிப் புடைத்
திருந்தன. முக்கை வேகமாக உறிஞ்
கிக் கொண்டு கரகரத்த நுரவில் சொன்
னான்: "கோமதி! உனக்கு நான்
ஆறுதல் சொல்வதாகவோ புத்திமதி
கூறுவதாகவோ நினைத்துக் கொண்
னாதே! அப்படிச் சொல்லக் கூடிய

நிலையில் நாலும், அவற்றை ஏற்றுக்
கொள்ளக் கூடிய நிலையில் நீயும் இல்லை
யென்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.
உனக்கேற்பட்டு விட்ட மாபெரும் நஷ்
டத்தை வெறும் ஆறுதல் மொழிகளால்
மீட்டுக் கொடுத்துவிட முடியாதென்ப
தும் எனக்குத் தெரிந்த விஷயமே. அந்த
நஷ்டத்தை என்னி் பெண்ணி ஆண்
டாண்டு காலம் நீ கண்ணீர் வடித்துக்
கொண்டிருந்தாலும் அது தவறு என்று,
பிதைமை என்று சொல்ல நான் முன்
வரமாட்டேன். மனத்தின் வெதனை
களைக் களரக்கும் ஆற்றல் கண்ணீர் ஒன்
றுக்குத்தான் உண்டு. ஆகவே, உன் பணக்
குமுறல் ஓயும்வரையில் பாவ ஓட்டி,
துள்ள நீரையெல்லாம் கண்ணீர்பே
யிழிந்து கொட்டிக்கொண்டிருந்தாலும்
'ஏன்' என்று கேட்கப் போவதில்லை; அது
'வின்' என்றும் நான் சொல்லப் போவ
தில்லை. ஆனால் 'இத்தனைக்கும் பின்
எஞ்சி நிற்கப் போவது என்ன?' என்ற
ஒரு கேள்வி எழும் அல்லவா? அக்கச்
சிறு கேள்வியை மட்டும் இப்போதே
நீ கேட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று
நான் விரும்புகிறேன்."

கோமதி அவசரமாகத் தன் கண்களைத்
துடைத்துக் கொண்டு சாரங்கனை ஏறிட்
டுப் பார்த்தாள். அவன் மூன்னதுக்கு
வெளியே சூன்ய வெளியில் தனது பார்
வையைச் செலுத்தியவாறு கமியை குர
வில் தொடர்ந்து சொன்னான்: "ஆமாம்,
கோமதி! அந்தக் கேள்வியில்தான் உனக்
குரிய ஆறுதல் அடங்கியிருக்கிறது —
அதாவது, 'அந்த மாபெரும் நஷ்டம்
மனித சக்தியால் தவிர்க்க முடியாதது;
அது நடந்தே ஆகவேண்டிய ஒரு நிச்சய
தடப்பு' என்று வரும் பதிலே இப்போது

உனக்குரிய
ஒரே ஆறுதல்!
ஏனென்றால்
பிறப்பைப்

ஜெகசீர்ப்பயன்

போல் இறப்பு ஓர் அசத்தர்ப்பமான
நிகழ்ச்சி அல்ல; அது நிச்சயிக்கப்பட்ட
ஒரு நிதியான சம்பவம். அனல், நாம்
அந்த அசத்தர்ப்ப நிகழ்ச்சியையும், இந்த
நிச்சய சம்பவத்தையும் முன்பின்னா
மாற்றிப் போட்டு எண்ணிக் கொண்
புருக்கிறோம். அதனால்தான் பிறப்பைக்
கண்டு மகிழ்வதும், இறப்பைக் கண்டு
அருவதுமாக நமது அறியாமையை

வாழையடி வாழையாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்."

சாரங்கன் சட்டென்று எழுந்து தன்னைத் தானே கேலியாகப் பார்ப்பது போல் பார்த்து முக்கால் நிமித்துக் கொண்டே. "ஓ!...இப்போது நான் யாருக்கு இந்த ஆதரவும் புத்திமதியும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன்? எனக்கு தானே சொல்லிக் கொள்கிறேனா?" என்றவாறு மீண்டும் நாதகாலியின் அமர்த்தான். அவனை யறியாமலே அவனுடைய பாரிடை சிலகாமிலம்மானின் அத்தப் போட்டோப் படத்தின்மீது போய்ப் பதித்தது. "ஆமாம்; என்ன செய்வது? இந்தச் சிலகாமிலம்மானின் விதி இங்கு வந்து முடிய வேண்டுமென்றிருக்கிறதே! இதுஎன்னுடைய துரதிர்ஷ்டம்தானா?"

அடைத்துக் கொண்டு வந்த தக்கத்தை அடக்க முடியாமல் கிம்பிச் செருமிஞ்ன் கோமதி.

அவளுக்குத் தெரியாமல் தன் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்ட சாரங்கன் அடைத்த ஞாபியில், "அழாதே, கோமதி! வாழ்க்கையில் சூர-வசிகரன் என்ற நங்கு அறிந்தவளானதே இப்படி மனத்தைத் தளர விடலாமா?" என்று.

தன்பொருட்டு அந்த எளிய வானியலின் மனம் எவ்வளவு வேதனை யடைந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்த கோமதி உள்ளம் நெறிந்தாள். தனக்காவும் அநுதாபப்பட்டிருக்கிற ஆதரவு இந்த உலகத்தில் இருக்கிறதே என்று என்னவிய போது அவனுடைய தூக்கம் பன்மடங்காவிப் போகியது. "அண்ணா!" எனக் கதறிக் கொண்டே ஓடிப் போய்ச் சாரங்கனின் காதுயிலிழிந்து குதுங்கிக் குதுங்கி அடுத்தான் அவன். சாரங்கன் மரக்கட்டையைப் போல் மெனமமாக உட்கார்த்திருந்தான்.

சில விநாடிகளுக்குப் பின்:

"அண்ணா, என் அம்மா இறந்துபோனதைப்பற்றிக்குட நான் அவ்வளவு கவலைப்படவில்லை. அவன், இறக்கும் தறுவாயின் நான் அவன் அருகில் இயல்பிய என்ற எக்கம்தான் என்னைச் சித்திரவதை செய்கிறது, அண்ணா!" என்று அரற்றிப் பொருமிஞ்ன் கோமதி.

இதுவரை சாந்தமே வடிவாய் அமர்த்திருந்த சாரங்கன் சடாரெனத் துள்ளி வெழுந்து சினம் பொங்கும் ஞாபியில்,

"ஆமாம்: அந்தச் சமயம் பார்த்து நீ அன்று எங்கே போய்த் தொலைந்தாய்?" என்று கேட்டான்.

திக் திக் இனறிய கோமதி, "உங்கள் கைக்குத்தான் போயிருந்தேன், அண்ணா!" என்று மெல்ல இழுத்தாள்.

"நீ என் அங்கு போக வேண்டும்? உனக்கு அங்கே என்ன வேலை?" என்று மீண்டும் இரைந்துகேட்டான் சாரங்கன். கோமதி பதில் ஓன்றும் சொல்லாமல் தலை கவிழ்ந்துகொண்டிருந்தாள்.

"நீ அங்கு போனதாய்தானே அந்த இருதயமற்ற பகல் உன்னை வெளியே வீரட்டியடித்தான்?..."

தென் கொட்டினுற்போல் பதறி எழுந்த கோமதி, "அண்ணா! நீங்கள் யாரை இப்படிச் சொக்கிறீர்கள்?" என்று நடுங்கும் குரலில் வினவினாள்.

சாரங்கன் அடிச்சிலமாக முகத்தைச் சுளித்து, "நாய்!...யானாயா? மகா மெதலி என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த மண்டைக் கர்வம் பிடித்த விவேகானந்தனைத் தான் சொக்கிறேன்!" என்றுக் கடுகடுத்த ஞாபியில்.

"அண்ணா!" எனக் கதறிச் சிட்ட கோமதி அடிபட்ட நாகம் போல் நெளிந்து கவிதுக்கி அவளை வெறித்து கோக்கினாள். "அண்ணா, தயவு செய்து அவரை இப்படி வெல்லாம் கௌரவக் குறைவாகப் போதீர்கள்!"

சாரங்கனின் கோபம் அதிகமாகியது. "ஏன்? அந்த அடங்கியவனைப்பற்றிச் சொன்னால் உனக்கு ஏன் இவ்வளவு ரோஷம் வருகிறது?" என்று வெறுப்புடன் கேட்டான்.

கோமதியில் கண்கள் சிலந்தன. அவளை எரித்து விடுவது

போல் பார்த்து கிட்டு முகத்தை வெருக்கென்று வேறு பக்கம் திரும்பிக் கொண்டு சொன்னாள்: "ஆன்சனின் நட்புறவு எவ்வளவு பதறினமானது என்பதை இன்றுதான் நான் புரிந்து கொண்டேன்! கேவலம், நேற்று அறி முகமான ஒரு பெண்ணுக்காக, பல வருஷகாலம் நகரம் சதைதாய் போல் பழிவதைதான் அவர்கள் மறந்து விடுவார்கள் போலும்! இன்றைய இந்த உலகில் சத்திய உணர்ச்சிதான் மெலிந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறதென்றால், நட்புணர்ச்சியுமா இப்படி மழுங்கிப் போக வேண்டும்? அண்ணா, உன்னையேயே

உங்களுக்காக நான் அனுதாபப்படுகிறேன்!
இந்தநாளையன்றியும் என் உள்ளத்தில் ஓர் உள்
வதமான விதானத்தை வகித்து வந்த
நீங்கள் இந்த ஒரே விநாடியில் ஒருசைவரண
சராவரி மணிதொழி அங்கிருந்து உருண்டு
விழுந்து விட்டார்களே என்பதற்காக மிகவும்
பக்கைத்தாப்பட்டு நான்!"

சா... மடவாய் சா... மடவாய் போல்
துடித்துவிட்டான் சாங்கன். அவன் வாழ்
நாளிலேயே இவ்வளவு பெரிய அவமான
அடைந்திருப்பது அனுபவித்த சைவரண போல்
இளைக்கத்துக் கிணங்கினான். சைவரண
தன் உயிரை அப்படியே வெறித்து
தவறுதலாக என்னு அவனுடைய
உள் மனம் வெட்டிக் குறைந்தது.
பேர்த்தப் பேர்த்த விழித்தாடி சை
காலியின் தொப்பென்று சைவரண
தான் அவன்.

ஆதலால் உணர்ச்சியின் மிகுந்து
அணர்வியடைந்தவனாய்க்காணப்
பா... சைவரண தனித்த குறையில்
வந்திருந்தான். "ஆமாம் அண்ணா!
அவ்வு அவர் என்னை அங்கு

ஸூரக்கமாக வேளியே போகச் சொன்
னது கொஞ்சங்கூடத் தவறில்லை. என்னை
யெனக்குப் படுகிறது. ஏனென்றால், அப்
போதிருந்த அயலுண்டிய மல நிலையிலும்,
வேறு யாராவது யிருந்தாலும் — ஏன்?
நீங்கனாக இருந்தாலுங்கூட — அப்படித்
தான் நடந்து கொண்டிருக்க முடியும்.”

சாரங்கன் எத்தனாவாமாகத் தலை
சைகாத்து. “ஓகோ! மனைசாட்சியெய
இழந்து காரியம் செய்யும் ஸ்கல்லொரு
வரும் இப்படித்தான் தொண்டிச் சமா
தானம் சொல்லிக் கொள்வார்கள்.
அவையெல்லாம் நியாயம் என்று ஏற்றுக்
கொள்ள உங்களைப் போன்ற போதைப்
பெண்களாய்தான் முடியும்!” என்றான்.

கோமதி இதைக் காணிக் காரங்கிக்
கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

சாரங்கன் எட்டென்று நிமிர்ந்து,
“அது சரி; அன்று நீ விவகாரத்தகளைப்
பார்த்துவிட்டு வந்த பிறகு எங்கே
போனாய்?” என்று புருவங்களை நெரித்
துக்கொண்டு கேட்டான்.

“அபரஜுதியம்மாளைப் பார்த்து வரவா
மென்று சொன்னேன். அன்னா!”

“பிறகு அங்கிருந்து எங்கு போனாய்?”
சத்தே நயங்கிய கோமதி தலையைத்
தொள்கைப் போட்டுக் கொண்டு, “தெவவி
யின் வீட்டுக்குப் போயிருந்தேன்”
என்று கூறினாள்.

“என்ன! தெவவியின் வீட்டுக்கா?
அவளை நான் எட்டமரையில் அல்லவா
பார்த்தேன்?”

“ஆமாம், அன்னா! நான் போன
போது அவள் வீட்டில் இல்லை.”

“அவளைப் பார்த்த வேண்டிய அவச
ியம் உங்களுக்கு என்ன ஏற்பட்டது?”

“அவளுக்குச் சேர வேண்டிய கடிதம்
ஒன்று என் வசம் இருந்தது. அதை
அவளிடம் கொடுப்பதற்காகக் கொண்டு
போனேன்!” என்று கூறத் தகுதழுக்கச்
சொல்லுந் கோமதி, வதண்டிருந்த
அவள் கண்கள் மீண்டும் கண்ணிரை
வழிய விட்டன.

“அது என்ன, அப்போதப்பட்ட ஸூக்கிய
மான கடிதம்?” என்று அவட்சியமாகக்
கேட்டான் சாரங்கன்.

கோமதி இதற்குப் பதில் ஒன்றும்
சொல்லாமல் மெனமமா யிருந்தாள்.
ஆனால் அவளுடைய கண்கள் முன்னிலும்
அங்கமாக நோரப் போழிகளை.

“சரி சரி; உன்னுடைய அந்தரங்க
விஷயங்களை வெல்லாம் நின்றுக் கொளிக்
கேட்பதாக நினைத்துக் கொள்ளாதே!
நான் கேட்பதற்குக் காரணம் வேறு;
அன்றிரவு பதினேழு மணிவரை உன்னை
எங்கெங்கோ தேடி யலைத்தேன். குற்றுயி

ராய்க் கிடத்த உன் தாயை ஆஸ்பத்
திலிக்கு எடுத்துப் போவதற்குக் காண்
பட்டப்பாடு கொஞ்சஞ்செய்க்கல். அச்
சமயம், நீயும் உடன் இருந்திருந்தாய்,
அவளுக்குச் சற்று முன்னதாகச் சென்னை
செய்து பார்த்திருக்கலாம். அதனால் ஒரு
வேளை அவளுடைய விதியின் போக்கும்
மாறியிருக்கலாம்!” என்று பட்டபட்
புடன் சொன்ன சாரங்கன், நிதிநு நிரா
ணித்து அவளை ஏறிட்டுப் பார்த்து.
“இங்கே பார், கோமதி! உன் மனத்தில்
இருப்பதை நான் நுரையடி அறிவேன்.
என்கூடாக கண்களை வெல்லாம் கண்டு
காலத்தை விழுக்கிடக்கொண்டிருக்கிறாய்!
இப்போதைக்கு நான் சொல்லக் கூடியது
இவ்வளவே!” என்று சொல்லிக்
கொண்டே அங்கிருந்து கிரீர் ரென
வேளியே போய்விட்டான்.

கிரீர்மதியின்மீது கொண்ட தூய
பாசத்தினால்தான் அவளை அப்படிச்
கொய்மானக் கடிந்து பேசி விட்டான்
சாரங்கன். ஆனால், கோமதி அனைத்
புரிந்து கொண்டிருப்பாளா? அல்லது,
“எனக்கு உன்னை உண்டும், இருக்க இட
மும் அளித்திருப்பதாய்தானே அவள்
அப்படிச் செய்வாள் கடிந்து பேசத் துணி
விறும்? ஏன் சொந்த விஷயங்களில்
தலையிட்டுப் புத்திமதி சொல்ல இவள்
யார்?” என்று வேறுபலபலவாளா?

பல் நினைத்தை யோக்கி நடத்து
கொண்டிருந்த சாரங்கன் தன்னைத்
தானே கடிந்து கொள்வதைப் போல்
வணக் கையைத் தூக்கி வேகமாக ஆட்டி
அசைத்தான். இச்சமயம் அந்தப் பக்கம்
காவியாகச் சென்ற ஓர் ஆட்டோ ரிக்கா,
அவள் கையகத்ததைக் கண்டு அருகில்
வந்து நின்றது. “நான் உங்களைக் கூப்பிட
வில்லையே” என்று சொல்லி ஆட்டோ-
ரிக்ஷாக்காரனின் வசனை வாய்க்கிக்
கட்டிக்கொள்ள விரும்பாத சாரங்கன்,
அதைக்குள் ஏதோ முறுமுறுத்துத்
கொண்டே அந்த வானத்தில் ஏறி
அழிந்தான். ஆனால், எங்கே போவ
தென்று அவனுக்கு விளங்கவில்லை.
“நேரே போப்பா!” என்று மட்டும்
சொல்லிவிட்டு ஆகனத்தில் சாய்ந்தான்.
அவன் மனம் மீண்டும் மோமநிலையப்
பத்திரியை எண்ணமிடவாயிற்று.

“அவன் இப்போது என்ன செய்வான்?
நான் சொன்ன கடுசோற்களைத் தான
மாட்டாமல் தன்னுடைய பெட்டி படுக்
கைகளை எடுத்துக் கொண்டு எங்கே
யாவது போய்விடுவானோ?”

எட்டென்று நிமிர்ந்த சாரங்கன்,
“இத்தாப்பா, வண்டியைத் திருப்பி!”
என்று கூவினான்.

வாகனத்தின் வேகத்தைக் குறைத்த சாரதி, "எங்கே சாரி, போகலாம்?" என்று கேட்டான்.

அதற்குள் ஏதோ நினைத்துக் கொண்ட சாரங்கன், "சரி சரி; வேண்டாம்! தேராகவே போ!" என்று முன்கிணை. யுரைவர் அவனை ஒருநிமிசமாகப் பார்த்துவிட்டு வாகனத்தை வேகமாகச் செலுத்தினான்.

"அவன் எங்கே போவான்? எங்கும் போக மாட்டான்" என்று தனக்குள் கொல்லிக் கொண்ட சாரங்கன் மெல்லக் கிரித்தான்.

ஆமாம்; கோமதி இப்போதைக்கு அவனுடைய பாதுகாப்பிற்குந்து விவரி எங்கும் போக மாட்டான் என்று அவன் உறுதியாக நம்பினான். இந்த அவசர நம்பிக்கைக்குக் காரணம் என்ன?

கோமதி விவேகானந்தனைக் காதலிக் கிறான் என்னும் விஷயத்தை அவன் நன்கு அறிந்துகொண்டிருந்தான். அதற்காகவே அவன் தன்னுடைய பாதுகாப்பில் இருந்து வகுகிறான் என்பதும் அவனுக்குப் புரிந்த விஷயமாகி விட்டது.

ஆனால், அந்தப் பேதைப் பெண்ணின் கவலை என்னுமா? அதை நினைக்கும் போது சாரங்கனின் மனம் வெகுலாக வருத்தியது.

ஏனென்றால், அவனுக்கு இப்போது விவேகானந்தனைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களும் தெரியும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன் அவனே இவனிடம் அந்த விஷயங்களை மனம் திறந்து சொல்லி விட்டான். அவனுடைய ஒவ்வொரு சொல்லும், தேவனைய அவன் எவ்வளவு தீவிரமாகக் காதலிக்கிறான் என்பதைத் தெள்ளத் தெளிய எடுத்துக்காட்டி விட்டது. அவனது வீட்டார் அந்தப் பெண்ணையே அவனுக்குச் செய்துவைக்க முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் சாரங்கனுக்குத் தெரிந்த விஷயமாகி விட்டது. இந்த நிலையில், இந்தப் பைத்தியக்காரப் பெண் கோமதி, விவேகானந்தனிடம் தன் மனத்தைப் பறி கொடுத்து நிதி கிறான் என்றால் அதை என்னென்பது?

அத்தியாயம் பத்து

தீரீனுப் பிள்ளையிடம் காப்பிக்குச் சொல்லிவிட்டுக் கூடத்து அறைக்கு வந்தான் தேவன். இன்று அவன் முகமே நன்றாய்க்கிடை. ஏதோ ஓர் ஆழ்ந்த சுவை வாய் பொலிவிழந்து வெளிதிக் காணப் பட்டான். ஆயினும் ஒரு வெற்றும் புண்ணையுடன் சாரங்கனைப் பார்த்து, "நவயுக லாஸிபர் சங்கத்தின் புகழைக் கெய்வாய் நீக்கினதாம் காரணம் என்று

விவேகானந்தன் தேவனைய மனக்க விருக்கும் செய்தி கோமதிக்குத் தெரியும். அது தெரிந்தம்கூட அவன் ஏன் இப்படித் தன் மனத்தை அடைய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்? அவனே இவனை ஓர் அற்பப் புத்தவனாக நிதித்து இருக்கிறான்! அப்படியிருந்தும் இவன் எந்த அநிவாரத்தின்மீது தன் மனக் கோட்டைகளை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறான்?.....

ஆட்டோ-ரிக்கஷா ஏதோ ஒரு பள்ளதி தில் இருந்தி ஏறியதால் அதிர்ச்சியுற்று முன்னே சாய்ந்த சாரங்கன் 'மீட்டர்' கருவியில் போய் 'டம்'கென்று மோதிக் கொண்டான். அப்போதுதான் அவனுக்கு ஒரு விஷயம் கிடைக்கும் வந்தது. பரபரப்புடன் ஸ்டேபினைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டான். அவன் பைத்தியப் பித்த விழித்தான். காரணம், அவனுடைய ஸ்டேபியில் மணிபர்ஸ் இரண்டை அதை எடுத்துவர அவன் மறந்து போய்விட்டான்!

"போய், போய்! வண்டியை நிறுத்தியாய்!" என்று கூறிக்கொண்டே, உன்னை ஒரு காலும் வெளியே ஒரு காலுமாகப் பரப்பினும் சாரங்கன்.

அவன் போட்ட கூச்சமில் பிரண்டு வீட்ட யுரைவர், எக்கச்சக்கமாக 'ஹாண்டிக்-பாஸர்'த் திருவி விடவே, ஆட்டோ ரிக்கஷா டாடரென்று திரும்பிச் சாலைவாய்க் கூடத்து ஒரு பெரிய பங்கனாவின் காசைக்குள் புகுந்து ஒரு குறுக்குக்குறுக்கி நின்றது. அந்த அபிர்ச்சியால் வெளியே தூக்கி கொறிக்கப்பட்ட சாரங்கன், மூட்டிக்காலைத் தேய்த்துக்கொண்டு நடுக்கத்துடன் எழுந்து தின்றான்.

"ஹல்லோ, யிஸ்டர் சாரங்கன்! வர வேண்டும்! வரவேண்டும்!"

ரீதியுடன் திரும்பிப் பார்த்தான் சாரங்கன். அந்தப் பங்கனாவின் வராத தாயில் தொங்கிய ஹாஸ்கியை உட்கார்த்து ஏதோ படித்துக் கொண்டிருந்த தேவன், எழுந்து தின்றுகொண்டு அவனை வரவேற்றான்!

கேள்விப்பட்டேன், இன்று உங்களைச் சந்தித்ததில் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி!" என்று கூறிக்கொண்டே வந்து ஓர் இருக்கையிலே அமர்ந்தான்.

பொறியில் அகப்பட்ட எவ்வளவுப் போவத் திருநிலு வென்று விழித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த சாரங்கன், அவனைப் பழகத்தியுடன் பார்த்துக் கும் பிடுவதுபோல் எகககக் குறித்துக்

குவித்துத் திறத்தான். ஏதோ மொண்ட
வாளைப் திறப்பதும். எச்செய்க் கடவு
விழுங்குவது கழுத்தை நீட்டுவதுமாக
அவன்னைப்பட்டான். அனல் அவன்
வாயினின்று ஒரு வார்த்தையும் வெளி
வரவில்லை. உடம்புமட்டும்தான் புடவல்
காய்போல் தெளிந்தது.

தேவசி அவளைப் பட்டும் படாதது
மாகப் பார்த்துப் புயன்ைச் செய்தான்.
அவன் வாய் கிறத்து பேசக் கங்கிரசப்
படுவதற்கு அவளுடைய மனம் விழு
பொருள் கறமித்துக் கொண்டது.
வினோகரவந்தஸ்தான் அவளிடம் ஏதோ
சேதி சொல்லி இங்கு அனுப்பி வைத்
திருக்கிறான் என்று அவன் எண்ணினான்.

தானுப்பினான் மனம் கமழும் காபி
வைக் கொண்டு வந்து சாரங்கனின்
எதிரில் வைத்து விட்டுப் போனான்.

“ரொம்பவும் கவித்து வந்திருக்
கிறீர்களேயோ இருக்கிறது. காப்பியைச்
சாப்பிடுங்கள்” என்று பங்குடன்
சொன்னான் தேவசி.

உபசாரம் பலப்படுவதைக் கண்டு
சாரங்கனாக உதறசெடுத்து விட்டது.
“என்ன விஷயமாக, காபியைப் பார்க்க
வந்தீர்” என்று தேவசி கேட்டால் என்ன
பதில் சொல்வது? அங்கு, “என்றுமைய
கவிதைகளை நீர் படித்திருக்கிறீர்?”
எங்கே, ஒரு கவிதைகையப் பாடுங்கள்
பார்க்கலாம்” என்று அவன் கேட்டு
விட்டால் என்ன செய்வது? இதைமேல்
காபி விட அவனுக்கு இவ்வேகு விஷயம்
தான் சரியானவாளை அளித்தது.
வெளியே ஆட்டோ-ரிக்ஸைவைத் திருத்தி
வைத்துக் கொண்டு திரும்ப புறவா
வந்து, “நான் போக வண்டும், மீட்ட
னரைப் பார்த்துப் பணத்தைக் கொடு
வன்று கேட்டால் என்ன பண்ணுவது?
மானம் கப்பலறி விடுமே!”

சாரங்கன் அவசரமாகக் காப்பியை
எடுத்து ஒரே இழுப்பில் குடித்துத் தீர்த்
தான். சர்க்கரைக் கிணைத்துடன்
அந்த ஒடி வந்த தானுப்பினான்.
“அட்டை காப்பியின் சர்க்கரை போட
மறந்து விட்டேனே, குடித்து விட்டார்
கனா!” என்றார். அப்போதுதான்
சாரங்கனுக்குத் தன் வாய் வேம்பாகக்
கொப்பது தெரிந்தது. “பொன்ட் வெளரி,
தொன்ட் வெளரி!” என்று குரூர
வாறு தொண்டையைக் கடமின், நீக்
கொண்டான். தொந்தருவாக் சீர்த்த
தானுப்பினான், காபியைக் காப்பி
பையை எடுத்துக்கொண்டு சென்றார்.

இதைமேல்வாய் கவனியாமல் ஏதோ
யோசனையில் எங்கோ பார்த்துக் கொண்
டிருந்த தேவசி, மெல்ல அவன் பக்கம்
திரும்பி, “உங்கள் நண்பர் தனித்தானே?”
என்று கேட்டான்.

சாரங்கன் வாயைத் திறக்கவே பயத்
தான். ஏனென்றால் அவன் ஒரு புற
பெற்ற கவி. அவளிடம் பேசும்பாது
ஏதாவது இலக்கணப் பிழை ஏற்பட்டு
விடுமோ என்று அவன் அஞ்சினான். ஒரு
கையு தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு
கொண்டு திரும்பி, “அம்மைவாரவர்கள்
வாய் அவன் தந்ததுக் கட்டாவிடுங்கள்!”
என்று பணிவுடன் கேட்டான்.

தேவசிக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது.
“உங்களுடைய சங்கத் தலைவரைப்
பற்றித்தான் கேட்டேன்” என்று
அவளைக் குறும்பாகப் பார்த்து.

“ஓ!...எய்து தலைவர் பெருமக்களுரைப்
பற்றிக் கட்டாவிடுங்களோ? இன்னவன்
அருமால் அனாதி நன்மை வே, அம்மணி!” என்று திருத்தமாகக் கொண்
டின சாரங்கன்.

தேவசி சிரித்துச் சிரித்தான். சாரங்க
னுக்குச் சந்தேகமாகி விட்டது. தான்
சொன்னதில் ஏதாவது இலக்கணப்
பிழை வந்து விட்டிருக்குமோ என்று.
அவளைப் பரிதாபமாக ஏறிட்டுப் பார்த்
தான் அவன்.

என்று சேகரம் மொனையிருத்த
தேவசி, “ஆமாம் இப்போது இப்போ
என்ன விஷயமாக வந்தீர்கள்?” என்று
சந்தேகத்துடன் கேட்டான்.

எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த இடி
தனிமேல் விழுந்து விட்டதுபோல் உள்
ஒரு தடுமியை சாரங்கன், சோபாவின்
மூலையில் ஒதுங்கி முடங்கிக்கொண்டு,
“அதாகப் பட்டது...அம்மணி!...வந்து...
வந்து...தானாக இங்கு வரவில்லை!”
என்று ஸூரக் கண்டு உளறுபவனைப்
போல் உலறினான்.

மெல்ல சிரித்த தேவசி, “வினோகா
சந்தன் உங்களை இங்கே அனுப்பி வைத்
தாரா?” என்று கேட்டான்.

சாரங்கன் மேலும் குறும்பினான். அவ
னுக்கு என்ன சொல்வதென்றே தோன்ற

வில்லை. 'ஆமாம்' என்பது போலவும், 'இல்லை' என்பது போலவும் தலைவாட்டி குழல் அவன்.

"நான் அப்படித்தான் நினைத்தேன்" என்றவாறு எழுந்த தேவசி, ஒருகணம் தயங்கி நின்று ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாய், "சற்று இருங்கள்; இதோ வந்து விடுகிறேன்" என்று சொல்லி மாடிப் படிகளில் ஏறி மறைந்தான்.

கண்ணைக் கட்டிக் காட்டிக் கிட்ட மாதிர் நினைத்துப்போய் உட்கார்ந்திருந்தான் சாரங்கன்.

வெளியே வெகு நேரமாகக் காத்துக்கொண்டிருந்த டி. ரைவர் "ஹார்ஸ் ஒவியெழுப் பித் தன் பொறுமை பறி போய்க் கொண்டிருப்பதைக் காட்டிக் கொண்டான்.

மாடிக்குச் சென்ற தேவசி மிகவும் நிதானமாகக் கீழே இறங்கி வந்தான். அவன் முகம் இப்போது சவம்போய் வேறுத்துக் காணப்பட்டது. "மிஸ்டர் சாரங்கன்! உங்களுக்கு நான் ஒரு சிரமம் தரப்போகிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தவன், "நீங்கள் இப்போது மிஸ்டர் ஒவியெகானத்தின் சந்திப்பீர்களா?" என்று கேட்டான்.

"ஓ...அவசியம் சந்திப்பை அடமணி!" என்று பல்லமாகப் பதில் சொன்னான் சாரங்கன்.

ஒருகணம் தயங்கிய தேவசி முகத்தைவேறுபக்கம் திருப்பிக் கொண்டு, "நீங்கள் தவறுகளையும் நினைக்கக் கூடாது. இந்தக் கடிதத்தை நானே அவரிடம் கொண்டு போய்க் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறேன். ஆனால், அதற்குள் அவர் அவசரப்பட்டு உங்களை அனுப்பி வைத்து விட்டார்..." என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே சாரங்கன் குறுக்கிட்டு, "ஐயோ அவர் என்னை அனுப்பி வைக்கவில்லை அடமணி! நானு கத்தாய் வந்தேன்!...ஆகவே, இல்லை; நானாக வரவில்லை. நான் ஏறி வந்த

ஆட்டோ - ரிக்ஷாதான் என்னை இங்கே கொண்டுவந்து இப்படித் தள்ளி விட்டது!" என்று குமுறினான்.

புன்னுலவும் பூத்த தேவசி அவனை அனுதாபத்தோடு, பார்த்து, "அதனாலேன்ன, பரவாயில்லை! உங்கள் துன்ப ருக்கு நீங்கள் இந்த உதவியைக்கூடச் செய்யக் கூடாதா?" என்றான்.

"ஓ! தாராளமாக. தாராளமாகச் செய்யலாம்" என்று பேரிதாக்கத் தலை பணைத்து வைத்தான் சாரங்கன்.

"இந்தாருங்கள், இந்தக் கடிதத்தை அவரிடம் கொடுத்து விடுங்கள்!" என்றவாறு நன் ஒரு ஒட்டி மூடிய கவர் மூன்றுச் சாரங்கனிடம் கொடுத்தான் தேவசி. அந்தக் கடிதக் கட்டியைமீது விசேஷமானத்தின் பெயர் தெளிவாக எழுதப்பெற்றிருந்தது.

சாரங்கன் கவனமாக வாங்கி ஜேபியில் வைத்துக் கொண்டு "மிகத் துணி, அடமணி! நான் தன்னுடைய விளக்காருங்கள்!" என்று இலக்கணச் சத்தமாகச் சொல்லிக் கரம் கப்பினான்.

"புறப்பட்டு விட்டீர்களா? சரி" என்று சொன்ன தேவசி எட்டென்று அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்து, "ஒரு விஷயம்! உங்கள் துன்பரிடம் சொல்லுங்கள்: இவ்விமேல் அவர் எனக்கோ எவ் பான்ற வேறு வரலுக்குமோ கடிதம் எழுதி அனுப்புவதானால், அதை ஒரு பெண் வசம் கொடுத்து அனுப்ப வேண்டாம் என்று நான் சொன்ன

தாக அவரிடம் சொல்லுங்கள்!" என்றான் பப்பப்பபடன். பிறகு அவன் ஈங்கிருந்து எடுவென்று மாடிக்குப் போய் விட்டான்.

சைவனிடம் சிவனிடம் தெரிந்தாற்போல் திடைத்து நின்று சாரங்கன், கவனுக்குக் கொஞ்ச நேரம்வரை ஒன்றுமே புரியவில்லை, முக்கன வேகமாக உறிஞ்சிக் கொண்டு கொண்டே

வந்தான். பனிக்கென்று ஓர் எண்ணம். 'அன் றெரு தான் கொமதி, ஏதோ துரு கடித்ததைத் தேவடியிடம் கொடுக் கப் போனதாக இன்று சொன்னுனே! அதற்கும் இப்போது தேவடி கொன்னதற்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்குமோ?' -

ஆட்டோ-ரிக்கஷாவின் 'தொறான்' ஒலி கேட் டபேவ, அவசரமாக ஓடிப் போய் வண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டான் சாரங்கன். வண்டி அத்தப்பங்களா கம்பலுண்டைக்கிடந்து சாடியில் ஏறிய சமயம், பின்னால் யாரோ கை தட்டும் சத்தம் கேட் டது. திரும்பிப் பார்த்

"என்ன அண்ணா! ஏன் உனக்குத் தொண்டை கட்டி இருக்குது?" "கத்தி கத்தி என்று கத்தித்தான் இப்படி ஆகிவிட்டது!"

தான். சமஸ்தான் அவனை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான்.

"வண்டிக்கம், சார்! எங்கே, ரொம்ப தூரமா?" என்று எழில் கழியச் சிரித்துக் கேட்டுக் கொண்டே வந்த கமலி, "நல்ல ரேரத்தில் உங்களைப் பார்த்தேன். இங்கே யென்றால், இங்கே டாஸ்கரிக் காகக் காத்து நின்று என் கால்தான் புண்ணாகிப்போ யிருக்கும்!" என்றான்.

இப்போதுதான் சற்று நிம்மதியாக மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்த சாரங்க ணுக்கு மீண்டும் மூச்சு அடைத்துக் கொண்டமாலிரி ஆகிவிட்டது. அவனைத் திருநிறுவெனப் பார்த்து விழித்த அவன், "ஓ. கமலியா? ஆமாம்: கமலிதான்!" என்று உவறினான்.

"நீங்கள் எங்கே போக வேண்டு?" என்று தனையைச் சாய்த்துக் கேட்டுக் டிகாண்டே ஆட்டோ - ரிக்கஷாவின்மீது தன் வலக்காலை ஒய் வாக எடுத்து வைத்தான் கமலி.

"நான்...நான்?...நீங்கள் எங்கே போக வேண்டும்?" என்று பார்த்தவன் மாநிரி முகத்தை வைத்துக் கொண்டு கேட்டான் சாரங்கன்.

"நாஹு? நீங்கள் எங்கே போகிறீர் களோ, அதுவன்றியில் எங்கே கொண்டு போய் இறக்கிவிட்டுவிடுங்கள்!" என்றான் கமலி பூச்சிப்பூட்டன்.

கிடுக்கிட்ட சாரங்கன், "ஐயையோ! தான் எங்கள் சங்கத்துக்கல்லவா போகிறேன்?" என்றான் அவசரமாக.

'அடியா! என்ன? உங்கள் வாலிபர் சந்தைப் பெண்கள் பார்த்துக்

கூடாதா என்ன?" என்று குறும்பாகக் கேட் டான் கமலி. சாரங்கன் விழித் தான்.

"என்ன சார், பாவம் அந்த அம்மா இல்லவளவு தூரம் கேட்கிறாங்க! நீங்க என்னமோ 'சாண்' பண்ணிங்களை?" என்று மத்தியஸ்தம் பேசினான் டிரைவர். தடுரோட்டில் வண்டியை சிறுத்திக் கொண்டு நேரத்தைப் போக்குவதனால் ஏற்பட்ட ஆக்கிரம் அவ ணுக்கு.

"சரி, கொஞ்சம் தகித்து உட்கார்த்து கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லிக் கொண்டே வண்டியில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டான் கமலி.

சாரங்கன் பரிதாபமாகத் தன் 'ரேபி டைக்' தொட்டுப் பார்த்துக் கொண் டான். மீட்டரில் ஆறும் தொகையைக் கொடுக்கத் தன்னிடம் பணம் இல்லாமையென்ற நிலை அவனைப் பேயாகப் பிடித்து உறுத்தியது. அங்கு போய் இறங்கியதும், பணத்துக்கு என்ன செய்வது? இந்தப் பெண்ணின் எதிரில், டிரைவர் மானத்தை வாங்கி விடுவானே!

இந்தக் குழப்பத்திலும், தன் ஜேபியி லிருந்த கடித்ததைக் கமலியின் கண்ணில் படாமல் மறைத்து வைத்துக் கொள்ள அவன் மறக்க விட்டான். அதை வேறு அவன் பார்த்து விட்டு, "இது என்ன கடிதம்?" என்று கேட்டு விட்டானா னாக், அப்புறம் வம்புதான்!

குபுக்கென்று புறப்பட்ட ஆட்டோ - ரிக்கஷா பெருங் குரல் எழுப்பிக் கொண்டு பறந்தது.

அரை மணி நேரத்துக்கெல்லாம் தவறு வாலிபர் சங்கத்தின் எதிரே வந்து நின்றது வண்டி.

"ஓரு நிமிஷம் வண்டியிலேயே உட் கார்ந்திருங்கள், இதோ வந்து விடு கிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே கீழே இறங்கிய சாரங்கன், மாடியிலுள்ள சங்கக் காரியாலயத்துக்கு மன மன வெனப் படிகளில் ஏறி ஓடினான்.

அவன் போவதையே கண்கொட்டா மல் பார்த்துக் கொண்டு வண்டியில் அமர்ந்திருந்தான் கமலி.

மாடிக்குச் சென்ற சாரங்கன் மலிழ்ச்சி வடைந்தான். ஏனென்றால், அங்கு

விவகாரத்தைத் தவிரையில் அமர்ந்து ஆழ்ந்த சிந்தனையில் ஈய்த்திருந்தான்.

"லண்டனம், தலைவரவர்களே! எங்கே நீங்கள் இருக்க இருக்க மாட்டீர்களோ என்று பயந்து கொண்டு வந்தேன்" என்று கலகலப்பாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த வந்த வரங்கள் ஒரு நாற்காலியில் கொப்பென்று சாய்ந்தனர்.

"வா, சாரங்கா! உன்னைத்தான் நானும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்" என்று கரகரத்த குரலில் கூறியவாறு நிமிர்ந்து உட்கார்த்தான் விவேகானந்தன்.

"என்ன விஷயம்? சீக்கிரம் சொல், நான் போக வேண்டும்!"

"என்னப்பா, வந்ததும் வராததுமாகப் போகிறேன் என்று அவசரப்படுகிறாய்?" என்றான் விவேகானந்தன்.

"ஆமாம்; அவசரம்தான். நீ சொல்ல வேண்டியதைச் சீக்கிரம் சொல்."

உயிரற்ற சிசிப்புடன் அவனை உற்றுப் பார்த்த விவேகானந்தன், "நான் சொல்லப் போவது ஒரு நல்ல விஷயம். அதை நிதானமாகத்தான் சொல்ல வேண்டும்!" என்றான்.

"பரவாயில்லை! கருக்கமாகச் சொல்லு நான் புரிந்து கொள்வேன்."

"அடுத்த மாதம் நடக்கவிருக்கும் உப தேர்தலில் நான் ஓர் அபேட்சகனாகப் போட்டியிடப் போகிறேன். அதற்கான அபேட்சாப்பத்திரத்தை இன்று தாக்கல் செய்துவிட்டேன்."

"அடப் பாவியே! என்று வாயைப் பிளந்த சாரங்கள், சட்டென்று எழுந்து, "கன்கிராஜுவேஷன்ஸ் மிஸ்டர் விவேகானந்தன்!" என்றவாறு அவன் கையைப் பிடித்துக் குறுக்கிப்படிவே, "ஹம்! எடு, ஐந்து ரூபாயை! சீக்கிரம் எடு!" என்று கூவினான்.

"ஐந்து ரூபாயா? எதற்கு?"

"முதலில் ரூபாயைக் கொடு, அப்புறம் சொல்கிறேன்."

"நான் தேர்தலில் திற்ப் போவதாகச் சொன்னதற்குத் தட்டினாயா?"

"இல்லை; அதையிடப் பெரிய விஷயம் ஒன்றை உனக்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்! அதற்குத்தான் ஐந்து ரூபாய் பக்ஷிஷ் கேட்பது! என்விடம் மணிபர்ஸ் இல்லை!"

"என்னப்பா, உளதுகிறாய்?"

"உளறுகிறேனா? இதோ பார், இது நான் நான் உனக்குக் கொண்டு வந்திருப்பது!" என்றவாறு தன் ஜேபியிலிருந்த கடிதத்தை எடுத்து நீட்டினான் சாரங்கள்.

"கடிதமா? என்ன கடிதம்? யார் கொடுத்தது?"

"பிரித்துப் பார், தெரியும்."

"சொல், சாரங்கா! யார் இதைக் கொடுத்தது?"

"சொல்லட்டுமா? தங்கள் உன்னைக் கவர்ந்த கவிபரிசியான குமாரி தேவகி கொடுத்த அனுப்பிய கடிதம் இது!"

"யார்? தேவகியா?" என்று பரபரப்புடன் கேட்டுக்கொண்டே அந்தக் கடிதத்தை வெடுக்கென்று பிடுங்கிய விவேகானந்தன், "நீ அவளை எங்கே பார்த்தாய்?" என்று முகம் மலரக் கேட்டான்.

"அவளை அவள் வீட்டில்தான் நான் பார்த்தேன்..."

"நீ ஏன் அங்கு போனாய்?"

"விதி என்னை அங்கு தள்ளிக் கொண்டு போயிற்று!"

"அவள் என்ன சொன்னாள்?"

"இந்தக் கடிதத்தை உங்கனிடம் கொடுக்கச் சொன்னாள்."

"அப்பறம்?"

"சரிக்கரை இல்லாத காப்பியைக் கொடுத்து என்னைக் குடிக்கச் சொன்னாள்."

"அந்தப் புகலாக்குழல் சித்லாளுக்கு நான் கச்சில் தோட்டைஸ் அனுப்பியதைப்பற்றி அவள் உன்விடம் ஒன்றும் சொல்லவில்லையா?"

"இல்லையே!"

"நல்ல வேளை, நானும் அந்த வழக்கத் தோடர வேண்டாம் என்று நம் வக்கிலுக்கு இன்று தெரிவித்திட்டேன்" என்று புன்னகையுடன் சொல்லிக் கொண்டே போன பக்கம் திரும்பிக் தன் கையிலிருந்த கடிதக் கூட்டின் வாய்ப் புறத்தைக் கிழித்தான் விவேகானந்தன்.

என்ன ஆச்சரியம்! அந்தக் கவரி இருந்து வெறும் காகிதத் துண்டுகளாகக் கிழி கொட்டி, மேலே கவமாகச் சுழன்று கொண்டிருந்த மின்சார விசிறியின் காற்றினால் குப்பெனப் புறத்த அந்த அறையெங்கும் சிதறின.

பலத்த அதிர்ச்சியடைந்த விவேகானந்தன், பறந்து சிதறிய அச்சக் காகிதத் துண்டுகளில் ஒன்றை எடுத்துப் பரபரப்புடன் பார்த்தான்.

அது, அவன் தேவகிக்கு எழுதிய காதல் கடிதத்தின் கக்கலாகக் கிழிந்த ஆயிரத்தின் ஒரு சிறு துண்டாக.

அவனுக்கு உயக்கம் தவிழ்ந்தாகச் சுழல்வதுபோல் இருந்தது, மேனதுயின்மீது அப்படியே குப்புற சாய்ந்து சிட்டான் விவேகானந்தன். (தொடரும்)

மேலான வாழ்க்கைக்கு
மேன்மையான
தயாரிப்புகள்

தாத்திக்கும் சூதாட்ட விஷயத்திலும்
பெயர்போல வேறுபாடு-மக்களோ
ரேடிபோக்கிலும் களரிப்போன்
தயாரிப்புகளும் சிலகன் இய்ட்டம்
போல் தேர்த்தெடுத்தும்
கொள்ள விதவிதமானவை
இருக்கின்றன.

நேஷனல் ஏக்ஸ்சேன்ஸ்

செய்து கொடுத்தனர்

[illegible][illegible]

**கனீசர்டோன் வாய்ப்புதரும்
உபதானங்கள்**

தலைநகரின் வாட்டி யாதிதர்:
மேகம் வந்தும் திரைக்கும் ஞாயி
மெருக்கிவிட்டது தலை நகரின்
கூடியது. தாழ்ந்தும், உயர்ந்தும்
மற்றும் தாழ்ந்தும், தாழ்ந்தும்
மேகம் வந்தும்.

கனியோடாஸ் என்ற இயந்திரிசேயன்.
 9 சாதனை வடை, 2000 மொட்டை,
 400 மட்டை, 1000 கி.மீ. மொட்டை,
 மது, பித்திரோடாஸ்
 மட்டை கனியோடாஸ்.

கனம் பேரவை உறுப்பினர்
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
பெரியார் உறுப்பினர்
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்

வினா: 10. காவல்துறை அமைச்சர்
கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா:

உயிர்ப்பிடிப்பது பெரிய துரக்கம்
பெரியதென்று:

சமையலுக்கு, இரண்டு நாட்கள்
பெரிய அளவுக்கு உணவு
கொடுக்க வேண்டும். அதாவது
2,500 கிராம் வரை உணவு
பெற்றுக் கொடுக்கப்படும்.

கனியர்டோக் நடத்தும் காமம்
சந்தரணிகளும் வெகுவாகவும்
பிழைத்தான் கர்ணாக
என நம்புகிறேன். மிகுத
சந்தரணம் அமைப்பதன்
வழி 14-வது காமம்.
மேலும் கூறியிருக்கிற அக்காறு
தெரியாதேயே நம்புகிறேன்.

தேவதாஸ் தேவநாம்புள்ளார் அவர்களுடைய மனைவியே தான், ஆனால் தற்போது, மார்ச்-28-ல் தான் கிடைத்த, கைத்தொலை-ல் குழந்தை மரணித்தது. மார்ச்-28, 1988, மார்ச்-29, மார்ச்-30, 1989, ஆகிய நாட்களில் மரணித்த குழந்தைகள் 3 பேர். மேலும் 1 குழந்தை மரணித்தது. மேலும், மே-28-ல் 1 குழந்தை மரணித்தது. மேலும், மே-29-ல் 1 குழந்தை மரணித்தது.

இன்று...

ஆயிரமாயிரம்
குடும்பத்தினர்
ஆதரிப்பது

டால்டா

அதன் தூய்மைக்காக!

அதற்கு கீழையளவும் குறைவளவுமே தம்மைக் கருவும்?

டால்டா
வண்ப்புறி

DALDA